

1904. XI. 24.

Anz 3 kor 48f.

Wdr

DE ARTE METRICA ARCHILOCHI QVAESTIONES.

DISSERTATIO INAUGVRALIS

QVAM

AMPLISSIMI PHILOSOPHORVM ORDINIS CONSENSV ET AVCTORITATE

IN

ACADEMIA GEORGIA AVGVSTA

AD

SVMOS IN PHILOSOPHIA HONORES RITE CAPESSENDOS

SCRIPSIT

HERMANNVS DETTMER

HILDESHEIMENSIS.

466

HILDESHEIMII

TYPIS EXPRESSIT OFFICINA GERSTENBERGIANA

MCM.

Examen rigorosum habitum est die V. mens. VIII. a. IC.

M. KIR. ERZSÉBET
TUD. EGYET. M.
KÖNYVTÁRA

Leltári szám:

284

Leltározatott:

1923. 11. hó 28-n.

MEMORIAE
PATRIS CARISSIMI

---

† 7. VI. 1892.

S.

Primum congero locos, ubi productio certa est; sunt syllabae haec, in quibus

I. liquidae λ antecedit

a) muta labialis

1. π: ἐϋπλοκάμου ∪ 2 ∪ ∪ 2 fr 11 hex.
κεροπλάστην ∪ 2 — 2 57 tetr.
ἐπλήμμυρον 2 — 2 ∪ 97,3 trim.
ἀναπλήσει ∪ 4 — 2 A¹⁾ 5 trim.
2. β: exemplum extat nullum.
3. φ: πολυφλοίσβοιο ∪ 4 — 2 ∪ 9 hex.
ἀπέφλυσαν ∪ 2 ∪ 6 35 trim.
τυφλάς 2 — 101 trim.

b) muta gutturalis

1. κ: κεκλιμένος 2 ∪ ∪ 6 2 pentam.
δουρίκλυτοι — 4 ∪ ∪ 3 hex.
ἐκλυσεν 1 ∪ ∪ 9 pent.
ἐκλίνθησαν 2 — 2 ∪ 34 trim.
Περίκλεες ∪ 4 ∪ ∪ 9,1 hex. 16 hex.

in nomine Ἡράκλεες — 2 ∪ 4 119 troch. syllaba antepaenultima positione longa est sicut in Homeri carminibus (Il. 5, 638; 14, 266, 323; 15, 25; 18, 118; 19, 98; 20, 145; Od. 8, 224; 11, 601.) et in Tyrtaei (Ἡρακλήος — 2 — 2 11,1 hex.; Ἡρακλείδαις — 2 — 2 2,2 pent.)²⁾ sed de hoc incertae memoriae fragmento amplius disputabo p. 36 sqq.

2. γ: vide infra.

3. χ: ἀχλὺν 2 ∪ 103 trim.

c) muta dentalis

1. τ:

2. δ: exempla non extant.

¹⁾ AB = fragmenta Reitzensteiniana (berl. sitz.-ber. 1899, 857 sqq.); CD = fr. Hilleri de Gaertringen (ath. mitt. 1900, XXV).

²⁾ Ambigua in Pindari epiniciis ratio est: duodecies ακλ syllaba productur, corripitur decies, bis anceps est. — in Sophoclis iambis sub stantivi Ἡρακλῆς media syllaba semper corripitur, in tetram. Phil. 1406 et in melicis Trach. 852 producta legitur; in Euripidis iambis et producto α et correpto extat, in tetram. bis producto α. (Rumpel lex. Pind., eiusdem quaest. metr. II 5).

3. θ: $\xi\theta\lambda\alpha$ 104. non est cur in Bergkii interpolatione moremur, cum aut synzesis $\xi\theta\lambda\alpha$ ¹⁾ aut contractio $\xi\theta\lambda\alpha$ (Fick, Hoffmann ion. dial. 322!) agnoscenda sit.

II. liquidae μ antecedit

a) muta labialis

1. π:
2. β:
3. φ: exempla non extant.

b) muta gutturalis

1. κ: —
2. γ: praetereo duo exempla $\mu\epsilon\mu\gamma\mu\acute{\epsilon}\nu\eta$ ∪ 4 ∪ ∪ 2 hex. et $\delta\iota\alpha\pi\epsilon\pi\lambda\iota\gamma\mu\acute{\epsilon}\nu\omicron\nu$ ∪ ∪ ∪ ∪ 58,1 tetr., a quibus correptionem (ante γμ) exclusam esse nemo est quin sciat.

3. χ: —

c) muta dentalis

1. τ:
2. δ: exempla non extant.
3. θ: ($\kappa\lambda\nu\alpha\rho\acute{\iota}\theta\mu\omicron\varsigma$ ∪ ∪ ∪ ∪ legitur 63,1 tetr. ex falsa coniectura Bergkii, multo melius Porsoni $\kappa\alpha\lambda\pi\epsilon\rho$ $\xi\phi\theta\mu\omicron\varsigma$.) $\xi\theta\theta\mu\omicron\varsigma$ ∪ ∪ 66,7 tetr., ubi Stobaei cod. Vindob. S $\xi\theta\theta\mu\omicron\varsigma$ exhibet (σ ex θ corr.), recte quidem, vide G. Meyer, griech. gramm. ³ § 280.²⁾ O. Hoffmann, ion. dial. 566. 599. Bahntje, qu. Arch. 90.

III. liquidae ν antecedit

a) muta labialis

1. π:
2. β:
3. φ: exempla non extant.

1) Bentlei εἶτε πρὸς κτλ, receperunt Fick, Hiller-Crusius, Hoffmann.

2) $\xi\theta\theta\mu\omicron\varsigma$ — ∪ ∪ legitur Theogn. 964.

b) muta gutturalis

1. κ : περὶ κνήμας (sive — $\eta\sigma$? vide infra p. 12 adnot. 1) $\cup \underline{6} - \underline{7}$ 58, 3 tetr.

πυκνόν $\underline{1} \cup$ 89,6 trip. dactyl.

2. γ : Μαγνήτων $\underline{4} - \underline{5}$ 20 trim.

γίγνεται $\underline{1} \cup \underline{2}$ 63,2 tetr; 70, 2 tetr;

$\underline{6} \cup \underline{7}$ 56,4 tetr.

$\underline{7} \cup \underline{8}$ 63,3 tetr. 74,5 tetr.

(Fick et Hoffmann semper γίγνεται).

ἀγνής $\underline{2} -$ 120 iobacch.

στυγόν — $\underline{1}$ in thesi anapaesti.80.

3. χ : ἀγνομένη $\underline{1} \cup \cup \underline{2}$ 89 trip. dactyl.

c) muta dentalis

1. τ :

2. δ :

3. θ : exempla non extant.

IV. liquidae ρ , antecedit

a) muta labialis

1. π : ἀπόπροθεν $\cup \underline{1} \cup \underline{2}$ 25,4 trim.

καταπροΐζεται $\cup \underline{4} \cup \underline{5} \cup \underline{6}$ 92 trim.

το πρίν $\underline{1} \cup$ 94 trim; A 14 trip. dact.¹⁾

ἀπεπρίσθη $\cup \underline{1} - \underline{1}$ 122 in clausula trimetri (coniectura incerta, sed — $\text{ἔπερ certum videtur}$).

εὔτε πρὸς — $\underline{1} \cup$ 104 trim. ex Bentley coniectura incerta.

ἐπὶ προβλήτος $\cup \underline{2} \cup \underline{3} \cup$ 109a Hiller-Crusii trim.

2. β : ὑβριν $\underline{2} \cup$ 35 trim.

3. φ : μετάφρενα $\cup \underline{5} \cup \underline{6}$ 29,3 trim.

ἐλαφροΐζων $\cup \underline{4} - \underline{5}$ 87,3 trim.

¹⁾ το πρίν pro adverbio saepissime etiam apud Homerum ita usurpatum videmus, ut το semper producatur:

1. το in arsi: δ 42, 518; φ 32; Z 125; I 403; O 72; II 573; Φ 476; X 156 (octiens in primo pede, semel Φ 476 tertio).

2. το in thesi: γ 265; E 54; N 105; Ω 543 (bis thesi secunda, semel E 54 th. quarta). ceterum unum vocabulum esse τοπρίν docet atticorum usus, qui πρίν adverbium temporale non norunt sed τοπρίν .

δολοφρονέουσα ∪ 1 ∪ 2 ∪ 93,2 trim.
ἐφφάσω 4 ∪ 5 94,1 trim.
παρήειρε φρένας ∪ 2 — 3 ∪ 4 94 dim. iamb.
ἐφφρόνεον 3 ∪ 4 112 iamb.
ἀφφρός 3 ∪ 139 trim.

b) muta gutturalis

1. κ: ἐπί κρατερήν ∪ 2 ∪ 3 9 pent.
ἐπικρατεῖ ∪ 7 ∪ 8 69 tetram (incertum).
ἄκρα 3 ∪ 54 tetr.
ἀκρόκομοι 2 ∪ ∪ 3 A 4 trip. dact.
ἀκρασίη 2 ∪ ∪ 3 A 10 trip. dact.
ἀποκρύψας ∪ 6 — 7 74 tetr.
χαλίχρητον ∪ 6 — 7 78 tetr.
ἀποκριθεῖς ∪ 5 ∪ 6 89,3 trim.

2. γ: ἄγρει 1 — 4 hex.
λυγρά 4 ∪ 7 pent.
λυγρόν (corruptum) 4 ∪ 74 tetr.
ἀγρίης 3 ∪ 4 21 trim.

3. χ: πολυχρύσου ∪ 4 — 5 25,1 trim.

c) muta dentalis

1. τ: ἀπό τρυγός ∪ 4 ∪ ∪ 4,3 hex.
ἐτράπεθ' 1 ∪ ∪ 9,8 pent.
ἀνατρέπουσι ∪ 3 ∪ 4 ∪ 56,3 tetr.
πετραίη 2 — 3 19,1 hex.
μηλοτρόφου — 5 ∪ 6 26 trim.
ὄτρυγητάγου 4 ∪ 5 ∪ 6 97 trim.
ἀμφίτριβας — 1 ∪ ∪ 134 ? (de syllaba τρι
vide infra).

2. δ: ἴδρις 3 ∪ 39,2 trim.
ἀμφιδέδρομεν 4 ∪ 5 ∪ 6 40 trim.
συνέδραμεν ∪ 7 ∪ 8 52 tetr.
ἀμυδρήν ∪ 2 — 128 trim.

3. θ: ἐρυθρόν ∪ 3 ∪ 4 hex.
ἀθρόην 3 ∪ 4 35 trim.
ἀθροῖζεται 5 ∪ 6 ∪ 7 60 tetr.
ἀπέθρισεν ∪ 5 ∪ 6 138 trim.¹⁾

¹⁾ syllaba θρι natura brevis sicut Soph. Ai. 239.

Hucusque consulto omisi omnes syllabas muta c. l. praeditas, quae utrum longae an breves sint incertum fit sede versus. illae hic sequuntur:

I. Liquida λ antecedente

a) muta labiali

1. π : διαπεπλ:γμένον $\overset{\text{a}}{\text{C}} \cup \text{I} \cup \overset{\text{b}}{\text{C}} = 58,1$ tetram.
2. β : προβλήτος $\cup \overset{\text{a}}{\text{C}} \cup 109\text{a}$). Hiller-Crusii, trim.
3. φ : —

b) muta gutturali

1. κ : κεκλήσομαι $\cup \overset{\text{a}}{\text{C}} \cup \overset{\text{b}}{\text{C}} = 24$ trim.
2. γ : ἀειθε Γλαύκων $\cup \overset{\text{a}}{\text{C}} \cup \overset{\text{b}}{\text{C}} = 57$ tetr.
3. χ : —

c) muta dentali:

exempla non extant.

II. Liquida μ :

$\sigma\mu\omicron\varsigma$ — $\text{I} = 116$ trim., ubi melius

$\sigma\gamma\kappa\omicron\varsigma$ legitur, vide Hoerschelmann p. 69, Liebel ed.

II. p. 207.

III. Liquida ν :

$\gamma\acute{\iota}\gamma\nu\omega\sigma\kappa\epsilon$ — $\overset{\text{a}}{\text{C}} \cup 66$ tetram.

IV. Liquida ρ antecedente

a) muta labiali

1. π : —
2. β : ὑβρις $\cup \text{I} = 88$ dim. iamb.¹⁾
3. φ : —

b) muta gutturali

1. κ : νεκρῶν $\cup \overset{\text{a}}{\text{C}} = 59,1$ tetr.
 $\acute{\alpha}\kappa\rho\nu\omicron\text{ν} \cup \text{I} = \text{A} = 11$ trim.
 $\delta\acute{\epsilon}$ κρητικούς $\cup \overset{\text{a}}{\text{C}} \cup \overset{\text{b}}{\text{C}} = 133$ trim?
2. γ : μύροισι γραῦς $\cup \overset{\text{a}}{\text{C}} \cup \overset{\text{b}}{\text{C}} = 31$ trim.
3. χ : —

c) muta dentali

1. τ : πέτρης $\cup \text{I} = 141 = 109\text{a}$. Hiller-Crusii, trim.
 $\tau\acute{\omega}\nu$ χυτρῆι $\text{I} \cup \overset{\text{a}}{\text{C}} = \text{B} = 7$ trim.
2. δ : μεδρῶντα $\cup \overset{\text{a}}{\text{C}} \cup \overset{\text{b}}{\text{C}} = 65,2$ tetram.

Ad diiudicandam quaestionem utrum in illis vocabulis correptio an productio valeat interest primum scrutari, num

¹⁾ producta paenultima in thesi primi dactyli Xenoph. 1, 17.

mutae cum liquida copulationes inveniuntur, quas vocales breves antecedunt; deinde considerare qualis sit ratio et poetarum elegiacorum et iambographorum antiquorum et Homeri.

Atque correptio attica, quam vocant, occurrit metro cogente ter: fr. 15 et 32,2 et B 4, et eā ante βρ.

De versu

πάντα πόνος τεύχει θνητοῖς μελέτη τε βροτεῖη (15)¹⁾

Archilochi nomen parum locuplete testimonio niti Bergkii intellexit. unus enim Joannes Siceliota (ap. Walz rhett. VI 96) Archilocho tribuit. sed si in sententia nihil est, quod Archilocho abiudices — neque quidquam a poeta praeclaro alieni dictum autumo, praesertim cum similes loci idem affirmant (Xenoph. Memor. II 1; Vergil: labor improbus omnia vincit) — cave ne ex illa correptione sola argumentum dubiae fidei proferas. iam cum sermonem Archilochi cum homerico satis congruere Deutickius et Laeger illustraverint maximeque cum Hartel²⁾ accuratissime demonstraverit positionem ante mutam c. l. plerumque in priore thesi tertii et quinti pedis neglegi, non est cur talis correptio quae saepissime in Homeri carminibus reperitur, Archilocho licitum non fuerit. at cum apud Joa. Sic. μελέτη τ'ἀρίστη traditum sit, unde βροτεῖη insanum esse efficitur, illius correptionis rationem in hac quaestione non habendam esse, contra Bergkii dubitationem stare puto. neque aliter iudico de secundo versu fr 32.

ἢ Φρύξ ἔβρουζε, κύβδα δ'ἦν πονευμένη

quem plerique viri docti, quibus correptio offensionem erat, corruptum esse consentiebant, quoniam trimetri iambum secundum oporteret integrum esse. facillima sane medela (quam a Bergkio adnotatam non esse miror) a Liebelio est proposita ei quem correptio moretur, legere verbis transpositis ἔβρουζεν ἢ Φρύξ, sed optimo iure ipse Liebelius transpositionem necessariam non esse existimat. neque enim solum in Homero multa correptionis

¹⁾ Otto Hoffmann, ion. dial. p. 95: πάντα βροτοῖσι πόνος τεύχει μελέτη τε βροτεῖη coniecit; cf. infra p. 91.

²⁾ Homer. studien I² 81. La Roche, homer. unt. Lps 69 p. 6 sqq. 20 (ubi multa exempla correptionis ante βροτός extant). Scheindler, quaest. Nonnianae 27 sq.

exempla sunt, sed etiam in his poëtis elegiacis Mimnermo, Solone, Demodoco, Phocylide, Sapphone, Xenophane, Anacreonte, Erinna, Theognide cett. vide Goebel p. 3 sqq., 18., quibus addo iambographos Semonidem Amorg., Hipponactem, Hermippum. quid? quod illi ipsi viri docti, qui consentiunt ἔβρουζε propter correptionem corruptum esse, idem vitium quod putant aliis Archilochi versibus inculcare non dubitant? Bergkii qui l. c.

βρούζει: vel ἢ Θρηξ̄ ἄν ἢ Φρὺξ̄ ἔβρούζει
proponit, commendat pag. 405 ad fr. 78 v. 5:

εἰς ἀναδίην ἀκλητὶ κτλ
1 ∪ 2 ∪ 3 ∪ (!) 4 ∪

initio tetrametri. similiter Hartung, qui βρούζει scripsit (griech. lyr. V pag. 90) ad fr. 78 tertium versum (trimetrum) sic excogitavit:

ὁ μὴν σὺ κληθεῖς ἦλθες οἶα δὴ φίλος.

Diels denique ad fr. 143:

τέττιγ' ἔδραζω τοῦ περοῦ.¹⁾

quae cum ita sint, ἔβρουζε non propter correptionem, sed propter sensum sollicitandum est, quo adducor, ut Wilamowitzium sequar, qui ἔμουζε vere correxit (Hermae 33). restat tertium exemplum correptionis atticae in fr. Reitzenst. B 4: οἶδεν ἄριστα βροτῶν, quod genuinumne esset Blassius (mus. rhen. LV 102) frustra in dubitationem vocavit.²⁾

Si igitur a γν litterarum iunctura discesseris (ante quam neque in ullo genere usquam poëseos graecae correptionem admitti et productionem κοινῶν ἐννοιῶν esse nemo est quin sciat) nullum invenies exemplum vocalis ante mutam c. l. in thesi productae. non extat in versibus dactylicis productio, correptio una ante βροτός. profecto ad mensuram syllabae existimandam magni interest, utrum in sublacione an positione sit. nam unaquaeque syllaba in positione longa sublacionem quoque efficit, non sublacionis syllaba ubique positionis longae vices susci-

¹⁾ de correptione ante stirpem δρακ cf. A. Ludwich, Beitr. z. Kr. d. Nonn. v. P. 1873 p. 14 sq: 'bei dem Verbum überwiegt — die Neigung für die Positionslänge — nicht so bei dem Substantivum —, welches schon Homer mit vorausgehender Kürze braucht.'

²⁾ cf. Fr. Leo, de Horatio et Archilocho, Gott. 1900.

pere potest. valet autem semper in versibus daetylicis nullo modo vincta neque solum in Archilochi reliquiis sed etiam in Callini, Mimnermi, Solonis, Demodoci, Phocylidis, Anacreontis, Erinnae, Hipparchi, Empedoclis, Aeschylis, Sophoclis, Euripidis, Melanthii, Dionysii Chalci, Thucydidis, Antimachi, Socratis, Critiae, Parrhasii, Dionysii Minoris, Mamerci, Astydamanthis, Philisci, Apharei, Speusippi, Aristotelis, Cratetis (= 680 vers.) haec lex: in disyllabis et vocibus plurium quam duarum syllabarum, quarum prima (in disyllabis prior) vel secunda vel tertia syllaba positione consonantis mutae cum liquida iunctae producta est, percussio numerorum in hanc syllabam productam cadit.¹⁾

Itaque in Goebelii sententia (p. 16 l. 11) non iam acquiescendum est, cum praecipere deberet: 'utrum in arsi an in thesi producat parvi refert in Tyrtaei, Xenophanis, Theognidis, Simonidis, Platonis carminibus, **apud Archilochum, Callinum, Mimnermum, Solonem** ceteros **magnopere interest.**'

Sequitur, ut de positione minus valida disseramus quae fit si vocalis brevis in fine vocis iunctura mutae c. l. vocis insequentis excipitur. quo plus lucri ad commentationem nostram redundet, haud alienum videtur considerare quam rationem Homerus sit secutus. accuratissime La Rochius, quem ducem sequor, p. 10—41 'quaestionum homerocarum' 3503 locos conguessit. illorum vocabulorum ego expectaveram fortasse quartam vel quintam partem sic positam esse, ut syllaba copulatione mutae c. l. excepta in thesi produceretur. sed postquam omnia singula diligentissime perlustravi, plane aliud apparuit: ne decima quidem, immo ne tricesima quidem pars ita posita est, sed solum 23 vocabula vel 68 locos despescere potui, ut ratio sit 100 : 1,96 i. e.

¹⁾ conferas de latinae artis usu F. Krüger de Ovidi fastis rec. (Schwerin 1887) p. 15, Stiera die prosod. functionen inlaut. m. c. l. bei Vergil, Czernowitz 1898, Rasi riv. di filol. 1899 p. 242 sq. — ceterum observes productioni in arsi pedis quarti hexametri (6iens: 2, 3, 4, 9, 1.3., 16), quinquiens incisionem quae est κατὰ τρίτον τροχαῖον praegressam esse, semel semiquinariam una cum bucolica in versu mutilo 3 in quo forma ipsa δουρικλυτοῖ offenseione non caret (iuxta δουρι 2). — de productione in extremis vocabulis v. p. 10.

Quinquagesima demum pars omnium vocabulorum in Homeri carminibus (quae La Rochius attulit) ita collocatur ut brevis vocalis finalis ante mutam c. l. producat.

Singulas adiungo voces¹⁾:

οὐδὲ Γλαῦκος M 329 (contra brevis vocalis praecedens vi ictus octiens producitur); δὲ κλήρον H 175; δὲ κλήρου H 189 (praecedens vocalis in arsi quater); τε πλείστην T 222 (pr. voc. in arsi deciens);

ἄφρα γνῶς γ 373 (pr. v. i. a. quinquiens deciens); δὲ γνῶξ ter; ἄνδρα θνητόν Π 441, X 179 (pr. v. i. a. semel et vicis);

οὐδὲ βρώσις semel; δὲ Βρισηίς ^{ρ²} semel; ὄροσ γρήυ semel; φύλλα δρεψάμενοι semel; δὲ Κρητήρες ν 105 (pr. v. in arsi octiens deciens); δὲ Κρηθήρος semel; ἀλλὰ πρίν Θ 500, Φ 179, με πρίν T 306; σε πρίν Σ 334; τὸ πρίν γ 265, Ν 105, Ω 543; ἀλλὰ πρὸ Ω 215 (pr. v. in arsi ter et quadragens); ἀλλὰ (sive δὲ) πρόμηστίνοι φ 230, λ 233; ῥα πρόκρόσσας Ξ 35; σε προφρονέως E 810; ἀλλὰ πρῶτα π 402; με πρῶτον Ω 557; σε πρῶτον η 237, τ 104; σε πρῶτα ν 228; σε πρῶθ' ρ 573; δὲ πρῶτος φ 144, Ξ 402, Π 284, οὐ πρῶτον ν 133 (pr. v. i. a. septiens et septuagens); δὲ πρόσθ' η 21, E 170, Θ 100, 134; δ πρόσθ' Ν 392, Π 485; ἀλλὰ πρόσσω M 274 (pr. v. i. a. bis); με πρεσβυτάτην Δ 59; οὐ πρῶην Ω 500; δὲ τρίς Ψ 13; δὲ Τρώας Γ 38; δὲ Τρώας Λ 521; οὐδὲ Τρώας K 299; δὲ Τρωσί Π 783; αὐτε Τρώες Z 73, P 319; οὐ τι Τρώας H 27; τι Τρώες Π 303;

¹⁾ Hartelii tabulam (pag 85—88 editionis alterius) pro fundamento habere nolui, quippe quae vitis gravioribus non caret, e. gr. Siens litterarum μν copulationem cum iunctura mutae c. l. confundit.

²⁾ discernenda videntur τὸ πρίν (E 54; τὸ in arsi octiens deciens), τὸ πρῶτον (δ 13, 159, 509, ε 467, ψ 214, Δ 267), τὸ πρόσθεν (δ 688, M 40, λ 629, Ψ 583; ὅτ in arsi quater), τὸ κρήγυον et si quae praeterea unam partem orationis efficiunt (τὰ πρῶτα undeciens; τὸ Τρωϊκόν semel [τὸ in arsi 142iens] τὰ χρέματ' semel).

τα φρά⁴ζειαι A 554; ἐσθλά φρα²ζομένω M 212 (p. v. i. a semel et viciens); ἀλλά χρ²ή Δ 57, T 228; σε χρ²ή ρ 417, H 331, I 100; δὲ χρ²ή E 490 (p. v. i. a. septiens et triciens); ἀλλά χρ²ήματα ν 363; πολλὰ χρ²ήματ' ξ 385; δὲ χρ²ήματ' ν 283; ἦδὲ χρ²ύσεια π 185; δὲ Χρυσήϊς A 439 (p. v. i. a. ter et quinquagens).

De sede huius productionis haec apparent:

1. plerumque invenitur in thesi primi (quater et quadragens) vel secundi pedis (semel et viciens),
2. rarissime in thesi tertii (semel), et quarti (semel),
3. nunquam in thesi quinti pedis.

Praetera observes vocalem brevem non produci nisi in monosyllabis et bisyllabis et maxime in δέ 23×, quibus οὐδέ 3× et ἦδέ 1× adiungendum, deinceps sequuntur: ἀλλά 9×, σε 9×, με 3×, τό 3×, σύ 2×, ὄ 2×, τι 2×, αὔτε 2×, ἀνδρα 2×, τά 1×, ῥα 1×, τε 1×, ὄφρα 1×, φύλλα 1×, πολλά 1×, ἐσθλά 1×, ὄρσο 1×. Κε et praeterit[†] tertia persona singularis in ε desinens nusquam in thesi producta concentu omnium librorum manusc. occurrunt, unde vim minorem et quasi fluxiorem mobilitatem syllabarum cognoscas. itaque ubi libri inter se dissident, coniecturas La Rochii pag. 15, 18; 31, 33; 32, 6; 36, 20. 21. 25. 27; 41, 6; comprobare nequeo, sed in thesi κεν et — εν scribendum puto: κεν πλείστα π 392, φ 162, Z 69; κεν πρώτα λ 221; κεν πρώτων O 297; κεν Τρωῆς Δ 66. 71, Φ 459; κεν Τρωσί P 613; ἐκέλευεν Τρωσί X 101; δῆσεν χρύσειον E 730. neque Zenodoti neque Aristarchi auctoritas obstat; at λ 221 'κεν πρ'. Cratetis antiaristarchei nomine nititur. neque eadem de causa egō synizesin necessariam esse censeo: La Roche p. 18,9 ἔτικτε πνέουσαν, cum primum ἔτικτε trisyllabum sit, deinde ultima syllaba minus valida sit quam ut longam thesin efficere possit; similiter Δ 686 (La Roche p. 41, 8) οἴσι χρέως, ut Aristarchus scripserat (Ludwich Arist. I 334), et θ 353 (La Roche p. 41, 14) οἴχοιτο χρέως sine synizesi legendum est. in extremis enim vocabulis correptio 579 locis regnat, vide La Rochium p. 14 (ante κλ), 15 et 16 (πλ), 16 (χλ), 18 (πν), 20 (βρ), 21 (δρ, θρ), 25 et 26 (αρ), 32 et 33 et 34 (πρ), 36 et 37 (τρ), 41 (χρ).

De sede correptionis iam supra Hartelii studiorum homericorum mentionem feci, ad quae referendum est. nobis igitur subtractis illis 11 exemplis, ubi litteram — ν adscribendam ostendi, 2820 exempla productionis in sublacione versus restant sive breviter nobis complectentibus inter 3467 exempla a La Rochio allata positionis in extremis vocabulis factae 2 in centena ita cadunt, ut brevis vocalis ante mutae c. l. copulationem in thesi producat, 16,7% corripiantur, cetera (81,3) in arsi producantur; sive ut numeros repetam:

apud Homerum in extremis vocabulis brevis vocalis ante mutae c. liquida copulationem

1. in thesi producat	68 <u>iens</u>
2. in thesi corripitur	579 <u>iens</u>
3. in arsi producat	2820 <u>iens</u>
4. littera — ν paragoga restituenda est	11 <u>iens</u>
5. secreti sunt (cf pag. 10 adn.) loci	25 <u>iens</u>
	3503 ,

unde cognoscitur ratio

$$1 : 2 : 3 = 2 : 16,7 : 81,3.$$

Redeo ad Archilochum.

nulla dubitatio est de ἐπὶ κρατερὴν, ἀπὸ τρογός, ἐπὶ προβλήτος, 141 = 109a Hiller-Crusii, trim., neque de περὶ κνήμας 58 (incertae scripturae)¹⁾ in septenario, το πρὶν in trimetro iambico acatalecto, παρήειρε φρένας in dimetro iamb. acatalecto. quaeritur quid de ancipiti loco iudicandum sit: ἄειδε Γλαῦκον, δὲ Κρητικούς, μύροισι γραῦς, με δρῶντα. atque ἄειδε et μύροισι trisyllaba sunt, ergo productio vetatur; iam si memineris apud Homerum vocalem in fine vocis ante mutam c. l. rarius produci quam in mediis vocabulis vel in quinquagesima tantum parte talium vocabulorum productionem adhibitam esse et ante $\kappa\rho$ et $\delta\rho$ iuncturas saepe corripiri (p. 21, 25; 26 La Rochii): etiam in δὲ Κρητικούς et με δρῶντα voces δέ et με longas esse negabis. nam cum inde ab Homeri aetate mutae c. l. vis

¹⁾ περὶ non traditum, neque dici potest περὶ κνήμας βροικός ἰδεῖν nec περὶ κνήμησιν, potest velut καὶ τ. καὶ κνήμας ἰδεῖν βροικός.

syllabas producendi volventibus annis magis magisque deminuatur, Archilocheum saeculum non ad vim producendi sed corripienti dumtaxat augendam magis inclinasse confido. sed num idem in ceteris ancipiti loco collocatis syllabis valeat: προβλήτος, διαπεπλιγμένος, κεκλήσομαι, ὑβρις, νεκρῶν, πέτρης, ego quidem ad id tempus valde haesito, quamquam non ignoro ante πλ, κλ, βρ, κρ in mediis vocabulis vocalem et apud Homerum corripi (cf. La Roche pagg. 3, 6, 8) et apud nonnullos elegiacos et iambographos¹⁾ et memoria teneo augmenti reduplicationisve vocalem ante mutam c. l. sequentem facilius et lenius corripi. quamobrem de his sex locis ancipiti loco collocatis rem in medio relinquo. sed in extremis vocabulis non produci nisi vi ictus ex tabula praemissa clarissime elucet. Archilochus igitur, ut universum eius usum adumbrem, omissis illis sex vocibus de quibus controversia est, productionem brevis vocalis ante mutae c. l. copulationes non admisit nisi versus ictu sustentatam. in omnium autem elegiacorum antiquiorum reliquiis inde ab Archilocho et Callino usque ad Simonidem

1) Ante πλ correpta vocalis legitur bis in mediis vocabulis Plato. 30,4 πρωτοπλόου² pentam., Aeschyl. 5 ἐπιτοπάλας³ ἀπλῶς fragm. adesp. 11.

Ante κλ Theognis 931 ἀποκλαίει⁶, 1181 κατακλίνα⁸ ('mendosum' Bergk. κατακλήναι coniecit), 1229 κέκλήκε³ vocalem correptam in mediis vocabulis habet, quod non mireris apud Lobonem et Sophoclem 5,1 in nomine Σοφοκλής.

Ante κρ litterarum copulationem saepe correptio in mediis vocabulis reperitur: Ἰσοκράτους Aphar. orator Athen. 1, ἀκρατῆ Theocr. Ch., Ἄκρων ps. — Empedocl. 1,1, Ἄκραγαντῖνον ibid. ἄκρος eiusd. 1,2; in arsi soluta tetrametri: Κυλικράνων ~ — — Hermipp. 4,1, augmentum et reduplicatio correpta: κέκριται Theog. 1038, ἐκρίθην Astydam. 3., ἐκράτησαν Eurip. 1,1.

Ante τρ fluctuat mensura in voce πατρός -- i, quae prod. vocali semel legitur ap. Theogn. 737, corr. ter ap. Euen. Parrh. Emped., et vocabuli μέτρον, prod. vocali bis ap. Euen. Th., corr. ap. eosdem et Crit.; in iis quae ab his ducta sunt productio semel πατρώιον Th. 521 et semel πάτραν carm. pop. 29,1, correptio πατρίς Zeux., πάτρης—ας bis (Th. Crat.); semper corripitur vocalis μέτριον Crit., σύμμετρος bis (Soph. Crit.), ἄμετρος bis (Crit.), productio πέτρη bis (Euen. Th.); correptio: Ἰσοκράτους (Aphar.), ἀλλότριος 5 ἴενς (Th. Soph.), ἀτρεμίζειν (Th.), ante stirpem τριβ 6 ἴενς (Th. ps. — Th. Crit. Crat.)

Ceum extant 128 exempla talia, ut in extremis vocabulis brevem vocalem muta c. l. secundae vocis sequantur; et inde a Zeuxide usque ad Cratetem 45. in illis 128 exemplis 53 sunt productionis in arsi¹⁾, 4 (secundum Goebel p 15) vel, neglectis Sol. 13, 14 τὸ πρῶτον et Theog. 717 ἀλλὰ χροή quae aperte ex poësi epica repetita sunt, 2, correptionis 71.²⁾ atque cum illius positionis apud Homerum exempla plurima (81,3 in centena) productionis in arsi factae extent, in his elegiacorum antiquiorum reliquiis longe maxime in thesi ante mutam c. l. corripitur; quod accuratius intellegatur, si numeros adhibuero: 1,6 exempla in centena ita fiunt, ut brevis vocalis in extremis vocabulis ante mutam c. l. sequentem in thesi producantur, 56,3% corripiantur, cetera 42,1 in centena in arsi producantur. multo procliviores sunt ad corripendum posteriores inde a Zeuxide usque ad Cratetem. nam cum productionis in thesi nulla, in arsi productae vocalis duo exempla extent,³⁾ haec ratio facile cognoscitur: in thesi nusquam producitur, corripiuntur 95,6 in centena, producantur 4,4 in centena. quibus numeris clarissime demonstrasse mihi videor, ab elegiacis productionem in extremis verbis et in thesi versus ante mutae c. l. copulationes sedulo vitatam esse, — id quod illis poëtis obtrudere quantum piaculum sit nemo non videt. quare Bergkius non est probandus ad Theog. 806 με χροή scribens (libri χροή μέν, Hiller-Crusius χροή (?)μεν, „hic locus ab aliis aliter tentatus“ Bergk, cf. jahresbericht über die fortschritte d. klass. alt. 1888 p. 151 sq.) neque ad 911 Pseudo-Theognidis εἰσι: πρόσθεν, quod plane falsum, scribens. „εἰσι: πρόσθεν 0,

1) Secundum tabulam Goebelii: -Call. 1, Arch. 2, Tyrt. 6, Mimn. 5, Sol. 5, (4,15. 5,4. 13,5. 28 Aristot. Aθ. Πολ. ed. Kaibel — de Wil. p 5,4. unde Goebelius p. 14 lin. 16 sic scribere debbat: „Solon in 220 versibus sexiens in extrema voce produxit“), Demod. 1, Sappho 1, Xenoph. 1, Anac. 2, Theogn. 20, Sim. Ce. 9.

2) Archil. 1, Sol. 2, Phocyl. 1, Xenoph. 7, Anacr. 2, Er. 4, Theog. 31, Hipparch 1, Simonides 22.

3) Goebelium effugit Jonis 2,2: δὲ χροητήρ' cum pag. 15,6 unus Antimachi locus allatus sit.

legebatur εἰσὶν πρόσθεν (quod recepit. Hiller-Crusius), A εἰσι το πρόσθεν quod improbandum; fort. δὴ 'εἰσ' ἔμπροσθεν" (Bergk.) εἰσι quidem in verborum contextum Bergkii recipere non debebat, si quidem recte in fragmenti Asii v. 2, in quo simillima scripturae varietas est: — ἦλθε κν. C (Athenaei), ἦλθεν κνισ. B, ἦλθεν ὁ κν. PVL — ἦλθεν κνισ. scripsit; Hillerus sane utroque loco eandem rationem secutus εἰσὶν πρόσθεν et ἦλθεν κν. edidit; Goebelius (p. 10) autem Mutinensis codicis scripturam εἰσι τὸ πρόσθεν tuens articulum τὸ gravissimum argumentum originis non — Theognideae esse iudicat. eadem de causa Theogn. 564 ἄνδρα χρεῶν sine synizesi legi necesse est.¹⁾ et vitiosum apparet verum esse Cleobulinae 3,2 quem Hartung sic restituit: καὶ τὸ κερασφόρον οὐκ ἔκατ' (!) κρούσιος ἦξεν. nam i. vocalis naturā brevis nusquam trisyllabum finiens ante mutam c. l. in thesi quarti (quod omnino raro fit) pedis producitur.

Itaque in producendis et corripiendis vocalibus, quae antecedunt mutam cum liquida, Callinus, Mimnermus, Solo eandem atque Archilochus rationem secuti sunt.

De τὸ πρῶτον³, Sol. 13, 15 quae apud Homerum sexiens eandem sedem versus occupat, supra dixi (p. 10 adn. 2); simul moneo a poëtis artis vel elegantissimae studiosis regulas alibi semper data opera observatas neglegi, si partes versus pristinorum poëtarum transferuntur sive imitando exprimuntur.

Denique illud adiungo, quod in eodem versu unum vocabulum altero loco producta vocali, altero correpta usurpare, poëtae elegiaci fere prorsus defugerunt; sed ubicunque variatam eiusdem vocis mensuram offenderis, non casui neque levitati poëtae, sed certo consilio tribuendum est, velut manifesto lusu

¹⁾ Aliter Goebel p 15, qui ἦλθε κν. mavult. at ante κν etiam in mediis vocabulis correptio ter reperitur: δάκνομαι Pseudo-Theogn. 910 (de qua quidem mensura Elias Vinetus sic indicat [in editione herteliana, Basileae 1576 p. 124]: „in verbo autem δάκνομαι liquidam v esse observato“), καλλιτέκνου Aristot. 2, τῶν τεκνήμιον Hippon. 6 in choliambo. — sed tamen respuo cum Goebelio consentiens Hartungii et Meinekii coniecturam Th. 351: τί μ' ὀκνεῖς, quam coniecturam a Sitzlero tamquam bene traditam scripturam afferri valde miror.

gavisus est Ps. — Empedocles:

Ἄκρον ἱητρὸν Ἄκρων, Ἀκραγαντῖνον πατρὸς ἄκρου,
κρύπτει κρημνὸς ἄκρος πατρίδος ἀκροτάτης.¹⁾

Simile παίγιον Epicharmo tribui solet:

Εἰμι νεκρός, νεκρὸς δὲ κόπρος, γῆ δ' ἢ κόπρος ἐστίν.
εἰ δ' ἢ²⁾ γῆ νεκρὸς ἐστ', οὐ νεκρὸς, ἀλλὰ θεός.³⁾

§ 2.

De mensura vocalium ancipitum.

Multa vocabula non modo dialecti ionicae sed omnino linguae graecae modo vocalem brevem modo longam ostendunt, in qua variata mensura non metri licentia sed iustae formae grammaticae legibus respondententes a linguarum scrutatoribus nostrae aetatis patefactae sunt. unde principium eius rei insolitae ducendum sit, G. Curtius (griech. ethym. ⁵ p. 409) sic profitetur: die laute der sprache als solche nehmen nicht zu, sondern ab, sie wachsen nicht, sondern nutzen und schleifen sich ab, oder anders ausgedrückt, die völker lassen, nachdem der bau ihrer sprachen im wesentlichen feststeht, im laufe der zeiten immer mehr von dem lautlichen gehalt der wörter hinschwinden. ita ex productione, quae vel ab origine erat vel consona aliqua eiecta (καλφός > κᾶλός W. Schulze qu. ep. 80 sqq., 114 sq.; G. Meyer ³ 120) nata est, saepe correptio oritur, saepius etiam poeta in varietate quantitatis vacillavit, nonnunquam nos titubamus inscii quid statuendum. qua in re inquirens cum multas formas, quibus elegiaci usi sunt, solius Jadis proprias, ubi plenius ai-

¹⁾ Pentametri loco antiquitus sic quoque legebatur: ἀκροτάτης κορυφῆς τύμβος ἄκρος κατέχει.

²⁾ Verum restituit Kaibel, comicorum graec. fragm. 1899 pag. 145 ('corpus igitur si terra est, dea est').

³⁾ Similiter Callimach. Dian. 110 sq., Lucret. IV 1259, Hor. I 32, 11. cf. Diltthey, Call. Cyd.; Schneider, comm. Callim. ed.; Arth. Ludwig, Beitr. z. K. d. N. p. 10 sq., Scheindler qu. Nonn. 1878 p. 65, Schulze qu. ep. 129 sq., quibus addas ex pseudo-Phocylideis 68, 69, 98.

μέτρῳ εἶδεν, μέτρῳ δὲ πειν καὶ μυθολογεῖν.

πάντων μέτρον ἄριστον, ὑπερβασιὰ δ' ἀλεγεινὰ.

μέτρα δὲ τεύχε θεοῖσι. τὸ γὰρ μέτρον ἐστὶν ἄριστον.

pro α positum videmus (αίει, αἰετός, ἀγαίομαι, καίω, κλαίω), aut
 εἰ pro ε. (εἶνεκα εἰρωτάω ξεῖνος πείρατα χειροῖν πλείων, πνείω δει-
 διότες εἰαρινός· εἰνάλιος κρείας λειαινῶ ὑπείρέχω· χρεῖος εἰς) aut ου
 pro ο (γούνατα δούρασι κούρη μόνος νοῦσος Οὐλυμπος οὐλόμενος
 οὔνομα ὁ οὔρος τὸ οὔρος πουλύς), J. Gottholdus Renner pertrac-
 taverit (Curt. stud. I 170—179), Froehde (B B III), W. Schulze
 (qu. ep.), O. Hoffmann (ion. dial.) auxerint atque amplifica-
 verint (εἵκελος — ἵκελος), quas nunc missas facere licet, sed
 quibus ego vocem addo, cuius diphthongus ευ respondet ε
 vocali: εὐθείαις Tyr. 4,6, εὐθύει Sol. 4,37, εὐθείαν Sol. 36,17,
 εὐθυνηρα Theogn. 40, εὐθύτερον Theogn. 806, (ἰθύτερον Hiller-
 Crusius) — ἰθύτεραι Theogn. 1026, ἰθείη Theogn. 330, ἰθεῖα
 ibid. 396, 535, ἰθύς adv. Callin. 1,9, ἰθυμάχων Sim. 137,1
 (Kaibel εὐθυμάχων, Hiller-Crusius ἀγχεμάχων), ἰθεῖα Arch. 56,1
 (coni. Hoffmann, ion. dial. 102), mihi relinquitur, ut simplices
 vocales quaε „incipites“ propter ambiguum naturam vocan-
 tur, in Archilochi reliquiis indagem et occasione oblata exempla
 ex elegiacis et iambographis sumpta adiungam.¹⁾

I. Ac primum quidem

vocalis α

a) semper longa est in

καλό^ς²⁾ — ∪ 21,3, καλόν — ∪ 29,2, 77,1

cuius vocis originem veram non ex *καλιός (= kalyas) sed ex
 καλός ducendam certissime Guil. Schulze (qu. ep. 80 sqq.
 114 sq.) demonstravit (unde Gust. Meyer³⁾). productionem
 syllabae κα — praeterea his locis repperi:

1. in arsi: Callin. 2,2, Semon. 7,51. 87. Tyr. 4,7. 10,1.
 Mimn. 5,3. (= Theogn. 1019) 11,4. Phocyl. 13. Sol. 13,24.
 Simonid. C. 147,4. Plato 8,1. Theogn. 16. 242. 609. 683. 1047.
 1106. 1216. 1251. 1329. 1377. — Aeschro 1. 4.

¹⁾ Exiguum vel nullum fructum percepi ex Sitzleri commentatione
 quae inscribitur „Studien zum Elegiker Theognis“ 1895 p 7 sqq.

²⁾ Paenultima longa in carminibus homericis, apud Hesiodum bis
 brevis, semper brevis apud Pindarum et scaenicos, apud Theocritum
 duodecies longa (ctt. loc. brevis): Cf. Harder, de α. voc. p 23, anceps apud
 Callimachum: e. g. εἰς Δήμητρα 26, 29 (∪), epigr. 30,3 (—).

2. in thesi: Tyrt. 10,30, Sol. 13,40 (in versu spurio). Theogn. 257. 1336. ἐλεγείου B scriptor 1396 (bis). Euen. apud Theogn. 1350. inscript. Thas. s. V. Hoffmann, ion. dial. 68, eundem cf. de Anacreonte et Heronda et Ananio.

Contra brevi paenultima usi sunt: Mimn. 1,6 (ubi Sitzlerus τάλαν', quod improbandum, rectius κακόν, quod emendavit Hermannus). tituli metrici vetust. ap. Bechtelium 53,1. Sol. 13,21, (aliter Hoffmann, ion. dial. 315' seq.), Theogn. 17 (bis),¹⁾ 282. 652. 696. 960. 994. 1011 („fortasse Mimnermi“ Bergk, deest ap. Hoffmannum). 1259. 1280. 1282. inscr. Del, Hoffmann, ion. dial. pag. 31, Simonid. Ceus 100,1 (deest ap. Hoffm.). 156,1 (bis). Plato 7,3. Jo 1,15. Euripides 3,2. Crit. 1,14. 2,19.

3. ancipiti loco: Sem. 7,67 in thesi prima trimetri, Hipp. 90 in thesi quinta tetr. iamb. unde corrigas Hoffmannum.

κίχᾶνω (< κίχ — ἀνρω Schulze qu. ep. 123 seqq.)²⁾: κίχάνει Archil. 54,3.³⁾

b) correpta est in nominis Ἀπόλλων⁴⁾ vocativo: Ἀπολλων ὤ — ≈ 27,1 cuius vocis antepaenultima saepe vi ictus producitur in casibus quadrisyllabis, velut

A 21 ἐκηβόλον Ἀπόλλωνα. A 86 οὐ μὰ γὰρ Ἀπόλλωνα.

¹⁾ De hoc versu disputavit H. Usener, altgr. Versb. p 53. — Quod Sitzlerus suspicatus est: „Ich vermute nun, dass dieser sprichwörtlich gewordene Vers in einem Epos vorkam, das die Hochzeit des Kadmos und der Harmonia . . . besang . . . Der Verfasser des Verses der Theognideischen Sammlung nahm denselben unverändert aus jenem Epos herüber“ ex Bergkii adnotatione sumpsit.

²⁾ Homerus paenultima, longa, tragici brevi usi sunt: κίχᾶνω — — Vide G. Meyer, gr. gr. ³ pag. 120 sq.! § 506 adn. 2 ibid.

³⁾ Ex ceteris elegiacis et iambicis haec memoro: verbi ἀκολουθέω prima syllaba, cuius de natura in glossariis siletur producto α extat ap. Hipponact. 55 B ἀκολουθήσας. ἄγει Hipp. 11 (vide B. adn. et Hoffmann. p. 310!).

⁴⁾ Semper brevis etiam in casibus tetrasyllabis apud Pindarum, scaenicos, Theocritum. sed interdum etiam in trisyllabis cas. α producitur: Callim. Dian. 139, Del. 86. 269: Ἀπόλλων et in tetrasyll. brevis: Ἀπόλλωνος Call., Del. 2. 276. 306. Ἀπόλλωνος Call. Dem. 102. Apoll. 17. 39. 105. cf. Schulze qu. ep. 269—271.

φᾶος (ἡλίου) 74,3. similiter ἡλίου φᾶος Semon. Amorg. 1,19. φᾶος ἡελίου Theogn. 712 (deest apud Hoffmannum p. 454) φᾶος ἡελίοιο Theogn. 569. 1143,¹⁾ cuius vocis α producitur in nominativo et accusativo plur. φάεα (φάεα καλά — ∪ ∪ — ∪ π 15, ρ 39, τ 417 [Schulze qu. ep. 206]; cf. περίφάεα κύκλα Opp. Hal. II 6) et in dativo plur. φάεσι (Callimach. hym. in Dian. 71.)

ἄτη ∪ — 73.²⁾ quamquam nusquam fere alibi (at Aesch. Ag. 131 cod. med. ἄτα praebet, quod haud scio an Hermannus et Wilamowitzius iniuria sustulerint ἄγα substituentes) brevis vocalis legitur — unde Hermannus (elem. d. m. p 86) ἄτη corruptum ex ἄλη censet, Schneidewin ἀδάτη deleto sc. ἦδ' emendavit, Meineke ἀάτη, Emperius ἠ μάτη — et ipse Herodianus (ed. Lentz I 533,19. II 314,20 et adnot. II 948) productionem testificatus est prioris syllabae, quae his quoque locis habes:

1. in arsi prima: ἄτη Sol. 13,75 (= Theogn. 231). ἄτην Theogn. 206 (exempla ex Theognide sumpta desunt apud Hoffmannum p 320); vel sexta: ἄτη Sol. 13,13, Theogn. 119. ἄταις Th. 631. ἄτης Th. 103.
2. in thesi secunda: ἄτης Sol. 4,36, Theogn. 133. ἄτην Sol. 13,68 (= Theogn. 588),

nihil tamen mutare audeo, praesertim cum Bergkius (in adnot. fr 73 quacum conferas K. W. Krüger Di. § 2, 7a₂) et in primis Schulze qu. ep. 443 adn. 1., correptam syllabam vocis ἄτη primam (ἄτη < *ἄτᾱ) mea sententia recte argumentati sint.

³⁾ Ἄρης³⁾ ∪ — 3,2. 62.⁴⁾ Ἄρεω 48. in eadem sede versus Ἄρης ap. Tyrt. 12,34. Pisandr. 4 (Ἄρη). Simon. C. 106,2. 142,2.

¹⁾ Eadem copulatio saepe legitur, et apud Theocrit. XXII 84.

²⁾ Longa α voc. semper ap. Homerum, Pindarum, tragicos (cf. ἀνάτος Aeschyl. suppl. 410. Agam. 1211).

³⁾ Syllaba prior brevis (cf. Harder de α voc. 73 sqq.), sed ab epicis interdum producitur non modo in sublato (E 827, 829, E 31 Ἄρες Ἄρες κτλ Hesiod. scut 98, 192) sed etiam in positione (Hes. scut. Herc. 59); ap. Pindarum Ἄρης, — Ἄρεος, Ἄρει et Ἄρει cuius paenultima ter producitur, bis brevis est Ne. X. 84, P. XI. 36, semel anceps Js. III 33; pari modo a tragicis producitur in diverbiis et melicis tragoediarum partibus

praeterea brevis α extat Tyrt. 16 ($\overset{\circ}{\text{Ἄρεος}}$). Semon. Am. 1,13 ($\overset{\circ}{\text{Ἄρει}}$). Anacr. 70 ($\overset{\circ}{\text{Ἄρης}}$). Simon. C. 107,6 ($\overset{\circ}{\text{Ἄρη}}$ in fine pentametri) 140,1 ($\overset{\circ}{\text{Ἄρηος}}$ in fine hex.). Plat. 31,3 ($\overset{\circ}{\text{Ἄρει}}$) ($\overset{\circ}{\text{Ἄρη}}$ $\overset{\circ}{\text{φίλου}}$ 106,2);

longa in arsi $\overset{\circ}{\text{Ἄρηος}}$ Tyrt. 11,7 (scrips. Bergk. et Hiller-Crusius vulgo $\overset{\circ}{\text{Ἄρεως}}$) $\overset{\circ}{\text{Ἄρης}}$ $\overset{\circ}{\text{ἔ}}$ — Anacr. 100,3. 1 — 101,2. unde intelliges Anacreontem (et Tyrtaeum?) in producenda α vocali non recedere ab Homeri consuetudine, quam cognovit et explicuit Guil. Schulze sic concludens (quaest. ep 456): „si a molossis $\overset{\circ}{\text{Ἄρηος}}$ $\overset{\circ}{\text{Ἄρη}}$ $\overset{\circ}{\text{Ἄρη}}$ $\overset{\circ}{\text{Ἄρη}}$ $\overset{\circ}{\text{Ἄρη}}$ discesseris, productae formae locum nusquam inveniunt nisi in versus aut ingressu aut exitu, unde . . . colligas vocalem non vere extendi, sed nomen Martis his locis frui primae et ultimae sedium licentia“ (sc. aeolensi).

$\overset{\circ}{\text{ἀνήρ}}$ ¹⁾ $\overset{\circ}{\text{υ}}$ — 14, 32,1 et eadem mensura Theog., Sem. Amorg., Anacr., v. Hoffmann 310, Plat. 6,1.

$\overset{\circ}{\text{Ἀσίης}}$ $\overset{\circ}{\text{υ}}$ $\overset{\circ}{\text{υ}}$ — 26. quocum congruit Mimn. 9,2 ($\overset{\circ}{\text{Ἀσίην}}$). Crit. 2,6 ($\overset{\circ}{\text{Ἀσιατογενής}}$), Simon. C. 135 ($\overset{\circ}{\text{Ἀσίας}}$). 142 ($\overset{\circ}{\text{Ἀσίας}}$). contra $\overset{\circ}{\text{Ἀσίς}}$ Simon. C. 142,7. —²⁾

ap. Aeschylum, ap. Sophoclem nulla in diverbiis reperiuntur productionis exempla, sed unum in anapaestis El. 96 (in thesi), unum in versu molossico Tr. 653, tria in versibus choriambicis Ai. 252, 614, Ant. 139; nulla ap. Euripidem; ap. epigrammaticos ter in thesi: Thall. ep. VI 91, Leon VII. 449, Theon. IX. 491.

⁴⁾ Pro $\overset{\circ}{\text{Ἐρξίω}}$ ineuntis tetrametri Deuticke (Arch. P. qu. i. gr. litt. s. trib. p. 19) ceteras coniecturas percunctatus $\overset{\circ}{\text{ἔρξων οὖν}}$ proponit; aliter Hiller-Crusius pag. 7.

¹⁾ Ap. Hom. et Hesiodum in formis trisyll. semper longa α vocalis, in bisyll. $\overset{\circ}{\text{ἀνήρ}}$ vi ictus (e. g. B. 1. 553, Hesiod. op. 190); ap. Pindarum paenultima sexiens producitur, bis anceps est: $\overset{\circ}{\text{ἀνέρι}}$ (1), $\overset{\circ}{\text{ἀνέρα}}$ (1), $\overset{\circ}{\text{ἀνέρες}}$ (1), $\overset{\circ}{\text{ἀνέρων}}$ (3); ap. Theocritum $\overset{\circ}{\text{ἀνήρ}}$ quinquiens, $\overset{\circ}{\text{ἀνήρ}}$ ter, $\overset{\circ}{\text{ἀνέρος}}$ semel, $\overset{\circ}{\text{ἀνέρι}}$ ter., $\overset{\circ}{\text{ἀνέρ}}$ [α] semel, $\overset{\circ}{\text{ἀνέρες}}$ bis; ap. tragicos α brevi, sed. producto in trisyll. formis epicis $\overset{\circ}{\text{ἀνέρες}}$ et $\overset{\circ}{\text{ἀνέρων}}$, quarum ap. Sophoclem tria sunt exempla (Tr. 1010. Ph. 709, OR. 869) in melicis, nulla in diverbiis. cf. Harder de α vocali 98, quem correxit Schulze qu. ep. 460 sqq.

²⁾ Iam ex cett. elegiacis et iambogr. haec animadvertenda videntur: $\overset{\circ}{\text{Ἄτθης}}$ $\overset{\circ}{\text{υ}}$ $\overset{\circ}{\text{υ}}$ $\overset{\circ}{\text{ἔ}}$ Plat. 11,2, Mimn. 2,14, Tyrt. 12,38 ($\overset{\circ}{\text{Ἄτθην}}$), $\overset{\circ}{\text{Ἄτθᾶο}}$ Crat. 14,2, $\overset{\circ}{\text{Ἄτθᾶο}}$ Theog. 244, 427, 906 (corrigan Hoffmannum 319), Plat. 12,5, Aristot.

II.

vocali υ.

a) longa utitur Archilochus in nomine Γύγης —, ut in trimetro hoc

οὐ μοι τὰ Γύγῳ τοῦ πολυχρόσου μέλει fr. 25.

eandem rationem habent Hipponax, fr. 15:

καὶ σῆμα Γύγῳ.

poëta anacreonteorum fr. 7:

οὐ μοι μέλει τὰ Γύγῳ,

Homerus (Y 391 Γυγαίη),

Vergilius, Aen. IX 762:

'principio Phalerim et succiso poplite Gygen
excipit',

Horatius, carm. II 5,20:

luna mari Cnidiusve Gyges,

ibid. III 7,5:

Gygen? ille Notis actus ad Oricum¹⁾

contra Hesiodus corripit υ theolog. 149:

Κοττός τε, Βριάρεώς τε, Γύγης θ' ὑπερήφανα τέκνα,

cum Gygen illum gigantem maximum et centimanum filium Coeli et Terrae, fratrem Briarei appellet (Gyges = Gyes); atque hunc modum poëtæ Romani sequuntur, cf. illud Horatii hendecasyllabum:

nec, si resurgat, centimanus Gyges

(II 17,14) ubi Nauckius emendavit „Gyes“, Kiessling cum Lambino Gyas scripsit. Ovid trist. IV 7,18 fast. IV 593.²⁾

6,12 (in carmine melico). Ἄτθεω²⁾ Theogn. 1124. υ υ υ Th. 703, 1014, υ υ υ Sol. 24,8 (= Theogn. 726), Th. 802, Simon C. 99,4, frag. adesp. 2B,2. — contra principalem productionem (de qua G. Meyer, gr. gr. ³ § 117) servarunt: Ἄτθευ υ υ υ Semon. Am. 1,14. 7, 117 et Theogn. 917 Ἄτθευ υ υ υ et Anacreo 43,5.

Μάλλον = μάλλον Tyrt. 12,6, quocum conferas G. Meyer ³ p. 489 et Hoffmann p. 305.

¹⁾ Falso igitur Pape (Wörterbuch der griechischen Eigennamen, Braunschweig 1884 p 261) ponit υ huius nominis a poëtis romanis corripit. — at Alex. Aef. 7,6 (Hartung) μείζονα καὶ Γύγῳ 4 υ υ υ 5 υ υ υ 6 in fine pentametri.

²⁾ Productio gravissima, vel potius corruptela, extat Semon. Am. 17: ὄρσοθύρης, quam etsi Guil. Schulze (qu. ep. 5¹⁾) recte ex - θυρῶ deflexit,

b) brevi :

ὕδαρ ∪ — 93,1;¹⁾ sicut Theognis ὕδαρ. 1245 (∪ 2), 448 (∪ 3), 961 (∪ 4), 882 (∪ 5), 960 (∪ 6), Critias 7,6 (∪ 2); paenultimam produxerunt Mimnermus 12,7 (ὕδαρ) et Simon. C. 88,1 (ὕδατος); et correpto et producto ∪ legitur ap. Xenophanem (ὕδαρ 1,8. 20 [editionis Hilleri]. ὕδατος 23 [editionis Hilleri]; ὕδατος 21 [ed. Hiller.], ὕδαρ 29 [ed. Hiller.], ὕδαρ 4,2 in thesi secunda pentametri.)²⁾

c) ancipiti loco:

διζύς ∪ — ∪ fr. 52 quarta thesi tetrametri, cuius vocis vocalis thematica secundum Herodianum (ed. Lentz. I 527,4) ab origine longa erat³⁾ (Hartel, hom. stud. I₂ 104. G. Meyer, gr. Gr.³ § 319) ἀχλὺν ∪ ∪ fr. 103,2 tertia thesi trimetri. quae vox ab origine producto ∪ extat ap. Critiam 2,11 quarta arsi:⁴⁾
τεύχουσιν ἔπρὸς δ' ὄμματ' ἀχλὺς ἀμβλωπὸς ἐφίξει.⁵⁾

non alteram difficultatem expedit lege porsoniana religiosissime in Semonidis iambis observata — hic neglecta et eadem de causa Hoffmannum (p. 383) respuo.

¹⁾ ∪ inde ab Homero, qui ὕδατος in solo initio, ὕδατ. in qualibet versus sede, ὕδαρ non nisi in clausula produci sinit' (W. Schulze qu. ep. 440), in sublatione versus saepe producitur. Pindarus et scaenici solam correptionem admiserunt, ap. Theocritum primae syllabae vocalis producitur undeciens, quattuordeciens brevis est.

²⁾ Variatam mensuram etiam habes in verbo φύω, cuius ∪ natura breve esse docent hom. φυτόν, φύσις, φυτεύω (Schulze qu. ep. 317), φύόμενα⁶ Sol. 4,36 (metri causa productum), φύονται² 1 — 2 frag. adesp. 1,2 (serioris originis indicium) φύομένῃ⁵ Th. 1134 (metri causa), φύεται 4 ∪ ∪ Th. 537: iuxta φύεται Theogn. 1164, ἐμπαφύη Th. 396 (suppl. W. Schulze 331 sqq).

³⁾ Productionis exemplum bene traditum praestat Hesiodus th. 214 in thesi quarta hex.

Δεύτερον αὖ Μῶμον, καὶ Ὀϊζὺν ἀλγινόεσσα.

⁴⁾ Productio in IV thesi ap. Hom. γ 421:

κάρ ῥά οἱ ὀφθαλμῶν κέχυτ' ἀχλὺς ὀδ' ἄρ' ἔτ' ἔτλη.

⁵⁾ Huc referenda est productio ∪ vocalis in voce ἰσχῦν ap. Sol. 27,8 thesi prima pentametri:

ἰσχῦν, ἦντ' ἄνδρες σήματ' ἔχουσι ἀρετῆς.

productiones huius generis animadvertuntur usque ad Nonni tempora, cuius ab aetate sola correptio regnat. cf. Rzach, neue Beitr. zur Technik des nachhomerischen Hexameters. Ac. Vindob. 1882 p. 347 sqq.

III. vocalis i.

a) longa est in vocabulo ἴλαος¹⁾ 75,2. similiter ἴλαος Theogn. 782, cui antepaenultimam corripī posse Christius (met. d. gr. u. r. p. 17) contendit.²⁾

In voce ἐγκυτί — — fr. 37 vocalis i longa habita videtur esse non modo vi ictus, sed propterea, quod i vocalis ei diphthongo respondet, ita ut iota sit natura longa, id quod mihi etiam ex interpretatione Etym. M. apparere videtur: „Ἐγκυτί ἐπίρρημα σημαῖνον τὸ ἐν χρόνῳ“ i. e. ἐν κύτει. nam cum adverbio ἐγκυτί certus quidam modus et ratio tendendi significetur, illis adverbis ad modum quendam et rationem pertinentibus addendum est, quae enumeravit Gust. Meyer (gr. gr. ³ p. 455 sq.), sicut in Homero ἀνδρωτί O 228, ἀναιμωτί P 363, ἀνουτητί X 371, ἀνωιστί ἀσπουδί αὐτονουχί Θ 197, ἐγρηγορτί K 182 μεταστοιχί τριστοιχί (Hartel H. St. I ² 107) et in Alexandrinis ἀναιμωτί αὐτονουχί μουνουχί ἀκρονουχί ἀνδρωτί ἀκλαυτί (Callim. III 267 ubi libri ἀκλαυτεί), ἀφρικτί Callim. Dian. 65. τετραποδί (Rzach, neue beitr. z. t. d. n.-h. hex. p. 336 sq.), quibus accedunt ἀνοιμωκτί Soph. Ai. 1227 (Lobeck commentar.), ἀσυλει καὶ ἀσπονδεί titul. Amorg. (Meisterh. 115,8) νηποινεί Amphipolitanus (a. 350a. Chr.), ἀκοντεί Rhod. (432/24 a. Chr.) (Meisterhans). ἀσύλι καὶ ἀσπόνδι inscr. aeol. Coll. I 312, ἀσπόνδει inscr. aeol. Coll. I 315 ἀσυλί καὶ ἀσπονδί inscr. Tel. Coll. 3487 ἀμυστί Anacreonteorum 8,2. 17,2, quorum in producta vocali i Rzachius recte quidem monuit vel ap. Homerum reliquias tantum priscae vetustatis prosodiae servatas esse. itaque Bergkīus, quem offenderat productio satis insolita, collato Joann. Alex. 38,20: ἐγκυτίς, ὃ χωρὶς τοῦ σ Καλλιμάχος εἶπεν σὺ δ' ἐγκυτί τέκνον ἐκέρσω — — — — ἐγκυτίς³⁾ coniecit.

1) Seidler ἴλαος coniecit, fortasse recte, vid. G. Meyer, gr. gr. ³ § 138, Renner in Curt. stud. I 1,219 (Fick, Hoffmann, Hiller-Crusius ἴλαος). sed conferas pag. 31, adnot. 5.

2) Conferri potest ἴληθι γ 380, ἴλῃθι in inscriptione metrica Paria (Cl. 2388, 8,13), Simon C. 49, Théocr. XV. 143, Apoll. Rhod. IV 1014, 1600. ἴλάσκομαι Pind. Ol. VII. 9 et ἴλάονται B 550. ἴλάσκο Theocr. Ep. XIIIh.

3) De σ littera adverbis modo addito modo dempto cf. G. Meyer ³ pag. 395, Herodian ed Lentz. II 220 adnot. lineol. 7; minus colligi potest ex Herodian. I p. 505. 511,23. 536,19. II 464. 19,19.

sed quamquam in illis adverbis saepissime — ι corripitur, velut semper in $\acute{\epsilon}\kappa\omicron\nu\tau\acute{\iota}$ $\acute{\alpha}\kappa\omicron\nu\tau\acute{\iota}$ $\acute{\epsilon}\theta\epsilon\lambda\omicron\nu\tau\acute{\iota}$ $\acute{\epsilon}\kappa\eta\tau\acute{\iota}$ $\acute{\alpha}\acute{\epsilon}\kappa\eta\tau\acute{\iota}$; $\acute{\alpha}\mu\omicron\gamma\eta\tau\acute{\iota}$ A 637. Callim. Dian. 25. $\acute{\alpha}\sigma\tau\alpha\kappa\tau\acute{\iota}$ Soph. OC 1251. $\acute{\epsilon}\gamma\epsilon\rho\tau\acute{\iota}$ Ant. 713 (G. Meyer l. c.); $\acute{\alpha}\mu\epsilon\tau\rho\acute{\iota}$ orac. ed. Hendess. 102. $\pi\alpha\nu\delta\eta\mu\acute{\iota}$ Anthol. V 44,3 (Rzach p. 337); quibus addo: $\acute{\alpha}\mu\iota\sigma\theta\acute{\iota}$ $\cup$ — $\cup$ Archil. fr. 41 et titulum anni 304a. Chr. n. cf. Meisterhans p. 115,8 et titulus cret. $\iota\rho\omega\sigma\tau\acute{\iota}$ Sem. Am. 24,2. $\acute{\alpha}\pi\omicron\nu\eta\tau\acute{\iota}$ Eurip. 3,4. (Bergk. ⁴ p. 266 vel $\acute{\alpha}\kappa\omicron\nu\eta\tau\acute{\iota}$ sive $\acute{\alpha}\kappa\omicron\nu\iota\tau\acute{\iota}$? W. Schulze 353.) $\acute{\alpha}\mu\alpha\chi\eta\tau\acute{\iota}$ Φ 437 ('locativus' cf. Schulze qu. ep. 450) $\mu\epsilon\gamma\alpha\lambda\omega\sigma\tau\acute{\iota}$ Π 776. $\mu\epsilon\lambda\epsilon\acute{\iota}\sigma\tau\acute{\iota}$ Ω 409. $\acute{\epsilon}\gamma\kappa\omicron\nu\eta\tau\acute{\iota}$ Pind. N. III 36. $\acute{\alpha}\pi\tau\omega\tau\acute{\iota}$ Pind. Ol. IX 92. $\acute{\alpha}\beta\omicron\alpha\tau\acute{\iota}$ Pind. N. VIII: 9. $\acute{\omicron}\nu\omicron\mu\alpha\sigma\tau\acute{\iota}$ Call. $\epsilon\acute{\iota}\varsigma$ $\Delta\eta\lambda$. 224 (et in titul. attic. anni 424 a. Chr. cf. Meisterhans p. 115) $\acute{\alpha}\nu\omicron\beta\rho\iota\sigma\tau\acute{\iota}$ (?) Anacr. 63,5 (Pauwius duce codice et postulante metro — $\sigma\tau\omega\varsigma$): coniectanea tamen refuto, quamdiu scriptura tradita argumentis confirmari potest. quare ego ex animi mei sententia productionem tueor, sed $\acute{\epsilon}\nu$ $\kappa\acute{\upsilon}\tau\epsilon\iota$ praeopto sic mecum reputans: nam cum Lycophro alexandrinus, quem summo studio maximaque cum diligentia orationem suam locutione quam doctissima et exquisitissima potuit exornasse constat, fortasse istum ipsum Archilochi locum respiciens vocem $\kappa\acute{\upsilon}\tau\omicron\varsigma$ adhibeat nec non cum compositio verborum $\acute{\epsilon}\nu$ $\chi\rho\phi$ $\kappa\epsilon\acute{\iota}\rho\epsilon\iota\nu$ structura tritissima sit (adeas lexica s. v. cf. $\epsilon\acute{\iota}\varsigma$ $\chi\rho\beta\alpha$ $\kappa\epsilon\acute{\iota}\rho\acute{\alpha}\mu\epsilon\nu\omicron\iota$ Hegesipp. 5,4 Hartung), etiam in Archilochi sermone $\kappa\acute{\upsilon}\tau\epsilon\iota$ tamquam dativum verum et iustum intellegendum atque ita ($\kappa\acute{\upsilon}\tau\epsilon\iota$ — utrum $\acute{\epsilon}\nu$ an $\acute{\epsilon}\gamma$ malis nihil interest) cum diphthongo scribendum esse mihi videtur plane apparere.

$\acute{\iota}\eta\mu\acute{\iota}$ ¹⁾: $\sigma\upsilon\gamma\acute{\iota}\tau\epsilon\tau\epsilon$ (σ littera scribendum²⁾) „audite“ fr. 50 in tetrametro. praes. med. productam antepaenultimam animad-

¹⁾ Syllaba prima ap. epicis plerumque brevis (Γ 152 $\acute{\iota}\epsilon\acute{\iota}\omicron\nu$. Z 330 $\mu\epsilon\theta\acute{\epsilon}\nu\tau\alpha$), longa in formis praes. et imperf. medii (N 291 $\acute{\iota}\epsilon\mu\acute{\epsilon}\nu\omicron\iota\sigma\iota$), $\acute{\iota}\epsilon\acute{\iota}$ Γ 221 Π 152, $\acute{\iota}\epsilon\acute{\iota}\omicron\alpha\iota$ μ 192, $\acute{\alpha}\phi\acute{\tau}\epsilon\acute{\iota}\omicron\alpha\iota$ η 126, $\acute{\iota}\epsilon\mu\epsilon\nu\alpha\iota$ s. $\acute{\iota}\epsilon\mu\epsilon\nu$; ap. Pind. brevis, excepto $\acute{\iota}\epsilon\mu\epsilon\nu\omicron\iota$; ap. scaenicos longa, sed corripitur interdum (Aesch. Spt. 310, 493, Eur. J. A. 298) epicorum exemplo in verbo simplici pariter atque compositis non solum in versibus dactylicis, sed etiam iambicis cf. Thesaur. vol. IV p. 554.

²⁾ Archilochus praeter $\xi\upsilon\nu\acute{\alpha}$, $\xi\upsilon\nu\acute{\omicron}\varsigma$, $\xi\upsilon\nu\omega\nu\acute{\iota}\eta\nu$ formas a littera ξ incipientes non usurpavit; nam et ceteris locis semper $\acute{\sigma}\acute{\upsilon}\nu$ ($\sigma\upsilon\gamma\kappa\epsilon\rho\alpha\nu\omega\theta\epsilon\acute{\iota}\varsigma$ 77,2. $\sigma\upsilon\lambda\lambda\epsilon\gamma\acute{\epsilon}\nu\tau\alpha$ vel $\sigma\upsilon\nu\alpha\chi\theta\acute{\epsilon}\nu\tau\alpha$ 142. $\acute{\sigma}\acute{\upsilon}\mu\beta\omicron\lambda\omicron\nu$ 44. $\acute{\sigma}\acute{\upsilon}\mu\mu\alpha\chi\omicron\varsigma$ 75,1. $\acute{\sigma}\acute{\upsilon}\nu$ 4,1. $\sigma\upsilon\nu\acute{\alpha}\gamma\eta$

verti: ἴεμενοι Mimn. 16 ('brevium numero sat excusata' W. Schulze 438); Simon. C. 107,2. ἴεμενὸν Theog. 1064; correptionem his locis: ἴησι Theog. 94. ἴέναι Simon. C. 107,8. συνῖεῖν Theog. 565, 1237. ξυνῖεῖ imperat. Th. 1240 b (ubi cod. Mut. συνιδεῖν).¹⁾

b) corripitur in

πρίν²⁾ 94,3. A 14; cuius ab origine longam esse ad persuadendum accommodata demonstraverunt G. Curtius, Knös (de dig. Hom. 346), Rzach (p. 358), G. Meyer³⁾ § 115 adn., qui cret. πρεῖν (inscription. Gortyn.) confert, Brugmann (in J. Müller, Handbuch II 113, 225)³⁾. Archilochi rationem sequuntur Mimn. 3,1

3,2. συνέδραμεν 52. συνεῖληφας? 143. συνήγετο 89,5.) extat et uno loco 4,1 (quocum conferas locos Semon. 7,86. Tyrt. 10,6, quibus numeri σ litteram desiderant) metri necessitate solum σύν legi potest, unde controversia dirimitur.

¹⁾ In elegiacis et iambicis nonnumquam inconstantia est inter ῖ et ῑ et ει: ἀεπτίης, Archil. 45,3 (cf Pind. Pyth. XII 31; ubi Schroeder, Pind. car. Lps. 1900 pag. 270 ἀελπίεα reposuit). ἀναιδεῖτην Archil. 78,5: ἀπίστην, Theogn. 831, δουλεῖτην, Th. 535, δουλίτην Sol. 36,11 (ita Aristot. AΘΠ), ἀτιμῖα Tyrt. 10,10, ἀϊθρίτη Sol. 9,4, πολυδρεῖτησιν (libri ῖ) Th. 703, καχεταιρείης Th. 1169, προεδρεῖτην Xenoph. 2,7 τυραννίης Xenoph. 3,2, αιθρίτην Sol. 13,22 vide G. Meyer³⁾ p. 183 et Bergkium PLI 41, qui recte monuerunt — ια non ex — εια ortum esse, sed ἀναίθεια et ἀναίδια, δουλεία et δουλία, alia, dispares formas vocabulorum esse a diversis stirpibus seorsim derivatas, velut δουλεία a δουλεύειν, δουλία a δοῦλος et ad eundem modum alia; sed deinde poetas potissimum analogiae speciem secutos talia pro arbitrio variare solitos esse. — Iam hic memoro productionem insolitam τορμέν Sol. 2,1.

²⁾ Ap. Homerum correpta ι: δ 32, 212, 668, κ 393, ρ 597, B 344, 354, 413, Γ 132, Δ 144, E 127, 472, Z 125, I 403 (τὸ πρίν ἐπ' εἰρήνης, πρίν ἔλθεῖν ὕλας Ἀχαιῶν), N 257, Φ 476, Ω 800; longa ι in sublatione δ 254, λ 632; ν 192, ξ 334, ο 210, 394, ρ 105, σ 402, τ 291, 475, B 348, H 390, Θ 474, Π 839, Φ 179, 340, Ω 245, 764: rarius in positione tertii pedis versus δ 668, Z 81, [schol. B. Heph. p. 117 W. explicatur regula, cur πρίν hoc loco producatur sic: τοῦ γὰρ πρίν τὸ ι συσταλλόμενον ἐμηκύνθη διὰ τῆς ἐπιφερομένης (sc. περίσωμένης), non bene], I 403; N 172, Π 322, 840, X 156 quibus locis G. Hermannus (ad. Orph. p. 700 de metr. p. gr. et r. p. 71) πρίν γ' coniecit, ν 113, P 5, Φ 225, X 17 productio vi digammi orta est; ap. Pindarum brevis; ap. Theocritum ter producitur, bis in arsi (XXV 221 πρίν ἰδέειν — — — et 258 πρίν ἔμ' ἰέσθαι — — —) semel in thesi (XXV 263 νωσάμενος, πρίν αἰθέρι); poetarum atticorum productiones adverbii πρίν erroribus librariorum ortae videntur esse cf. Thesaur. l. G. vol. VI, p. 1591.

³⁾ Idem sentit A. Ludwich, Arist. II 363, aliter Hartel I¹ 452 s. I² 110, ι a principio brevem tueri conatus est Hilberg, princ. d. silb., fortasse

τὸ πρίν· ἐών. Theogn. 57, 483 (τὸ πρίν ἐών), 502 (καὶ πρίν ἐόντα), 917, 963. Simon. C. 117,4 πρίν· ἰδεῖν, productionem adhibuit Tyrtaeus 14: πρίν· ἀρετῆς.

In dativo sing. III. declin., sicut Δήμητρῷ fr. 82 huius casus: vocalis natura brevis (cf. W. Schulze qu. ep. 229 sqq.) interdum 'solo' ictu' producitur in eius modi formis, 'quae dempta productione in versum includi nequeunt'. tales voces, quas ex Homeri carminibus Hartel h. st. I² 56 sqq. collegit,¹⁾ rarissime saltem etiam in cetera poesi archaicaprehendantur (sexiens secundum Rzach p. 332), in elegiacis et iambographis nusquam. etenim Solo 27,7 (quod carmen genuinum esse sunt qui negent futtili causa nisi, cf. Usener altgr. vrsb. p. 52 adn. 19, Lucas, st. theogn. 1893, p 3): τῇ δὲ τετάρτῃ πᾶς τις ἐν ἐβδομάδι μέγ' (aliter apud Philonem qui eodem ac Clemens auctore usus est) ἀριστος' productionem vi et ictus et liquidae sequentis excusari apparet,²⁾ quemadmodum alibi saepe semperque vi ictus ante liquidam consonam fit et in extremis vocabulis: παρὰ ῥηγμίνα Archil. A 11 ἐπι βυτίδων Plat. 30,2. ἀπο βύπον Sem. Am. 7,63. δὲ λήγοιμεν Theogn. 999 (ita exhibent codd. Theognidis praestantissimi A et O quod deliberandum, cum λήγω recte ex antiquiore * σλήγω deducatur.) (Archil. 8,2: ἐπίρρησιν, Aeschyl. 3,2 μῖρα, πολύρρηγον πατρίδα βυμένους) et in mediis vocabulis μέν Plato 7,1 (quod optimo iure tuetur Rzach p. 363). γάρ: Mimn. 12,1 (ubi Bergk. et Hiller-Crusius Hermannii emendationem receperunt, Hoffmann γάρ λέλαχεν coniecit); ἄγαν Theogn. 219 (cuius syllaba altera fortasse natura longa); νόον ἔχε Theogn. 461 ubi fortasse, si paradosis recte se habet (vide Bergkii adnotationem! Hiller-Crusius: νό [ημ'] ἔχε), eiecto spirante σ ansa productionis quaerenda est (Rzach p. 384, 412). ἄμετροι: Simon. C. 174,2 aperte corruptum (corrīgunt

ductus Etym. M. p 405,33: πᾶν μονοσύλλαβον ἐπίρρημα ἢ φύσει ἢ θέσει γίνε-
ται κατ' ἰδίαν μακρόν. . . χωρὶς τοῦ πρίν. dubitationem profert et W. Schulze,
qu. ep. 422: 'de origine voculae πρίν non ita constat, ut de quantitate
certum iudicium ferri queat, haud male tamen inseri γ' iussit Hermann'.

¹⁾ E. g. δπερμένεῖ φίλον εἶναι B 116, διτ φίλε A 74 (W. Schulze p. 231!)

²⁾ Similiter δδατ' producto: ante liquidam insequentem ap. Theo-
critum.

ἀμέτεροι), unde G. Meyer gr. gr. ³ p. 376 suppleri potest; neque mihi opponi debet:

βακκάρι: Semon. Am. 16,2:

καὶ βακκάρι καὶ γὰρ τις ἔμπορος παρήν;

Hipp. 41: . . . βακκάρι δὲ τὰς βίνας,

ἤλειφον;

(his duobus locis in nonnullis apogr. βακκάρει legebatur) ubi contractio efficiens est productionis causa. at cum producte olim etiam ultimae syllabae stirpium in *ι* vocalem desinentium sive rarius in mutam dentalem exeuntium pronuntiarentur in casibus nominativ. et accus. et vocat. (— *ις*, — *ιν*, — *ι*), in Archilochi, cett. iambographorum et elegiacorum fragmentis nullam iam productionem certam reperire potui. ancipiti enim loco vocabula πόλις $\cup \simeq 9,2$, πόλιν $\cup \simeq 129$, et πάι $\cup \simeq 70,1$ et ὕβριν — $\simeq 35$, et ῥάχις $\cup \simeq 21,1$ collocata sunt, sed brevem vocalem habes: μάντις in fragmento quod Blass (in annalibus philologiae vol. 129 p 496 = Hiller-Crusius fr. 101) Archilochi tribuit vers. 1 et Mimn. 3,1,¹⁾ εἴκασιν (dub. fide) — $\simeq$ sive ἔησιν (coniec. Toup.) — $\cup \simeq 42,2$. Ἄρτεμι Theogn. 11, λῆην²⁾ fr. 66,7. item Theogn. 372, 478, 559, 593, 840, 887; ancipiti loco trimetri Hipp. 20,1; at Theogn. 1327 Beckerus pro λῆην sagacissime λείαν coniecit (recte Hiller-Crusius λείην).

ἀνιηρός³⁾: antepaenultimam naturaliter longam corripuerunt⁴⁾ Archil. fr. 10 (ἀνιηρά). Euen. 8 (= Theogn. 472): Theogn. 276,

¹⁾ Ap. Homerum semper in arsi πόλις Z 152, πόλιν II 57, πρῆξιν γ 72, πάις X 92, μῆτιν, διν, θούριν, θετί, Σ 385, 424, Ω 88 (Ω 104, θετί); in thesi ἦνιν γ 382. K 292, βλοσυρῶπις Λ 36, cf. Hartel h. st. I² 105 sq. Knös, de digammo Hom. p. 333 sqq. G. Meyer gr. gr. ³ pag. 417/8, quae accedunt ex poetis posteris collegit Rzach, n. b. p. 356 sqq. W. Schulze qu. ep. 424/6.

²⁾ W. Schulze 504, quem non respexit Hoffmann 348. — Attici ultimam syllabam secundum Aristoclem (Herodian I 526,2) producebant. in καὶ λῆην copulatione voc. semper ap. Hom. longum *ι* (e. g. A 553), in thesi praeterea θ 231, ο 405, π 86, cett. locis longum in arsi, breve in thesi; ap. Pind. et Theocr. prior syllaba longa; ap. Soph. anceps. v. Thesaurum vol. V. p 270.

³⁾ Huius stirpis *ι* ap. Homerum et Sophoclem longum, ap. Eurip. et Aristoph. breve (Eur. Med. 1095 ἀνιᾶρόν anapaest.), ap. Pindar. Theocrit. cett. anceps.

⁴⁾ Herodianus (II 16,33) vocales *η* ex *α* trope ionica ortas esse docet.

compar.: Κύρν' ἀνιηρότερον Theogn. 896 (sic in omnibus libris praeter cod. Mutinensem), superlat.: ἔστ' ἀνιηρότατον. Tyrst. 10,4. Κύρν' ἀνιηρότατον Theogn. 812. τοῦτ' ἀνιηρότατον Theogn. 124, 210, 258, 1356, eiusdem stirpis: ἀνιην Theogn. 76, ἀνίων ἀνίας Th. 344, ἀνίη Th. 872 (lesbiace. ἀνίαισι: Sapph. 1,3. G. Meyer³ § 55), ἀνιᾶν: ἀνία Th. 1032, ἀνιάται Sim. C. 121,1. ἀνιήσει. Plato 8,3. ἀνιόμεθ' Crat. 19,4 in trim. ἀνιόμεθα Theogn. 655. ἀνιήσεαι Th. 991, ἀνιῶτο Th. 1205; productionem adhibuerunt ἀνιηρή Sol. 13,15, ἀνίας Theogn. 1337 (cf. W. Schulze 295), ἀνιήση Phocyl. 16, ἀνιώμην Th. 668.

ἀμφιτρίβας 134: de ι vocali paenultimae Herodianus (ed. Lentz-Lehrs II 9) sic agit: τὰ εἰς ιφ μονοσύλλαβα ἔκτείνεται. ὁμοίως καὶ ἐπὶ γενικῆς . . . τὰ δὲ ὑπὲρ μίαν συλλαβὴν συστέλλεται. Θέλουσι δὲ πεδότηψ-ἔκτείνειν, πλανώμενοι ἐκ τοῦ παρ' Ἀρχιλόχῳ ἄνδρας (sic D. et Lehrs, sed A. et B. et Par. et cod. Hermanni ἄνδρες) ὡς (quod delevit Lehrs, exhibent D. B. Par., A εἰς, cod. Hermanni εἰς) ἀμφιτρίβας (A. B. D. Par., Hesych., Lehrs, cod. Hermanni ἀμφιτρίβας proparoxytonōs). itaque ἀμφιτρίβας aut. — ∪ ∪ ∪ aut — ∪ ∪ ∪ acuas necesse est. mihi vero

ἄνδρας ὡς ἀμφιτρίβας

legendum videtur, ut sit finis iambi. correpta enim paenultima τριβ auctoritate formarum simillime deductarum nititur velut οἰκοτριβῆς — ∪ ∪ — Crit. 2,14, ἰσοτριβῆς ∪ ∪ ∪ Aeschyl. Ag. 1443, πεδοτριβῆς Nonn. D. X 310, περιτριβῆς Anth. VI 63,6, Plautus ulmitriβα, quamquam etiam ἄνδρας ἐς ἀμφιτρίβας legi potest, ut sit hemistichium pentametri. neque enim in brevi antepaenultima quicquam offensionis inest, cum omnibus locis antiquae poëseos elegiacae huc spectantibus ante stirpem τριβ corripitur: Theogn. 55, 417, 1105, Ps.-Theogn. 921, Crit. 2,14, Crat. 4,4 cf. pag 13 adn. 1.

Gravius est quod corripuit Archilochus vocabuli πέρδιξ in accus. sing. paenultimam: πέρδιχα¹⁾ 106, quae a ceteris poetis

1) Syllabam mediam casuum obliquorum longam esse observant Choeroboscus (corp. Gramm. Graec. vol. IV. ed. Alfr. Hilgard Lps. 1889 pag. 292): Ἰστέον δὲ ἐπὶ τὸ Φοῖνιξ καὶ πέρδιξ καὶ τέττιξ (cf. Archil. fr. 143) ἐν μὲν τοῖς πλάγιαις ἐκτείνουσι τὸ ι, τούτῃσι φύσει μακρὸν αὐτὸ ποιοῦσιν, et

semper producitur, sed paenultima brevi etiam Epicharmus usus est (fr. 84, Kaibel, comic. gr. fr. 1899 pag. 106).

ἱερήν¹⁾ 18,1, quocum consentiunt ἱερῶν Sol. 4,12, ἱερῶν Anan. 1,3, (scrips. Bergk.). ἱερά Simon. C. 144,2, ἱερήν Sim. C. 151,1; priores duae syllabae in unam longam coalescunt ap. Sem. Am. 7,56 ἱρά.²⁾

c) et producte et breviter pronuntiatur ab Archilochō syllaba paenultima comparativi.

κακίων ο. = —³⁾:

οὔτε τι γὰρ κλαίων ἴησομαι οὔτε κακίον θήσω fr. 13.

ἐρρέτω ἕξαυτίς κτήσομαι οὐ κακίω 6,4; sicut in Theognide οὔτι κακίον 811, 1175, κακίον 21, κακίων 262, 411, κακίους 1111, item variatur in comparativo καλλίων (exempla ap. Schulze, qu. ep. 300).⁴⁾

Athenaeus IX 388 f. sq: τοῦ ὀνόματος ἔνιοι συστέλλουσι τὴν μέσην συλλαβὴν, ὡς Ἀρχίλοχος· πολὺ δέ ἐστι τὸ ἐκτεινόμενον παρὰ τοῖς Ἀττικοῖς. Σοφ. ἐν Καμικίαις.

*Ορνιθος ἦλθ' ἐπώνυμος

Πέρδικος ἐν κλεινοῖς Ἀθηναίων πάγοις.

1) De ὕ Herodian I 530,11, G. Meyer² § 94 p 158/9, Ψ 195 ἱερά καλά, μ 362 ἱεροταῖν; ap. Homerum et Theocritum prima h. v. syllaba producitur, ubicunque tertia syllaba brevis est. de littera e vel servata vel extrita cf. Thesaur. vol. IV 544; de origine et notione vocum ἱερός et ἱερός plane segregandarum vide egregiam sagacissimamque explanationem Guil. Schulzii (qu. ep. 207—216) qui omnia absolvit. — Hoffmann, ion. dial. 276.

2) Denique observes τίει, ἀτίει (sic scrib. cum descendat ab *ἀτίης Schulze 65) Theogn. 621 (cf. H. Usener, alt. V. p 52, G. Meyer² pag. 129; ap. epicis in arsi longum raro etiam in thesi; ap. cett. poet. semper breve è. g. Δ 257 τίω) cuius v. ancipitem i vocalem praestat Herodian. II 592. — Κρονίδης Euen. ap. Theogn. 1346. — Χίος 'nomen incolae' (Bergk. Χίου scrips. ut sit nomen insulae) Demod. 2,2.

3) Homerus et epici paenultima fere semper (sed videas Schulze qu. ep. 300 adn. 1) brevi utuntur, attici fere semper longa, cf. Spitzner, griech. prosodie § 46. Schulze qu. ep. 300 adn. 4.

4) Ex ceteris elegiacis haec memorabilis varietas: ἱητρόν ps. — Empedocl. 1,1 (p. 260 B.), ἱατρόν eiusd. 2,1; ἱήσομαι Archiloch. 13, τίνονται Theogn. 204, ἀποτινυμένου Theogn. 362 (ubi 6 codices ἀποτινυμένου exhibent, quocum conferend. G. Meyer³ § 493): τίνουσι Sol. 13,31, ἀντιτίειν Theogn. 740 („fortasse Solonis“ probabiliter) inter quas formas similis ratio intercedit atque inter φθίνω ionum et φθίνω atticorum, cf. G. Meyer § 293, W. Schulze 108; quamquam enim utraque forma ad stirpem τ =

IV: σ — ω .

Iam commenorandum est Archilochum 'κατ' Ἰάδα δι'ἀλεκτον' σ voc. productam servasse in nomine Dionysi:

ὡς Διωύσου¹⁾ ἀνακτος καλὸν ἐξάρξα: μέλος 77,1.

quod apud Lesbios Zόνυσος sonasse videtur (G. Meyer³ pag. 381). cum hac formula similitudinem habet Διωύσοιο ἀνακτος Sim. C. 172,3, Διωύσου. Theogn. 976, Διωύσφ Anacr. 108,3; sermonis scilicet attici consuetudinem sequuntur Jo. 1,1 (Διόνυσος), Dionys. Ch. 5,1, (Διωνύσου) alii. in inscriptione amorgina saeculi VII a. Chr. Δευνώσω(ι) legitur (= Hoffmann p. 28, 48), Anacr. 2,11 Δεόνωσε. cf. Hoffmann p. 262 sq. 581. (!)²⁾

V.

Corripiuntur interdum etiam diphthongi et longae vocales ante vocalem sequentem non modo in extremis vocabulis (qua de re § 3, III dicam) sed etiam in media voce, quamquam perraro (G. Hermann el. d. m. p. 44.) ita tamen Archilochus

ascrt. ci, V. classis, quae vulgo 'sadi' dicitur, revocari debet, unde ab origine *τινω ortum est (cf. *cinoti s. cinvati*), discrimen est inter formationem atticam et ionicam, eo quod ignes littera F eiecta vocalem antecedentem producant, apud atticos illa productio suppletoria non pollet. — πίσμα: Theogn. 962, πίσμα: Theogn. 1129, πίσται Jo. 2,10; cf. W. Schulze p. 357, 359. — ἴσος Sem. 7,36, As. 1, ἴσον Sol. 24,1 (= Theogn. 719), Theogn. 82, 106, 544, Jo. 8,4, Hippon (?) 2. ἴσως Theogn. 224, 271, ἴσομοριάν Sol. 34,9 (Arist. A II XII): ἴσος Theog. 678. ἴσου Eurip. 1,2, quae vox; lesbiace ἴσος, ex antiquiore stirpe ἴσφο = ascrt. 'vishu' nata est. cf. W. Schulze, 88, 142, Hoffmann ion. dial. 372.

¹⁾ ω ap. Boeotos, Homer., Hesiod., Pindarum, Theocritum, tragicos.

²⁾ Litterae σ gravissimae productiones tres inveniuntur: ἀρχόμενος οὐδ' Theogn. 2 (cod. Venet. Marc. γ'οὐδ'; cf. Hartel, Wiener stud. I 2), quae productio satis fulcri habet et forma vocabuli paeonica — ◡ ◡ ◡ (cf. Hartel H. St. I² 116: Knōs de digam. hom. 351; W. Schulze p 8) et caesura pentametri; εὐβουλος ἐλεν — ◡ — ◡ — ◡ Theogn. 329 (Bergk. καθέλεν scrips.), ubi difficultas expeditur nobis in sententiam G. Meyeri (gr. gr. ³ § 478 adn.) euntibus, qui docet: εἰλον e stirpe antiquiore ἴελ natam esse collata radice 'var vnote' significatione 'deligendi, capiendi, praeferendi', ita ut propter digammum eiectum productum sit; πόρνος ἐπαγγαλλόμενος — ◡ — ◡ ◡ ◡ — Crat. 7,4 (scrips. Bergk. probabiliter Hiller-Crusius πόρνης tenet) ubi metro labanti incisio semiquinaria subvenit. — Postremo vocalis e productio importunior extat Simon. C. 107,9: τοδὲ γέρας, quae dubiae paradosi tribuenda est (v. Bergkium, et Kaibelii de hoc poemate dubitationes).

vocalem η quae εῤρίσκειται . . . ἀπλῶς ἐν μέσῳ λέξεώς κοινή . . .
 ὡς καὶ . . . ἤρωες, Tyr. 17¹⁾ breviavit in Θρηξ C 48:

εἰς Θάσον φ . . .²⁾ Θρέξιν³⁾ δῶρ' ἔχων ἀκήρατον.

et in ἠχῆεις:⁴⁾

ἐνάλιον καὶ σφιν θαλάσσης ἠχέεντα κύματα . . .

74,8, ubi vulgò ἠχῆεντα (Fick ἠχέηντα) legitur. cum hoc correptionis genere magnam similitudinem habet Sem. Am. 7,57 χαιτέεσσ' ubi B χαιτήεσσ' Aeliani codd. χαιτήεσσ' (Fick et Hoffmann χαιτέησσ') et Tyr. 4,2 τελέεντ' ἔπεα. num etiam Tyr. 12,12, Mimn. 14,9, Simonid. 136,3 correpto η legendum sit δῆϊων, quem ad modum Nauck Mél. IV 127 et Ludwich Arist. h. t. II 294 de B 415. δῆϊοιο, B. 544 δῆϊων, I 347 δῆϊον all. falso (cf. W. Schulze p 86, qui ap. Homerum e. g. δᾶφιον. πῶρ scribi iubet) iudicaverunt, mihi valde dubium est, cum praeferam ι litteram apud elegiacos non tamquam vocalem iusto pondere sonantem sed quasi semivocalem pronuntiare δηϊων = δηϊων (nisi forte totum ι in pronuntiatione opprimi mavis). neque adversantur δῆϊον I ∪ ∪ ∪ Sol. tetram. 34,2, vel δῆϊω 4 ∪ ∪ Tyr. 11,18 δαῖω — ∪ ∪ Sim. 144,4 nec δου-λῆτην — I ∪ ∪ Anacr. tetram. 114,2. sed confirmatur haec sententiā voce Ἰόλαος, quae nisi primam litteram semisonantem enuntias trimetro hymni fr. 119 accommodare nequis.⁵⁾

1) Hephaest. schol. A p 108 W. ἤρωος ζ 303, exempla vocalis ω in hac voce correptae collegit G. Meyer³ pag. 201 adn. et pag. 214, quibus addas γῆς ἀπό πατρῴης in fine pentametri. C. J. A. I. 477,1 (s. VI a. C.), Meisterhans p. 10.

2) F. Leo (de Horatio et Archilocho p. 5). φυγᾶς coniecit.

3) ΘΡΗΞΙΝ in lapide; sed etiam in frg. 32 Θρέξ restitui posse Hillerus de Gaertringen monet.

4) cf. ad hanc vocem Eur. Her. 995 penes Elmsleium, G. Hermann de metr. p 118, el. d. m. p 86 ἠχέοντα s. ἠχόεντα suspicatus est.

5) In vocabulo ἔλαος litteram α breviatam etiam post Hoffmanni disputationem tenere malim: ἔλαος γενοῦ κτλ — ∪ ∪ ∪ — fr. 75,2. Seidler ελαος coniecit (cf. G. Meyer³ § 138). nam raro in usu apud iones antiquiores fuisse tales formas docent nos similes: velut Ἰόλαος 119, Χαριλάε 79,1 quod nomen vel Herodotus Χαριλαεως dicit. (Hoffmann p. 516!): λαός: Call. 1,18, Tyr. 11,13. 12, 24, (Hoffmann Callinò et Tyrtaeo λῆός affert p. 306), Xen. 2,15; Theogn. 53, 776, 781 (λῆός: Hipp. 88!) illud ipsum ἔλαος Theogn. 782. His duo tantum loci obstant καρδίης πλέως Archil. tetr. 58,4,

Vocalis ω correptionem habes propter dialectum in vocabulo $\zeta\acute{o}\varsigma$,¹⁾ quod a librariis fere. ubique etiam metro obstante in $\zeta\omega\acute{o}\varsigma$ mutatum est:

$\gamma\acute{\iota}\nu\epsilon\tau\alpha\iota$ $\chi\acute{\alpha}\rho\iota\nu$ δὲ $\mu\acute{\alpha}\lambda\lambda\omicron\nu$ τοῦ $\zeta\omicron\omicron\acute{\upsilon}$ διώκομεν 63,2 (ubi vulgo $\zeta\omega\acute{o}\varsigma$, sed recte a Porsono emendatum). similiter vulgo Semon. Am. 1,17 $\zeta\acute{\omega}\epsilon\iota\nu$ et Herond. 1,4 $\zeta\omega\eta\acute{s}$ legitur, quamquam metrum $\zeta\acute{\epsilon}\iota\nu$ et $\zeta\acute{o}\eta\acute{s}$ postulat, quod optimo iure omnes editores in contextum receperunt (Fick-Hoffmann $\zeta\acute{o}\eta\gamma$ pro $\zeta\acute{\epsilon}\iota\nu$). itaque correpta tantum forma quam illi loci tumentur, cum metrum productionem respuat, iambographi usi sunt. et ipse Herodotus $\zeta\acute{o}\eta$ pro $\zeta\omega\eta$ scripsit. quodsi Hermannus (de metr. p 118 Orph. 721) pro certo habet correptionem nullam esse in eo versu, errore captus est.

Iam autem cognoscimus librarios etiam poëtarum tragicorum vocem $\zeta\acute{o}\eta$ ubique metro ipso repugnante $\zeta\omega\eta$ rescripsisse (Dindorf lex. Sophocl. p. 209) qua de causa ii tres versus simul argumento sunt non recte Hermannum (Grotium secutum) tertium versum eiusdem fr. 63 ita corrigere voluisse (de metr. p. 118):

$\zeta\acute{\omega}\iota$ ἀνθρώπων κακίστα τῷ θανόντι γίνεται,

cum abhorreat a ratione poëtae nostri paenultimam producere. plane vero malim Porsoni

$\omicron\acute{\iota}$ $\zeta\omicron\acute{\upsilon}$ κάκιστα δ' αὐτῷ (αἰεὶ Hiller-Crusius) τῷ θανόντι γίνεται.

Diphthongi si corripuntur in mediis vocabulis,²⁾

$\lambda\alpha\gamma\acute{\omega}\varsigma$ Hippon. 36,1 quibus Rennerus (stud. I. 219) $\pi\lambda\acute{\epsilon}\omicron\varsigma$, $\lambda\alpha\gamma\acute{o}\upsilon\varsigma$ genuina habet. iam cum paenultimam huius vocis producte dici testetur Choeroboscus (B. A. 1383 quocum conferas A 583 $\acute{\iota}\lambda\acute{\alpha}\omicron\varsigma$, Hes. E κ Η 338 $\acute{\iota}\lambda\acute{\alpha}\omicron\nu$, Theocr. V. 18 alios. neglexerunt productionem: I 639 οὐ δὲ $\acute{\iota}\lambda\acute{\alpha}\omicron\nu$ ἔνθεο θυμόν. T 178 $\acute{\iota}\lambda\acute{\alpha}\omicron\varsigma$ ἔστω. Pindarus Ol. III. 34, $\acute{\iota}\lambda\acute{\alpha}\omicron\varsigma$ ἀντιθέοισιν, P XII. 4 $\acute{\iota}\lambda\acute{\alpha}\omicron\varsigma$ ἀθανάτων. Theocrit XXVII. 15 $\acute{\iota}\lambda\acute{\alpha}\omicron\varsigma$ Ἄρτεμις εἶη, Sophocles OC 1480, Aristophanes, Callimachus in Dian. 129 $\acute{\iota}\lambda\acute{\alpha}\omicron\varsigma$ all., cf. Thesaur. vol. IV. p 579), scripturam $\acute{\iota}\lambda\alpha\omicron\varsigma$ genuinam habeo.

¹⁾ de quo vide Thes. IV p 55, Krüger Di. § 2, 6, 4. § 22, 10, 3. Brugmann MU. 1,8 (Reisig, enarratio Oedipi Colonei p CLI) Hoffmann, ion. dial. 281, 510, 524.

²⁾ De huius modi correptione disseruit G. Meyer³ griech. gr. §§ 154, 155, 157 quem de mediis vocabulis sequor, haud plane probo de correptione, quae in extremis vocabulis fit (hiatus debilis quae vocatur) post Joannis Lucae disputata (stud. theognid. 1893, pag. 47—50), qui argumentum grave contra Hartelii (h. st. III 41) sententiam mihi videtur protulisse.

secundum elementum ι vel υ consonantis vice fungi inter omnes fere viros doctos nunc constat, velut

1. αι = αι: γεραϊοῦς Tyr. 10,20 quocum conferas δικαίαν
— in epigrammate s. III a. Chr. apud Kaibelium 95,4.

2. οι = οι: τοιοῦτοις Semon. Am. 7,70, τοῖφδε Ps.-Theogn. 928, καταγλιδοῦ Semon. Am. 8, ἀδιδιάστως Anacr. 95, ποιεῖν Cleobulinae 7,1, ἐπόησεν Simon. C. 157,3, ποιήσας frag. adesp. 11 B, ἐξεπόησ' in epigr. s. V (Kaibel 759,3).

3. ευ = ευ: θηρέυει Hippon. 22A, ἔϋωνον Hipp. 22B, λέύειν Hipp. 22C (Choerobosci in Hephaestionis enchiridion commentarium ed. Hoerschelmann, in Anecd. var. gr. ed. Studemund. Berol. 1886 p. 45). sensim in nonnullis vocabulis illius secundi elementi vis adeo imminuitur, ut plane extinguatur et abiectis ι vel υ prima sola vocalis superstes sit. ita evanuit :

ει diphthongi: κέαται Archil. 169 — κείαται — υ υ Mimn. 11,6, πλέρος 58,4 tetram., πλέον Semon. Amorg. 1,10 trim. Sol. 32,4 tetram. — πλείον Sem. Am. 2,2, πλείονα Theogn. 702, πλείω Theog. 907.

: Haec hactenus. sequitur ut

§ 3.

de hiatu

pauca disseramus.

Hiatus sive concursus vocalium qui fit, si 'duae partes orationis ita coeunt, ut altera in vocalem desinat et altera incipiat a vocali¹⁾ in 25 hexametris Archilochi octiens (1,1. 2,1. 3,1. 3. 5. 6,1. 9,9. 13,1.),

in 21 pentametris quinquiens (3,2. 6,4 bis. 9,2. 17,2),

in 50 trimetris bis (27,2. 29,2),

in 69 tetrametris quater (54,2. 70,3. 74,9. 77,1),

in 67 versibus iambicis et dactylicis epodorum ter (84,3. 90. 97,1) in ceteris vv. iambicis sive trochaicis ἐξ ἀδῆλων εἰδῶν semel (140) invenitur.²⁾ simulque hiatum solum legitimum admissum esse intellegemus.

¹⁾ Mar. Victorin p 66 (Keilii).

²⁾ Etiam fr. 15, 17—19 quorum „admodum dubia auctoritas“ est (Bergk), praetermittere nolui. Archilochi vindicantur a Paulo Deutickio:

I.

Primo enim hiatus legitimus ante vocabula, quorum ex initio consona aliqua (vel digammum vel alia spirans l.) anti-quitus plene sonans eiecta est, quae ne in epico quidem sermone adici solebat, id quod primus Bentleius comprobavit.¹⁾ itaque hiatus fucosus, quem dicam, ab Archilochō, qui huius generis rationem homericam imitatus est,²⁾ amotus videtur in his versibus

εἶμι δ' ἐγὼ θεράπων μὲν Ἐνυαλίῳ ἀνακτοῦ 1,1
ὡς Διωνύσου ἀνακτοῦ καλὸν ἐξάρξαι μέλοσ 77,1

ubi Athenaei codex Marcianus Διονύσοιο exhibet, quod si quis tenere voluerit, duobus argumentis uti poterit aut ο finale semisonans esse (G. Meyer² § 152) — quod in extrema voce ut credam adduci non possum — aut ι semivocalis vice fungi Διονύσοιο ἀνακτοῦ = Διονύσοιο υ ι - ∩ υ - σ quemadmodum Hartel h. st. III 9 Αἰόλοιο κλυτὰ δώματα x 60 restituere voluit (G. Meyer³ § 154).³⁾ sed ne ita quidem, cum ne paululum quidem veri simile in hac coniectura perspiciam, mihi persuadetur obsoletam terminationem — οιο, quae neque unquam in sermone vivo neque inde ab Homeridarum aetate nisi in formulis et certis hexametri (— non pentametri —!) pedibus usurpata est (G. Meyer³ § 344 „οιο bei Homer ent-

(Archilochō Pario quid in graecis litteris sit tribuendum, p. 20: „tria tantum eius epigrammata fr 17—19 servata esse magnopere dolemus“) et a Vittorio Graziadei (Archiloco, studiato nei suoi frammenti, in annalibus qui inscr. Rivista di Filologia classica p 473, 495 sqq.)

¹⁾ De *J* ap. elegiacos v. Hartel III. 83.

²⁾ Sermonem Archilochi cum homerico satis congruere Deutickius in dissertatione, quam attuli (p. 16 sqq.) compluribus exemplis illustrat. — De veterum epicorum carminum studio Archilochi amplius disseruit Otto Laeger (de veterum epicorum studio in Archilochi, Simonidis, Solonis, Hipponactis reliquiis conspicuo) et sententiam Deutickii multo magis confirmavit. — Neque hac de causa minime Archilochus a Longino philosopho (de sublim. 13,3) ὁμηρικώτατος, a Dione Chrysostomo (oratt. 55,6 p. 284 R) Ὀμήρου ζηλωτής nominatur.

³⁾ Alia de causa Otto Laeger p. 37 Διονύσοιο ἀνακτοῦ tuetur ex similitudine epitheti cum hymn. 34,5 cui locutioni dactylus in III. tetrametri troch. pede obstat. sed in tetrametro Archilochum dactylo usum esse Hermannus ipse negat (de metr. p. 118).

schiedene antiquität“. A. Ludwich A. h. t. II 121, 380), in iambis vel tetrametris admissam esse, e quibus magis quam aliunde genus vivae in poësi vocis cognoscitur. neque mihi W. Schulze (qu. ep. 101 c. adn.) persuasit Bergkii coniecturam commendans Διωνύσοι' ἀνακτος, cui Fick, Hoffmann, Kaibel assentiuntur, cum genetivos in οιο (αο ειο) terminatos a trimetris et tetrametris prorsus prohiberi velim.¹⁾

Quibus disputatis Διωνύσοιο corruptelam habendam ét in Hermanni coniectura

Διωνύσου ἀνακτος

quam et Hiller-Crusius (1897) tenent adquiescendum esse demonstrasse mihi videor.

Διωνύσοιο ἀνακτος Simon. C. 172,3. τε ἀνάκτων Jo. 1,3, alia ap. Rennerum p. 148, Kühner-Blass, gr. gr. I ^s 197.

οἱ (cf. Hoffmanni sagacem explanationem ion. dial. 558):
ῥοδῆς τε καλὸν ἀνθος, ἣ δέ οἱ κόμη 29,2, et in eadem sede
versus: ἣ δέ οἱ σάθη 97,1, exempla a Rennero collecta (p. 149)
sunt, quibus demas Mimnerm. 12,9.

Ut repetam: vi digammi (ut ita breviter dicam, at cf. Hoffmanni de ἣ δέ οἱ disputata) excusatur hiatus in Archilochi reliquiis quater²⁾ et ita, ut

1. longa vocalis vel diphthongus, qua vox finitur, in arsi producta servetur (semel),
2. hiatus in thesi post breves vocales prohibeatur (ter.).

At non iam breves syllabae in consonam exeuntes huius litterae vi in arsi (ap. Homerum 359^{iens}) aut thesi (Hartel h. st. III 72 sqq.) producuntur neque longa vocalis sive diph-

¹⁾ Attamen, num Hermannus (orphy. 721 sqq., epit. doctr. metr. § 81) et Mommsenius (adnot. crit. ad Pind. p. 161) recte exposuerint illarum terminationum (αο, οιο, ειο) ultimam non licere elidi nisi in Pindari epiniciis, mihi post Schulzii disputationem valde dubium videtur, quamquam ad Hermanni regulam iudicia diriguntur ab J. G. Renner (Curt. stud. I. 1,208), L. Müller, metr. d. gr. u. r. p. 50, W. Christ (metr. d. gr. u. r. p. 35 § 47), Rud. Westph. et Hug. Gleditsch (allg. th. d. gr. m.³ p. 121).

²⁾ De digammi vestigiis exempla, quae ceteri poëtae elegiaci et iambici produnt, collecta sunt ab J. H. Henrico Schmidt „griech. metrik“ p. 178 sqq. J. G. Renner, Curt. stud. I 1,145, 147 sqq., Hoffmann, ion. dial. p. 556 sqq.

thongus, in quam vox desinit, in thesi producta obtinetur (ap. Homerum 164^{iens}). praeterea illis quattuor exemplis ex adverso posita sunt undeviginti exempla digammi neglecti. noviens enim elisio vocalis praecedentis admittitur:

ἀγρει δ' οἶνον ἐρυθρόν 4,3.

κλυθ' ἀναξ 75,1 (libri κλυθι).

χαῖρ' ἀναξ 119 (plerique libri χαῖρε; sed incerta omnis horum verborum memoria):

σὺ δ' ἔργ' ἐπ ἀνθρώπων ὄραξ 88,2.

ὕψ' ἡδονῆς σαλευμένη κορώνη 102 (G. Meyer ³ § 247).

δ' ἡδύ 74,9. (?)

πόλλ' οἶδ' ἀλώπηξ 118 (dubia fide!).

μετ' ἀστῶν 63,1.

κατ' οἶκον 33.

Deinde nusquam breves syllabae in consonam exeuntes producuntur, sed earum correptio noviens remansit:

κρύπτωμῆν δ' ἀνηρά Ποσειδάωνος ἀνακτῶς¹⁾ 10.

οὐδέ τις ἀστῶν 9,1.

κορωνός, ἔργων 39,2.

ἔωθέν ἕκαστος ἔπινεν 83.

ἄψυχος, χαλεπήσι θεῶν ὀδύνησιν ἔκητι 84,2.

μήτε νικηθεῖς ἐν οἴκῳ καταπεσῶν ὀδύρεο 66,5.

φανόμενον κακὸν οἴκαδ' ἄγεσθαι 98.

ταῦτ' ἐθέλωμ' ἄν ἰδεῖν A 12.

χρυσόν οἰκείῳ δὲ κέρδει ξυν' ἐποίησαν κακά C 48/9

(= Fr. Leo, d. H. et A. p 5).

Tum semel correptio diphthongi ante vocem digammi antiquitus instructam admittitur:

ξιφέων δὲ πολύστονον ἔσσετᾶ: ἔργων 3,3.

Iam hiatus fucosus extat fr. 119:

αὐτός τε καὶ Ἴόλαος αἰχμητὰ δύο. at non de digammo cogito.

quamquam enim hoc nomen apud Pindarum quater digammatum extat,²⁾ Archilocho tamen, apud quem vestigia illius spirantis l. non

¹⁾ Sic. restituerunt Liebel et Schneider.

²⁾ Bergk ad. P. IX. 79 „Pindarus“, inquit, „scripserat Ἰόλαον vel Ἰόλαον, quem admodum in vasculo Aeginetico (Mon. Inst. Arch. III. tab. 46), ἸΙΟΛΑΦΟΜ legitur“. ἸΙΟΛΑΕΟΣ etiam in alio vasculo inventum

nisi in formulis epicis idque raro deprehenduntur, ut ratio consonae vivae, ut ita breviter dicam, et extinctae sit 4 : 19, talem licentiam obtrudere non licet. omnium autem minimam probabilitatem habet κίβλαος, quod Elmsleius et Rossbachius olim scripserunt, cum καί rarissime (in omnibus scriptoribus graecis quater tantum, cf. § 6 huius commentationis) cum ι per crasin coalescat, nec magis placet κἀιόληος Fickii. lenissime vero omnis difficultas sanatur dummodo primam litteram ut semivocalem eloquaris Ἰόλαος = jóλαος (cf. § 2 V p. 31), quem ad modum in hexametro ap. Paus. V 1 Ἰάσων et Arist. equ. 407 Ἰουλίου legitur, unde trimeter integer:

αὐτός τε καὶ Ἰόλαος αἰχμητὰ δύο
 — 1 — | 2 — | — 3 — | 4 — 5 — | — 6 —

(sed incerta omnis horum verborum memoria!).

Idem fortasse indices de

κλῦθι (sic omnes libri) ἀναξ fr. 75,1

χαίρε ἀναξ 119,2 quod omnes codd. prodiderunt, et per synalipham κλῦθι ἀναξ et χαίρε ἀναξ legas. sed cum nec libri nec lapides (Meisterhans² § 23) in hac re mediocrem constantiam promant, tale quid praecipere mihi periculosum (ne dicam temerarium) videtur, quamquam sine dubio G. Meyer³ pag. 225 verum vidit.

II.

Secundo hiatus in versibus cuiusvis generis admittitur, si ultima vocalis prioris vocabuli elisa est,¹⁾ ut

γαί² ὑπένερθεν ἔχεις 17,2 in altero hemistichio pentametri.

δι² ὀστέων 84,3 dimetr. iamb.

καὶ φρονεῦσι τοί². ὀκίοις 70,3 tetram.

neque a caesuris arceatur:

σῆμαινε καὶ σφεας ὄλλυ² | ὤσπερ ὄλλυεις 27,2

πόντος, ἀμφὶ δ' ἄκρα Γυραί² | ὀρθὸν ἴσταται νέφος 54,2,

ubi Bergk Γυρέων, sed Γυραί² ex accuratissima collatione codicis oxoniensis, qui γυραί exhibet, recte restituit A. Ludwig

est, quod describitur in 'Gerhard. anal. inst'. III. p. 152, et *Fióλιος* C. J. (ed. Boekh) IV 7559.

¹⁾ ὅτε συγχροσμός καὶ συνέχειά ἐστι συναλοιφῆς γινομένης (Hesphaest. schol. p. 101 W.)

A. h. t. II 653 (Hiller et Crusius AL 1897 Γυρέων retinuerunt, quod miror). in media pentametri
 μηδὲ θύραζε κέλευ' | οὐκ ἐθέλοντ' ἵέναι Euen. ap. Theogn. 468.

III.

Tertio hiatus legitimus est, si longa vocalis aut diphthongus finalis ante vocalem initialem in thesi dactyli corripitur,¹⁾ quod maxime diphthongis αι, οι, ει, ου rarius longis vocalibus η, ω et diphthongis η, ω accidere solet:

ῥόπ¹τρω ἐρειδόμενον 90.

δεσπό¹ται Εὐβοίης 3,5 hex.

τέρψ²εται οὐδὲ πόλις 9,2 pent.

κτήσ³μαι οὐ κακίω 6,4 pent.

τανύσ⁴σεται οὐδὲ θαμείαι 3,1 hex.

ἰήσ⁴μαι οὔτε κάκιον 13,1 hex.

ἔσ⁵σεται ἔργον 3,3 hex.

Saepe etiam interpunctione mitigatur, quae accedit, vel ut schol. ad Hephaestionem (p. 100 W) verbis utar ὅτε στιγμὴ ἐπιφέρεται αὐτῇ τῇ μακροῖ:

ἔρρ¹έτω ἐξαῦτις 6,4 pent.

σφενδό¹ναι, εὐτ' ἂν δῆ 3,2 pent.²⁾

μεμαγ⁴μένη, ἐν δορι δ' οἶνος 2,1 hex.

ἀγάλλ⁴εται, ἦν παρὰ θάμνῳ 6,1.

ἐπαμείψ⁴εται ἀλλὰ τάχιστα 9,9.

E numeris, quos superscripsi, elucet, quā in sede versus huius modi correptio licita sit: in diaeresi trochaica³⁾ primo pedi soli eique rarissime conceditur et hexametri et utriusque pentametri partis.

Quod quidem hexametri ita compositi, velut

¹⁾ „Vocalis ante vocalem corripitur.“ Hephaest. schol. A. p 98 W = Γεωργίου τοῦ Χοιροβάσκου Ἐξήγησις εἰς τὸ Ἡφαιστίωνος ἐγχειρίδιον ed. Hoerschelmann (in anecd. var. gr. ed. Studemund 1886 p. 39,9): εἰ γὰρ λήγει (sc. μακρὰ συλλαβή) εἰς φωνῆν καὶ τὴν ἐξῆς ἔχει ἀπὸ φωνήεντος ἀρχομένην, κοινὴ γίνεται.

²⁾ Heph. schol. p. 101 W.: ἐὰν αὐτῇ περιπωμμένη ἐπιφέρεται quae lex iam dudum iure a viris doctis explosa est.

³⁾ De hiatus trochaico primum scr. Kaibel (ind. lect. gryph. 1885); elegiacos perscrutatus est omnes Georgius Wentzel, 'de duobus locis Callimacheis'.

Νείλου ἐπὶ προχοῇσι Sol. 28

Φοῖβου ἀκούσαντες Tyrt. 4,1,

in Archilochi reliquiis exemplum nullum extat, profecto casui tribuas; sed sententiae meae prorsus respondet illa penthemeres dactylica:

βόπτρω ἐρειδόμενον 90,
quacum conferas

ἦσθαί, ἀτὰρ πόλεμος Callin. 1,4 pent.

Μοῖρα ἐπικλώσωσ' Callin. 1,9 pent.

δείξει ἀληθείης Sol. 10,2 pent.

χώραυ ἀφ' Ἑσπερίδων Mimn. 12,8 pent.

quae sunt exempla hiatus trochaici omnia. ex elegiacis antiquioribus sumpta. In diaeresi dactylica pedi primo sive hexametri (3,5) sive utriusque pentametri hemistichii (3,2. 6,4; 9,2. 6,4) et quarto hexametri (3,1. 13,1. 2,1. 6,1. 9,9) et rarius quinto hexametri (3,3) conceditur. at nunquam, etsi omnes elegiacos perlustraveris, talem vocalem longam vel diphthongum in thesi productam invenies. nam Theogn. 288 σώσῃ: οἶ, cui medela ad id tempus reperta non est, indoctae veterum librariorum negligentiae debetur.¹⁾

IV.

Quarto etiam caesurae vis et arseos ad hiatum defendendum sufficit. sed ubi primum eius exempla ad unum omnia ex Theognide et posterioribus sumpta esse animadverteris, Archilochi, qui tale quid prorsus fugit, et antiquioribus elegantiae te daturum credo. fragmenta quae extant celeriter percurrrens enotavi mihi haec:

πολλοὶ γὰρ πλουτοῦσι κακοί, || ἀγαθοὶ δὲ πένονται Sol. 15,1
(= Theogn. 314). in caesura semiseptenaria.

ταῦτ' ἐσορῶν κραδίη || εὖ πείσομαι incisione semiquinaria
Theogn. 977, ubi rectius in Mutinensi libro κραδίην legitur.

¹⁾ De hiatus debilis, quem vocant, usu ap. Homerum et omnes elegiacos graecos summa cum diligentia egit Lucas, st. theogn. 1893 p. 45—70, et omnia absolvit, sed repugno viro doctissimo, de raritate hiatus trochaici ap. elegiacos antiquiores (p. 60) quam 'mero casui' tribuere vult; v. infra quae de hexametro disputavi. — de τοῖ cf. J. La Roche, metr. exc. z. Hom. II p. 7—9 (in 'stud. Vindob.' 1896).

κεῖσαι δ' ἐδρυγόρφ³ | ἐν πατρίδι incisione semiquinaria (Plat.) 7,5, cuius hiatus asperitati vel eo venia parata est, quod iota dativi non plane obfuscatum est (G. Meyer³ § 117). eodem modo excusatur θαλερφ⁴ | ἐπτύξατο (ἐπτήξατο A — ἐπήξατο C: corr. Casaub, ἐπορέξατο Lobeckius) πήγξει

Jo. 1,5 in caesura semiseptenaria incisioni semiquinariae adiuncta.

κεφαλή⁴ | ἰθεῖα πέφυκεν in caesura semiseptenariae semiquinariae adiuncta. Th. 535.

σεῦ | οὐ τυγχάνω αἰδοῦς semiseptenariâ Th. 253 (Bergk. adnotat: οὐ mihi videtur subditicium, poeta φιλε opinor scripserat. — Lucas cum Cobeto σεῦ γῶν legit).

Etiam pentametri in arsi hiatus, sed raro, admittitur: σῶ ἀγαθῶ τε νόῳ Theogn. 1052 ubi Bergk. monet, iota dativi notam non plane obmutuisse; sed verborum ordo improbabilis. καὶ βιότου ὀλίγος Simon. C. 85, 12 (Bergk. et H.-Crusius coniecturam Stephani βιότοι' receperunt).

κουριδίῃ ἄλόγῳ Th. 1126 falso coniecit Bergk.

V.

Iustus hiatus apud Archilochum in iis tantum vocibus fit, quarum syllaba finalis elisionem non nisi raro admittit. sed quandoquidem talis concursus vocalium semper summae offensionis fuit, si illae vocalis in thesi collocatae erant, laudi omnibus elegiacis tribuatur, quod tali licentiae non indulerunt. atque etiam a thesi trochaica Archilochus eiusmodi hiatus exclusisse putandus est, cave enim utaris exemplo incertissimo, ἡδὺ ἦν 74,9.

a) hiatus in υ vocali:

[φιλιτέρῃ ἠπίρου γένηται, τοῖσι δ' ἡδὺ ἦν ὄρος 74,9

(locus ab aliis aliter temptatus, v. Bergkium, Hillerum, Crusium, Hoffmannum)].

b) Similiter ι vocalis elisioni refragatur (quod quidem ex Archilochi paucis fragmentis non probatur.

1. περί:

ἄνδρ' ἀγαθὸν περὶ ἦ πατρίδι μαρνάμενον Tyrt. 10,2 (homerice).

2. dativi singularis olim naturâ longi (Hartel h. st. I² 58):¹⁾

¹⁾ Raro (noviens deciens) ap. Homerum tale iota tollitur, La Roche h. u. p. 126, ap. atticos tolli omnino negat Nauck, Soph. OC 1436 Trach. 675.

χόρτον ἐμῇ συνεχῶς δάτε γαστέρι, | ἦτε μοι αἰεὶ Crat. 1,3.
 Anacr. 112,1. Bergkii litterarum vestigiā premens sic restituit
Τέλλιδι ἰμερόεντα κτλ sed tamen, cum mihi displiceat eiusdem
 vocalis repetitio, Reiskii Τελλία praeopto (ita et Hiller-
 Crusius).

Inde scripturae varietati Archil. 2,1, quam Synesius sic
 protulit:

ἐν δορὶ μὲν μοι μάζα μεμαγμένη, ἐν δορὶ οἶνος (ap. Athen.
 recte δ'οἶνος)

species sola veri affertur.

3. ἐπόμνυθι:

μήτι θεοῦς ἐπίορκον ἐπόμνυθι. | οὐ γὰρ ἀνυστόν Theogn. 1195
 ubi fortasse est qui ex tomes bucolicae vi excusationis causam
 ducat.¹⁾

c) atque etiam o vocalem poëtae gravantur elidere in
 imperativi clausula — εο:²⁾

ὦ παῖ, μὴ κώμαζε, γέροντι. δὲ πείθεο ἀνδρὶ Theog. 1351
 (si integra haec).

VI.

At omnino omnes poetae hiatus ab incisione pentametri
 tetrametri trimetri prohibuerunt.

Ceterum in finibus versuum hiatus et syllaba anceps
 admittuntur non modo in metris κατὰ στίχον repetitis sed etiam
 in epodis,³⁾ quae binos versus impares habent (Mar. Victorin
 p. 76 K, Hephaestion p. 71 W: ἔταν μεγάλῳ στίχῳ περιττόν
 τι ἐπιφέρηται),

a) μέλει — οὐδ' 25	} trimetr.
κόμη — ὦμους 29	
καταυανεῖ — ὀξύς 61	
κυκώμενε — ἀνα . . . 66	} tetram.
ὀδύρεο — ἀλλά 66	
γουνουμένῳ — ἴλαος 75	
μέθῳ — οὔτε 78	
Πεισιστράτου — ἀνδρας C 46	

¹⁾ cf. Christ, metr. ² § 214 p. 179.

²⁾ v. Bergkii adno. ad Theogn. 1351.

³⁾ Christ. metr. ² § 418 et pag. 616.

b) ὄδε dim. iamb. — ὡς trim. iamb. 86 } συστημ.
 σάθη trim. iamb. — ὡσεὶ dim. iamb. 97 } ἐξ ὁμοίων.
 συνάγη — ἐν 3 }
 μέλεα — Ἡφαιστος 12 } eleg.
 θάμνω — ἔντος 6 }
 ἐκείνη — ἐρρέτω 6 }

Κηρυκίδη trim. — ἀγνομένη penthemim. dactyl. 89 }
 ἠθροῦξετο trim. — ἐν penth. dact. 104 } epod.
 πόθω dim. iamb. — ἄψυχος hexap. dact. 84 }
 ἀκρασίη penth. dact. — ἄκρον trim. A 10 }

neque interesse videtur post priorem (5^{iens}: 97, 6, 6, 89, 104) an post alterum versum (5^{iens}: 86, 3, 12, 84 A 10) hiet.

Quae cum ita sint, primum videmus in fine uniuscunque versus (etiam dimetri iambici: cf. Christ. ² pag. 354 § 414) ab Archilocho et hiatum et syllabam ancipitem admissa esse;¹⁾ deinde quod Christius metr. ² p. 41 dubium reliquit nunc certo constat: Archilochum et omnes elegiacos et iambo-graphos concursum earundem vocalium prorsus defugisse. proinde cave ne Hermanno auctore (de metr. p. 81) in eiusdem vocalis repetitione hiatum nihil duri habere opineris, praesertim cum etiam exempla ex Homeri carminibus sumpta²⁾ pauca sint.

Quoniam hiatus saepissime ᾗ ἐφελκυστικῶ removetur, placet ut disseram

§ 4.

de ᾗ paragogico.³⁾

I. Littera ᾗ paragogica in versuum exitu admittitur

a) ubi versus subsequens a vocali incipit ter:

9,5 hex. (κακοῖσιν), 78,4 tetram. (παρήγαγεν), 83 (in fine primi colli ἐπινεν, simul interpunctio gravior).

¹⁾ Mar. Victorin: scias autem in omni metro novissimam syllabam ἀδιάφορον id est indifferentem esse.

²⁾ Geppert, z. f. gymn. XIX. 896.

³⁾ Exclusi ab hac quaestione voces in — θεν exeuntes (κατόπισθεν 81 ὑπένερθεν 17,2, ἀπόπροθεν 25,4, ἔωθεν 83 et σφιν 74,8, 125 et ἄμμιν.

- b) ubi maior interpunctio est 5^{iens}:

16 hex. (διδωσιν.), 64 tetram. (ἀνδράσιν.), 70,3 tetram.
(ἔργμασιν.), 83 ithyphall. (βακχίησιν.), 138 iamb.
(ἀπέθρισεν.).

- c) post leviolem interpunctionem, ubi in fine comma positum est bis:

59,1 tetram. (ποσίν, ad separandum relativum enuntiatum), 103₂ trim. cat. epod. (ἔχουεν, ante additamentum participii).

- d) nulla pausa adhibita rarissime semel:

11,1 hex. (πελάγεσσιν).

Casu videtur accidisse, quod nullus trimetri vel pentametri exitus littera ν paragogica adornatus est velut in trimetris Semon. 1,23. 7;5. 14,1. 16,1. 21.

II. In mediis versibus duplici modo adhibetur

- a) ad hiatum prohibendum 13^{iens}:

ter in hexametris et pentametris 9,4. 12,2 (bis),
quinqüiens in trimetris 21,2. 25,4. 84,2. 97,3. 125,
quater in tetrametris 66,3. 6. 70,3. 74,1;
semel in penthem. dactyl. B 4.

- b) ad positionem in arsi efficiendam 7^{iens}:

semel in tertia arsi pentametri 7 (δυσμενέσιν),
semel in prima trimetri arsi B 5,
quinqüiens in tetrametrorum
secunda arsi, semel: 74,6 (ἀνδράσιν),
tertia arsi, bis: 56,2 (ὀρθοῦσιν),
66,6 (χαρτοῖσιν),
sexta arsi, bis: 54,1 (κύμασιν),
66,1 (κῆδεσιν),

nunquam in arsis hexametrorum, quod paucitati reliquiarum tribuas.

- c) ad positionem in thesi dactyli efficiendam: nusquam.

Quae ex ceteris elegiographis editionis Bergkianae, quos omnes perlustravi, memoratu digna videntur, hic adiungo.¹⁾

¹⁾ De ν paragogico in fine pentametri cf. A. Langen, de dist. gr. eleg. 1868 p. 31.

Illorum praeter Archilochum elegiacorum in hexametris
syllaba brevis in arsi posita $\bar{\nu}$ paragogico addito

producitur 24^{iens}

pentametris 32^{iens}

in universum 56^{iens};

syllaba brevis in thesi posita producitur 7^{iens}.

III. Ac primum dico de hexametris.

a) Syllaba producta posita est in arsi II. pedis 10^{iens}:

Call. 1,8 δυσημενέσιν θάνατος δὲ τότ' ἔσσεται, . . .

Mim. 12,3 ἵπποισίν τε καὶ αὐτῶν, ἐπεὶ . . .

Theogn. 75 παύροισιν πίσυνοσ | μέγαλ' ἀνδράσιν . . .

87 μὴ μ'ἔπεσιν μὲν στέργε, νόον δ' ἔχε . . .

209 οὐκ ἔστιν φεύγοντι φίλοσ καὶ . . .

747 τίσ δὴ κεν βροτὸσ ἄλλοσ, ὄρων . . .

779 παιᾶσιν τε χορῶν | ἰαχῆσί τε . . .

Sim. C. 91 μυριάσιν ποτὲ τῆδε τριακοσάισ . . .

175 οὐκ ἔστιν μείζων | βάσανοσ χρόνου . . .

Crit. 2,11 τεύγουσιν πρὸσ δ' ὄμματ' ἀγλὺσ . . .

e quibus 10 versibus 7 caesura trochaica tertii pedis, 3 semi-
quinaria (iuncta cum bucolica) exornati sunt.

b) Syllaba producta posita est in arsi III. pedis 6^{iens}:

Tyrt. 12,19 θαρσύνῃ δ'ἔπεσιν τὺν πλησίον ἀνδρα . . .

Mim. 14, 11 ἔργον, ὅτ' αὐγῆσιν φέρετ' εἴκελοσ . . .

Theogn. 871 εἰ μὴ ἐγὼ τοῖσιν μὲν ἐπαρκέσω . . .

Sim. C. 130,3 τὰν δ' ἀρετὰν οἶδεν μέγα Πήλιον . . .

136,3 πέντε δὲ νῆασ ἔλεν δηῶν, . . .

Sophl. 5,1 ὦδῆν Ἡροδότῳ τεύξεν Σοφοκλήσ . . .

c) Syllaba producta posita est in arsi IV. pedis quater:

Theogn. 329 καὶ βραδὺσ εὐβουλοσ εἶλεν ταχὺν . . .

409 οὐδένα θησαυρὸν παισιν καταθήσῃ . . .

Sim. C. 155,7 καὶ Νεμέα τρίς ἐνίκησεν, καὶ . . .

Euen. 2,3 χάρει κερνάμενοσ δὲ τρισίν Νύμφαισιν . . .

d) Syllaba producta posita est in arsi V. pedis ter:

Sol. 27,13 ἐπτά δὲ νοῦν καὶ γλώσσαν ἐν ἑβδομάσιν μέγ' ἀριστοσ.

Theogn. 739 ἐξ ἀρχῆσ τὰ δίκαια μετ' ἀστοῖσιν φιλέοντεσ.

Anacr. 109 Πρηξιδίκη μὲν ἔρεξεν, ἐβούλευσεν δὲ Δύσσηρσ

omnes tres versus incisi sunt caesura tertii pedis trochaica, quam vox (sive voces artissime inter se cohaerentes) cuius ultima $\bar{\nu}$ paragogico aucta est continuo sequitur cum vocabulo proparoxytono clausulae.

e) Syllaba producta posita est in arsi VI. pedis semel:

Callin 1,8 δυσμενέσιν θάνατος δὲ τότε ἔσσεται, ὅππότε κεν δῆ.

IV. In pentametris

a) Syllaba producta posita est in arsi II. pedis 12^{iens}:

Sol. 4,11 πλουτοῦσιν δ' ἀδικοῖς . . .

11,6 σύμπασιν δ' ὕμιν . . . . .

13,44 ἐν νηυσὶν χρήζων . . . . .

Xenoph. 2,6 ἀστοῖσιν κ' εἴη

Theogn. 10 γῆθησεν δὲ βαθύς . . . .

20 τοῖσδ' ἔπεσιν, λήσει

684 ζητοῦσιν χαλεπῇ . . . . (ζητεῦσιν Hiller-Crus.)

738 ποιῶσιν, Κρονίδη, ...

828 ξανθησὶν τε κόμαις.

1162 αἰτοῦσιν δ' ἀγαθοῖς . . . .

Anacr. 100,4 ἠγάρισεν στυγερῆς . . . .

Aristot. 4,2 ἔκτεινεν Περσῶν . . . .

b) Syllaba producta posita est in arsi III. (praeter Archil. 7 δυσμενέσιν) 18^{iens}:

Mimn. 3,2 οὐδὲ πατὴρ παισὶν . . . . .

Sol. 13,48 λατρεύει, τοῖσιν . . . . .

Xenoph. 1,4 κρατὴρ δ' ἔστηκεν . . . . .

2,10 εἴτε καὶ ἵπποισιν, ...

Theogn. 58 νῦν δειλοί τίς κεν . . . . .

66 ὡς σφιν ἐπ' ἔργοισιν . . . . .

72 καὶ μακρὴν ποσσίν, ...

210 τῆς δὲ φυγῆς ἔστιν . . . . .

302 λάτρισι καὶ δημοσίν . . . . .

710 ψυχὰς εἴργουσιν . . . . .

900 τῶν τ' ἀδίκων, μέγα κεν . . . . .

936 χώρης εἴκουσιν . . . . .

1110 νῦν ἀγαθοί τίς κεν . . . . .

1178 Κύρνε, μεγίστην κεν . . . . .

Anacr. 105,2 υἱός ἐποίησεν . . . . .

Soph. 4,2 γυμνὸν ἐποίησεν . . .

Jo. 1,8 πρὶν δὲ σιωπῶσιν . . .

(Emped.) 2,4 φῶτας ἀπέστρεψεν . . .

c) Syllaba producta posita est in arsi V. bis:

Callin. 1,15 μοῖρα κίχεν θανάτου

Simon. C. 119,2 μοῖρ' ἐκίχεν θανάτου.

V. Syllaba producta posita est in thesi

a) I. pedis hexametri semel:

Theogn. 163 εἰσὶν δ'οἶ βουλῇ τ'ἀγαθῇ,

b) II. pedis hexametri semel

(Theogn. 33 καὶ μετὰ τοῖσιν πίνε . . . . [Musonius rectius μετὰ τῶν σύγε]).

Theogn. 601 ἔρρε, θεοῖσιν τ' ἐχθρὲ . . .

c) I. pedis pentametri 5×:

As. 2 ἦλθεν κνισοκόλαξ, . . .

Xenoph. 2,8 καίκεν σίτ' εἴη . . .

Theogn. 622 πᾶσιν δ'ἀνθρώποις . . .

980 χερσίν τε σπεύδειν . . .

Sim. C. 106,2 (recens carmen) λοῦσεν φοινίσσα . . .

Primo obtutu oculis obicitur saepius in pentametris metrum $\bar{\nu}$ paragogico adiecto fulciri quam in hexametris, nam cum in hexametris syllaba brevis 24^{iens} in arsi et bis in thesi producatur (= 26^{iens} in hexametris), in pentametris 32^{iens} in arsi et 5^{iens} in thesi (= 37× in pentametris Archilochi loco non adnumerato) illud $\bar{\nu}$ finale versui succurrit; sed quod multo magis miraberis: **ex altero pentametri hemistichio id genus productiones fere remotae videntur.** Callinus solus syllabam in quinta arsi pentametri positam producere sibi concessum iudicavit.

μοῖρα κίχεν θανάτου

quod exemplar posterī crebra imitatione expresserunt. qui hoc ratum esse demonstrant, loci (praeter Sim. C. 119,2) sunt hi:

Tyrt. 7,2 μοῖρα κίχοι θανάτου.

Mim. 6,6 μοῖρα κίχοι θανάτου.

Sol. 20,4 μοῖρα κίχοι θανάτου.

27,18 μοῖραν ἐχοι θανάτου.

Theogn. 340 μοῖρα κίχιοι θανάτου.

820 μοῖρα λάβοι θανάτου.

(cf. et Simonid. C. 107,2 θανάτου μοῖραν ἐδεξάμεθα.

Pindar. [O. Schroeder] Is. V 15: μοῖρ' ἐφίκοτο καλῶν).

Attamen diiudicare non audeo, utrum Archilochus sibi talem productionem, quae in fine prioris hemistichii semel extat (fr. 7 — δυσμενέσιν), in altero indulserit necne.¹⁾

Sed ut paucis perorem:

I. In **hexametris** elegiaci antiquiores syllabam brevem littera ν paragogica addita maxime in **arsis** II. (10^{iens}) et III(6^{iens}) produserunt, non admodum crebro in arsi IV. (quater) et V. (ter), rarissime (semel) in arsi VI.

¹⁾ In penthem. dactylica B 6 charta exhibet [οὐ]δαμά κως ἔτ'δε (1). — In Callimachi epigram. (v. W.-M.) talis productio in fine alterius hemistichii non admodum crebro (bis) reperitur:

VI. 2 Εὐρυτον, ἔσσ' ἐπαθεν,

XXXI. 4 θηρίων οὐκ ἔλαβεν,

in quinta arsi semel:

XLVII. 2 ἐξέφυγεν⁵ δανέων⁶,

(in fine prioris hemistichii semel: XXI, ἤρξεν, ὅδ' ἦϊσεν).

Ex elegiacis recentioribus (ed Hartung 1859) unus Leonidas Tarent. quater in quinta arsi pentametri brevem vocalem ν paragogico auxit

5,4 ἐκρέμασεν⁵ πίτυος

20,2 ἐκρέμασεν⁵ Γαλατῶν

22,4 ἀμφέχανεν⁵ θάνατος

71,6 σὺν Χάρσιον⁵ θόλιχον,

semel Agis:

2. ἐκρέμασεν⁵ καλάμοις,

semel Hermesianax colophon.:

3,60 Ζεὺς ἔπορεν Σοφοκλεῖ,

semel Antagoras rhod.:

1,4 τοῦδ' ἔβαλεν⁵ ποταμοῦ;

in universum igitur 7iens ap elegiacos recentiores in quinta arsi, sed crebrius in fine alterius hemistichii (Add. 3,2. 4,2. Sim. rhod. 1,6, Philetas Cous. 20, Phalaec. 3,8, Asclep. sam. 2,4. 29,6. 30,2. Posidipp. 10,4, Hedyl. 7,2, Hermesian. 3,52, Nic. 10,2, Leonid. tar. 10,6. 27,6, 8. 31,4. 69,6. 80,2, Antig. caryst. 2,2. 4 = 20iens.

II. In **petametris** elegiaci antiquiores syllabam brevem ν paragogico productam maxime in arsi III. (18^{iens} Archilochi loco non adnumerato) et II. (12^{iens}) collocaverunt, rarissime in arsi V.

III. In **thesi** tali productioni patet I. pes (5^{iens}) pentametri, rarissime I. et II. pes hexametri (singuli loci unius Theognidis). $\kappa\epsilon\nu$ producitur in arsi II. (semel $\tau\acute{\iota}\varsigma$ $\delta\acute{\eta}$ $\kappa\epsilon\nu$), VI. (semel $\acute{o}\pi\pi\acute{o}\tau\epsilon$ $\kappa\epsilon\nu$ $\delta\acute{\eta}$) hexametri, III. (quater $\tau\acute{\iota}\varsigma$ $\kappa\epsilon\nu$ bis, $\mu\acute{\epsilon}\gamma\alpha$ $\kappa\epsilon\nu$, $\mu\epsilon\gamma\acute{\iota}\sigma\tau\eta\nu$ $\kappa\epsilon\nu$) pentametri, in thesi I. pedis pentametri (semel).

Bisyllaba iambica ν paragogico facta reperiuntur 3, quorum syllaba ultima collocata est in arsi III. (semel) et IV. (semel) hexametri, V. pentametri (semel);

bisyllaba spondiaca ν paragogico facta 15, quorum syllaba ultima collocata in arsi III. (ter), IV. (bis) hexametri, III. pentametri (5^{iens}), in thesi I. pedis hexametri (semel) et pentametri (quater).

Trisyllaba molossica (quibus $\acute{\epsilon}\nu$ $\nu\eta\rho\sigma\acute{\iota}\nu$, $\acute{o}\upsilon\kappa$ $\acute{\epsilon}\sigma\tau\acute{\iota}\nu$ similia adnumerata sunt) 22, syllaba ultima in arsi II. (6^{iens}) et III. (semel) hexametri, II. (10^{iens}) et III. (5^{iens}) pentametri.

trisyllaba anapaestica 3; syllaba ultima in arsi II. (semel), III. (semel) hexametri, V. pentametri (semel).

Voces choriambicae (quibus $\tau\acute{o}\iota\sigma\delta'$ $\acute{\epsilon}\pi\epsilon\sigma\iota\nu$ accedit) 4 ultimam habent in arsi II. (bis) hexametri et pentametri (bis).

Voces forma epitriti primi ($\cup$ — —) 7 syllabam ultimam habent in arsi IV. (semel) et V. (bis) hexametri, III. (quater) pentametri.

Vox forma pedis cyprii ($\cup$ — $\cup$ $\cup$ —) 1 in arsi V hexametri ($\acute{\epsilon}\nu$ $\acute{\epsilon}\beta\delta\omicron\mu\acute{\alpha}\sigma\iota\nu$).

Arses igitur II. et III. et hexametri et pentametri omnium maxime ν paragogicum ad producendam syllabam brevem arripiunt (46^{iens} ex 56 locis!) atque eadem maxime ad molossum sive spondeum efficiendum (36^{iens} ex 56 locis!).

Incisionum aridet semiquinaria versibus, qui syllabam ν paragogico auctam in arsi III. vel IV. habent (8^{iens} in 10 versibus), tróchaica tertii pedis versibus, qui productionem in arsi II. et V. habent (10^{iens} in 13 versibus).

§ 5.

Elisio vel¹⁾ synalipha,

quae fit, quando pars orationis in vocalem finita ante vocalem sequentis vocabuli initialem eliditur²⁾, occurrit nobis in hisce

I. pronominibus

a) finitis in — α :

τιν' 73. 89,1. ταῦτ' A 12.

b) finitis in — ϵ :

μ' 85. A 13. σ' 78,4. τῆσδ' 53. ἡδ' 73 (quo in pronomine δε encliticon confirmat significationem demonstrativam).

c) finitis in — $\omicron$:

μ' [οι] 22, vide infra.

II. nominibus et adiectivis et numeralibus.

a) finitis in — α :

1. neutr. plur.: πολλ' 3,1. 8,2. 118.³⁾ A 5. 8. ἔργ' 88,2. πώματ' 4,2.⁴⁾; τοι' 70,3 (similiter οί' Simon C. 113,2). φίλτερ' 74,9. Γυραί' 54,2 (cf. § 3 II)⁵⁾ δῶρ' C 48. ξὺν' C 49.

2. acc. sing. declinationis in consonam exeuntis: παῖδ' 48. νότ' 74,3. γοίράδ' 128. ἀνδρ' 124. πάντ' 124. πεπηγότ' A 7.

¹⁾ cf. Westphal u. Gleditsch, allg. theor. d. gr. m.³ 1887 p 120.

²⁾ Marii Plotii art. gramm. lib. I (pag. 448 Keilii). similiter Maxim. Victorin. de rat. metr. p. 219 K 'synaliphae haec est consuetudo, ut anterior vocalis excludatur', Mar. Victorin. VI. 66,7 K, Diomedis ars gram. I. 442, 15 Keilii; Hephaestion p. 11 W., schol. Heph. p. 119. 120. 123, Choerobosci in Hephaest. enchirid. comment p. 54 lineol 24 sqq. (= anecdota gr. ed. Studemund 1886).

Bene agit de synalipha Westphalius³ 1887 III 1, 120 sqq, minus recte hic quidem Christianus — meâ sententia — qui confudit synalipham cum synizesi (metr. d. gr. u. r. p. 33. 28,12). — praetera cf. Lobeck de apostropho.

³⁾ Incerta omnium huius fr. verborum fides, cf. contra Bergkii, Useneri (altgr. versb. p. 112), Peppmülleri sententiam: Arth. Ludwich, der karer Pigres, 1900 p. 7, adnot. 2.

⁴⁾ Figuram, qua syllaba syllabarumve quaelibet pars orationis contrahitur metro cogente, appellat Marius Victorinus p 56 K. 'apocopen'. at cf. Mar. Plot. p 452 K.

⁵⁾ Dubito de βήματ' fr. 50, ubi libri βήματα exhibent.

3. nom. sing. declinationis in — α vocalem exeuntis:
γαί' 17,2.
4. πεντήκοντ' 114 (cf. Simonid. C. 147,4 πεντήκοντ' ἀνδρῶν.
Xenoph. 7,1: ἐξήκοντ').
- b) finitis in — ε vocativi declinationis in — ο vocalem exeuntis:
θύμ' 66,1. Γλαῦχ' 15. Γλαῦχ' 54,1.¹⁾ φίλ' 9,6. 113 (d.f.). φίλταθ' 79,2.

III. verbi formis

- a) finitis in α: ἐοῦσ' 31.
- b) finitis in — ε:
1. III ἱ sg. ind. aor. act. et perf. act. ἦλθ' 74,4. οἶδ' 118 (cf. p. 49³⁾).
  2. II. sing. imperat. praes. act. coniugationis in — ω exeuntis: χαίρ' 119. cf. quae dixi § 3 I. ἄλλυ' 27,2 ubi Bergk. ἄλλυθ' commendavit.²⁾
- c) finitis in — ι (vide Lobeck, Ai 801).
1. I. sg. opt.: ἐθέλωμ' A 12.
  2. III. sg. praes. act. verborum in — μι exeuntium: ἔστ' 87,1 nisi forte cum Schneiderwino ἔστι κείνος legendum est, cum Archilochus amphibrachum in tertio pede trimetri vitare videatur (semel 96,2 τράπεζαν, ubi versus non integer extat; Θεμιστά 88,3 coniecturae debetur; προβλήτης 141 = 109 a Hiller-Crusii et ἐπί praepositione antecedente et numeris excusari potest; Ἴολαος excusationem ex nomine proprio habet).³⁾

¹⁾ x litteram praebet cod. Ox. man. recent., cf. A. Ludwich, Arist. hom. textkr. II 653; vulgo Γλαῦχ' quod recte retin. Fick, Hiller-Cr., Hoffmann.

²⁾ cf. Theogn. 1195 ἐπόμυθι. vid. Rennerum in Curt. stud. I 2,56, 2. G. Meyer³ §§ 496. 572. Brugmann gr. gr. ² p. 155. 163 (§ 130).

³⁾ ceterum Schneidewinus, quem sequuntur Rennerus (in Curt. stud. I 2,9) et G. Meyer (gr. gr. ³ § 434 p. 523), iniuria contendit Archilochum in iambis et trochaeis ubique breviorum formam adhibuisse. immo Archilochus pronomen κείνος promiscue cum formis ἐκείνος usurpat. bisyllabum enim κείνος metrum sibi repetit locis his:

ταύτης γάρ κείνοι δαίμονες εἰσι μάχης 3,4 pent.

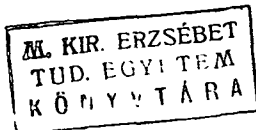
εἰ κείνου κεφαλὴν καὶ χαρίεντα μέλεα 12,1 pent.

ἔα Πάρων καὶ σῦκα κείνα καὶ θαλάσσιον βίον 51 tetr.

adice κείθι 132, καὶ 170:

trissyllabum ἐκείνος metro fulcitur:

..... ἀσπίς ἐκείνη 6,3 (sic certo omnes libri in antiqua ipsa

3. III. pl. praes. act, κλίνουσ' 56,4 (incertum v. Bergkii adn., recte Meinekius).

4. II. sg. imperat. praes. coniugationis in — μι exeuntis. κλῦθ' 75, (hoc unum certum videtur exemplum), libri κλῦθε, vid. § 3, I. ὄλλουθ' 27,2 quod commendavit Bergk, v. supra, non necessarium itaque falsum est, cf. ὄλλύεις Archil. 27,2 (ὄμνυε in epigr. novicio apud Bergk, p. l. II pag. 378.)

d) finitis in — ο, III sg. praeter. med:

ἐτράπεθ' 9,8. εἶπετ' C 46 coni. Leo.

Hic fortasse non nullius momenti est animadvertere Nonnum eiusque imitatores elisiones illorum trium generum, quae huc usque descripsi, vocabulorum plane detrectasse, (cf. Meineke ad Moschi idyll. III. 125. A. Ludwig, beitr. z. kr. d. Nonnus v. P. p. 16).

IV. praepositionibus. disyllabis:

a) finitis in α:

παρ' 32,1 (addid. Hermann, omis. codd.) κατ' 33. 43. 103,2. μετ' 63,1. δι' 84,3. 140 (dubia fide). ἀν' 89,4.

b) finitis in — ι (sed excepta περί de qua § 3 verba feci):

ἐπ' 64. 72. 74,4. 88,2. ἐφ' 70,2. 115. 131. A 13. ἀμφ' 9,4. D 50.

c) finitis in — ο.

ἀπ' 37, ὑπ' 123, ὑφ' 102 [78,3, ὑφ' ἡμῶν, plane incertum, addid. Bergk.]

V. coniunctionibus et particulis

a) finitis in α:

ἀλλ' 4,1. 36. 47. 118 (de quo fr. potissimum disceptatur et dubitatur). ἀρ' 86,2. 89,5.

varietate lectionis) in exitu hexametri, ubi et Homerus formam longiorem agnoscit (La Roche h. u. p. 83 sq.) et

ἐκείνος . . . . B 9 (chart. Reitzenst.) initio trimetri. —

Semonides formam breviorē agnoscit solam (7,51. 84.); in Hipponactis choliambis unum exemplum obvenit (fr. 64 Hill.-Crusii = 23 A Hoffmanni) ἐκείνον quod Hoerschelmann ex codicis scriptura ἐκτείνον restituit.

b) finitis in ε:

τ' 97,2. ὤστ' 21,1. οὔτ' 22. εὔτ' 3,2 (conferas idem εὔτ' ἀν
 δῆ in eadem sede versus Theogn. 394). 18,2. ἐηδτ' 60
 (dubia fide). δ' 1,1. 2,1. 2,2. 4,3. 6,3. 9,4. 9,7. 9,8. 9,9. 10
 (dubia fide). 11,1. 21,1. 25,3. 32,2. 54,2. 54,3. 55. 56,3.
 65. 66,2 (coni. Bergk. δ'ἔ/εῦ). 66,2 (δ'ἀλέξεῦ). 66,7. 69,1.
 69,2. 74,4. 74,9. 75,2. 79,2. 81. 88,2. 89,5. 91. 92. 96. 109.
 126 (libri δέ). 139 (d. f.). 169. 179. A 9. 13. B 3. οὐδ 21,3.
 4. 25,2 (bis). 26 (dubia fide). 58,2. 74,1. μηδ' 53. 74,7.

VI. adverbiiis

a) finitis in α:

μᾶλ' 56,3, ἔν' 87,1.

b) finitis in ε:

οἷχαδ' 98 (similiter Sol. 4,27, Tyrt. 4,1, Euen. ap. Theogn.
 476, 844.).

c) finitis in ι:

ἔθ' 74,6. οὐκέθ' 100.

Universus hic usus elidendi haud plane congruit cum
 homerico, potissimum quod in verborum terminationibus elisio
 diphthongi prorsus inaudita videtur esse neque usquam ι
 dativi singularis absorptum est. de ratione quae intercedat
 inter easdem formas elisas et non elisas haec adnotanda
 videntur:

1. coniunctio τε (ὥστε οὔτε μήτε) rarissime elisionem patitur,
 bis enim et viciens posita est vocali ε non abiecta, cf.
 Indicem ap. Bahntje. at quod Bergk. proposuit fr. 15
 μελέτη δέ τ' ἄριστον id mihi vel propterea subditivum
 videtur esse, quod post primam dactyli brevitatem huius
 vocis ε omnino raro tollitur.¹⁾ (praeterea v. supra cap. I).
2. δ' duplo fere saepius quam δέ scriptum est (cf. Bahntje).
3. μ' pro μοι semel invenitur (μοι sexiens, σοι semel):

καὶ μ' οὔτ' ἰάμβων οὔτε τερπωλέων μέλει 22.

aliud exemplum extat Hippon. 30B, quo de loco
 recte indicavit H. L. Ahrens de crasi p. 4 et maxime

¹⁾ Vide quae disputavit de usu Homeri Nonni Callimachi A Ludwich,
 beitr. z. k. d. Nonn. p. 16 sqq.

Lobeck ad. Soph. Ai. 191 qui graecos illum dativum *μοι* ex crebro usu auribus inhaerentem et saepe *φράσσεως ἔνεκα* additum, interdum brevius obscuriusque pronuntiasse censet:

τί μ' οὐκ ἔδωκας χρυσόν, ἀργύρου πάλλμυ,
ubi Fick et Hiller-Crusius adversus librorum scripturam librorum sc. in his rebus nulla auctoritas) *τί μοι οὐκ* scripserunt, quam coniecturam quamquam similiter inscriptio metrica saec. III a. Chr. n. diphthongum non sublatum exhibet:

χαριτάς μοι ἀπέδωκαν ∪ ∪ — ∪ ∪ — —¹⁾
eodemque modo marmor Cyzicen. (Kaibel, *ibid.*)

οὐκ ἔφυγον δ' ἀτρεκῶς Μοιρῶν μίτον, ὅς μοι ἐπεκλώσθη
speciosam neque vero probabilem esse existimo. tueor etiam apostrophum Theogn. v. 1115, qui vulgo sic legitur

χρήματ' ἔχων πενήτην μ' ὀνειδίσας
sed quem Bergk. Hiller alii *μοι ὀνειδίσας* rescripserunt. nam „idonea causa elisionis“ quam Bergk. desiderat, inde ducenda est, quod talem correptionem in incisione trochaica III pedis elegiaci evitare student, quemadmodum § 3 III demonstravi.

4. de clausula *οιο* iam supra § 3 dixi, unde fr. 77 Διωγύσου tenendum.

Non vero pariter omnes pedes synalipham²⁾ admittunt, sed

1. in hexametro pes quartus et quintus et sextus³⁾ carent synalipha. pedem quartum et sextum fere omnes elegiaci antiquiores inde ab Archilocho usque ad Theognidem synalipha immunem servarunt: exceptiones habes Minnerm. 1,5.

¹⁾ Kaibel, epigrammata graeca ex lapidibus collecta Berol 1878, 95,6.

²⁾ Episynalipha [quae in fine hexametri ap. elegiacos rarissime admittitur (quattuor exempla penes A. Langen, de disticho gr. elegiaco 1868 pag. 2; Kaibel epigr. 805a), saepius in fine trimetri ap. tragicos (Krüger di. 11,3, 5)] vel εἰδος Σοφοκλείου quod dicitur (schol. Hephaest. p. 144 W. Ath. X 543, Choerobosci in Heph. enchir. comment. p. 67, 68 ed Hoerschelmann in 'anecdota v. gr.' ed Studemund, Berol. 1886) non invenitur ap. Archilochum.

³⁾ Semel δ' ὄνοσ 2,1 (Synesius exhibet *δορι ὄνοσ*, δ' deleta).

- 14,9 dub. fide, Sol. 4,19. 13,13; in pede sexto: Demod. 2,1 (= Phocyl. 1,1) ὄς δ'οῦ. a pede quinto Callinus, Mimnermus, Sappho, alii synalipham prorsus arcent, sed Tyrtaeus, Solo, Xenophanes haud raro admittunt (Tyr. 4,1. 10,11. 19. 27. 11,7. 31. 12,31 bis. 41. Sol. 4,1. 15. 19. 27. 33. 37. 39 bis. 13,25 bis. 19,1. 20,3. 24,5. 27,3. 7 (= 13). 15. 17. Xenoph. 2,21. 3,3. 5,3. 7,1.
2. in pentametro item caret synalipha pes quintus, (et in Mimnermi Sapphus Simonidis C. fr.),
  3. in trimetro pes quintus et sextus carent.
  4. in tetrametro septimus et octavus. id igitur spectavit poëta ut finis metri integer servaretur,¹⁾ quod accuratius cognoscetur ex hac tabula:

---

¹⁾ Fortasse tale quid vel illi veteres grammatici sensisse videntur, qui praeceperint 'πάν μέτρον εἰς τελείαν παραιοῦται λέξιν' et Hephaest (p 16 W) et Heliodorus (schol. ad. Heph. 143 W); Eustathius ad E 173 κατὰ τοὺς παλαιοὺς πᾶν μέτρον εἰς κτλ, Mar. Victorin p. 56 K 'omnis versus ab integra parte orationis incipit et in integram desinit'; ubi 'τελείαν' sive 'integram' etiam sic intellegere licet, uti finis versus integer i. e. liber a synalipha sive crasi sive aphaeresi sive synizesi sive hiatus sit.

Synalipha

in
pede

		I ^{mo}	II.	III.	IV.	V.	VI.		
versus	exeuntibus:								
hexa- metri	monosyllabis: δ'	$\uparrow\downarrow\downarrow$ (1,1)	$\uparrow\downarrow\downarrow(4,3)$ $\uparrow\downarrow\downarrow\downarrow$ (6,3) $\downarrow\downarrow\downarrow(9,9)$	$\uparrow\downarrow\downarrow(9,7)$	—	—	$\downarrow\downarrow 2,1$		
	disyllabis: ἀλλ' πολλ' Γλαῦκ'	$\uparrow\downarrow\downarrow 4,1$ $\uparrow\downarrow\downarrow\downarrow$ 14 (inc. auct.)	$\uparrow\downarrow\downarrow$ 3,1	—	—	—	—		
	sa.	3 ×	4 ×	1 ×	—	—	1 ×		
penta- metri	monosyllabis: δ'	—	—	—	— 2,2, 9,4 $\downarrow\downarrow 9,8$	—	—		
	disyllabis: φίλ' πολλ' γαί' εἶτ' ἀμφ' ἀν'	$\uparrow\downarrow\downarrow 9,6$	$\uparrow\downarrow\downarrow$ 3,2	$\downarrow\downarrow\downarrow\downarrow\downarrow$ 8,2	$\downarrow\downarrow\downarrow\downarrow 9,4$ $\uparrow\downarrow\downarrow\downarrow$ 17, 18 $\downarrow\downarrow\downarrow\downarrow 89,4$	—	—		
	trisyllabis: πώματ'	—	—	—	$\downarrow\downarrow\downarrow$ 4,2	—	—		
	hypersyllabis: ἐτράπεθ'	$\downarrow\downarrow\downarrow\downarrow\downarrow$ 9.8	—	—	—	—	—	—	
	sa.	2 ×	1 ×	1 ×	8 ×	—	—		
tri- metri	monosyllabis: δ' et semel μ(οι) [22] et μ'(ε)	—	—	$\uparrow\downarrow\downarrow$ 22, 89,5 $\uparrow\downarrow\downarrow\downarrow$ A 13	$\uparrow\downarrow\downarrow$ 26 $\uparrow\downarrow\downarrow$ 91 $\downarrow\downarrow\downarrow$ A 9.	$\uparrow\downarrow\downarrow$ 25,3	$\uparrow\downarrow\downarrow$ 21,1, 32,2 $\uparrow\downarrow\downarrow$ A 13 $\uparrow\downarrow\downarrow$ B 3	—	—
	disyllabis: κατ' οὐδ' ἀλλ' ἀπ' παρ' ὤστ' ὕπ' ἀρ' ἐφ' ἔν' τιν' πολλ'	—	—	$\uparrow\downarrow\downarrow$ 33 $\uparrow\downarrow\downarrow$ 25,2, 36 $\uparrow\downarrow\downarrow$ 21,4 $\uparrow\downarrow\downarrow$ 86,2, 89,5	$\uparrow\downarrow\downarrow$ 32,1, 37, 43, 89,1, 103,2, 123 $\uparrow\downarrow\downarrow$ 87,1	$\downarrow\downarrow\downarrow\downarrow\downarrow$ A 5	$\downarrow\downarrow\downarrow$ 21,1 $\downarrow\downarrow\downarrow$ 21,3, 25,2 $\uparrow\downarrow\downarrow$ A 13	—	—
	trisyllabis: ἐοῦσ' ἔλλυ'	—	—	—	—	—	$\downarrow\downarrow\downarrow\downarrow$ 27,2 $\downarrow\downarrow\downarrow\downarrow$ 31	—	—
	hypersyllabis: πεπηγότ'	—	—	—	—	$\downarrow\downarrow\downarrow\downarrow$ A 7	—	—	—
	sa.	—	—	9 ×	10 ×	3 ×	10 ×	—	—
tetra- metri	monosyllabis: δ', semel σ' pro σε 78,4	—	$\uparrow\downarrow\downarrow$ 78,4 $\downarrow\downarrow\downarrow$ 56,3	$\uparrow\downarrow\downarrow$ 54,2 $\uparrow\downarrow\downarrow$ 66,2	$\uparrow\downarrow\downarrow$ 66,7	$\uparrow\downarrow\downarrow$ 54,3, 55, 74,4 $\uparrow\downarrow\downarrow$ 75,2 $\downarrow\downarrow\downarrow$ 65,1	$\uparrow\downarrow\downarrow$ 74,9 $\downarrow\downarrow\downarrow$ 69,1, 2	—	—
	disyllabis: Γλαῦχ' θύμ' νόκτ' τιν' τῆσδ' τοι' κλυθ' ἦλθ' μηδ' δηῖτ' ἐπ' ἐφ' μήτ' εἶθ' ἦδ' μάλ' οὐδ' δωθ' ξυν'	$\uparrow\downarrow\downarrow$ 74,7, 53,2, 54,1, 75,1	$\downarrow\downarrow\downarrow\downarrow$ 66,1	$\downarrow\downarrow\downarrow\downarrow$ 60 $\uparrow\downarrow\downarrow$ 70,3 $\downarrow\downarrow\downarrow$ 72,1 73 $\uparrow\downarrow\downarrow$ 63,1, 74,6	—	$\downarrow\downarrow\downarrow$ 53,1, 74,4 $\uparrow\downarrow\downarrow$ 73, C 48 $\downarrow\downarrow\downarrow$ 74,3 C 49 $\uparrow\downarrow\downarrow$ 70,2 $\uparrow\downarrow\downarrow$ 74,4 $\uparrow\downarrow\downarrow$ 56,3	$\downarrow\downarrow\downarrow\downarrow$ 74,1 $\uparrow\downarrow\downarrow$ 64	—	—
	trisyll.: φίλτερ' κλίνουσ' Γυραί'	$\uparrow\downarrow\downarrow$ 74,9	—	$\downarrow\downarrow\downarrow$ 56,4?	$\uparrow\downarrow\downarrow$ 54,2	—	—	—	—
	sa.	5 ×	3 ×	9 ×	2 ×	15 ×	5 ×	—	—

§ 6.

Crisis¹⁾

i. e. 'duarum vocalium, aut vocalis et diphthongi coitio in unam tertiam, quae unum efficiat sonum ex duabus mixtum, vel neutra illarum remanente, vel alterutra tantum' (Forcellin.), sicuti apud Homerum²⁾ perraro admittitur in Archilochi reliquiis neque unquam in hexametris vel pentametris. inter novem exempla, quae inveni, maxime coniunctio *καί* cum vocali insequenti colliquescit

1. *αι* + *α*: κάνέμου 43 trim., κάρίφαντος B 5 trim.; ex cett. elegiacis et iambographis, cum neque Ahrensius neque Lucius pag. 37 omnia exempla collegerint, affero κάγαθῶ Sol. 36, 26, κάγαθοῖσιν Semon. Amorg. 1,10, κάνεπίφραστοι Semon. Am. 1,21, κάριπρεπής Sem. Am. 7,88, κάρῃ Hippon 7,1, κάμαθουσίων Hippon. 82, κάμφιπερικτίσιν Theogn. (Mimnerm.) 1058, κάλωπήκων Anan. 5,5; κάλειφα Hippon. 58, κάσκερισκα Hippon. 18,2, κάποθυμίη Semon. Am. 7,35, κἀπέλουσεν Hippon. 33.

2) *αι* + *ε*³⁾: κἀναριθμος 63,1 tetr. (dubia vide, v. supra!) κἀπί 72 tetr. κἀπίελπτα 74,5 tetr., κἀν A 2 trim.; κἀπα-έξεται Sem. Am. 7,85, κἀπιτετρῖφθαι Sol. 33,7, κἀδόκουν 34,2,

¹⁾ Crisis a veteribus grammaticis, cum ab iis aliter ac nobis defini-retur, persaepe cum synalipha mutata est: schol. ad Π. A 465 τὸ δὲ τᾶλλα κατὰ συναλοιφήν ἐστίν, ὡς τᾶργα ὁ δὲ Ἡρωδιανὸς τὸν τε παραπληρωματικὸν ἀποδέχεται καὶ λείπει τὸ ἄρθρον ὁμηρικῶ ἔθει; Herodian I 38,27 II 321,36 (ed. Lentz). et ex schol. Aristonici ad γ 255 et N 734 dubitatio et infirmitas indicandi de hac re cognoscitur, vide 'Lucius' p. 8 lineol. 29—31, praeterea cf. Hephaest., cap. II περὶ συνεκφωνήσεως et huc spectantia scholia A p. 120 W; maximeque Bekkeri anecd. p. 697 ubi de synaliphae generibus agitur, Crameri anecd. oxon. IV. 200,26, Studemundi anecd. v. gr. p. 126, Mar. Victorin p. 67 K: κρᾶσις i. e. cum unius litterae vocalis in duas syllabas fit communio.

²⁾ H. L. Ahrens, de crasi et aphaeresi, Stolbergae 1845. Albert Lucius, de crasi et aphaeresi, Argentor. 1885 p 8 sqq. Curtius, stud. I 2, 279 sqq. G. Meyer, gr. gr. ³ § 156. Hoffmann ion. dial. 1898 p. 536 sqq.

³⁾ Huc referendumst, quod Apollonius docet (Bekk. anecd. 496): ὁ καὶ σύνθεσις ἐκθλιφίν τοῦ καὶ κρᾶσιν τοῦ α ποιεῖται εἰς μακρὸν ᾶ τοῦ ε μόνου ἐπι-φερομένου καὶ ἐμέ κἀμέ, καὶ ἐκεῖνος κἀκαῖνος.

(Aristot. Αθ. Πολ. cap. XII), καὶ Theogn. 431, κακφέρη Hippon. 29,2. καγώ Euen. ap. Theogn. 1349, κασθλοῖσιν Theogn. 355.

3. α + αι: καίετός³ 86,2 trim.; γαῖ Plat. 31,3, quae sunt unica exempla huiusmodi contractionis.¹⁾
4. α + ε: τάμά⁵ 50; Theogn. 346.
5. ο + ε: προῦθηγεν¹ 38 trim.;²⁾ προῦπινεν¹ Hippon. 39,3, προῦδωκα Theogn. 529, προῦδωκαν Theogn. 813, τοῦπιθημα Hippon. 56, τοῦργον Crit. 4,2, τοῦμόν Plat. 12,6; οὔπιτωχών Theogn. 918, forma non contracta extat προῦεκπονῆ Sem. Am. 22, ubi Fick et Hoffmann προῦκπονῆ scripserunt.
6. ω + ε: ῶταῖρε 85 elegiamb. ubi Bergk., H.-Crusius, Hoffmann ὦταῖρε ediderunt, at omnes fere viri docti, qui hanc quaestionem attigerunt, H. L. Ahrens p. 3, Lucius p. 20, Christ. metr.²⁾ § 46 adn., Westphal et Gleditsch³ III 1, 124, post interiectionem ὦ potius crasin faciendam censent, quemadmodum Meineke Aristoph. Eccles. 609. Vesp. 1239 ὦταῖρε scripsit.
7. η + αυ: δηῦτ³ 60 tetram (104 coniecit Bergk, ubi traditum εἶ τοι πρόσ, H.-Crusius εἶτε πρόσ), δηῦτε Hippon. tetram. 78.
8. η + ε: θητέρη⁴ 93 trim.
praeterea ex cett. elegiacis et iambographis haec collegi:
9. α + α: τάλλα Anan. 2, τάριστα Theogn. 515.
10. ο + ο: τοῦνομ¹ Crit. 3,3.
11. ο + ι: θοῖμάτιον Hippon. 83,1 (dubia fide, Bergk, Fick, Hiller-Crusius θαῖμάτια vel ταῖμάτια).

¹⁾ Dialectus attica exhibet (ταισγρά Eur. Tro. 384 et) καισγράων Aesch. Sept. 668 ubi Seidlerus (τάσγρά et) κᾶσγράων scribit.

²⁾ Lucius, de crasi p. 19 eiusmodi exempla, in quibus praepositio πρό in compositione cum sequenti ε coaluit, per contractionem orta mavult.

³⁾ Tametsi δη αῦτ³, quod apud Homerum quindeciens existit, per synizesin legi potest, sicuti et G. Curtio stud. II 2 p. 284 et Krügero di. 13,6, 4 videtur, cum Ahrenso p. 3 crasin δηῦτ³, praefero.

12. $\omega + \alpha$: ὄνθρωπ' Theogn. 453. etiam G. Meyer gr. gr. ³ pag. 214 § 140 crasin ὄνθρωπε, ὄναξ praeoptat, cum Bergkiius Alcae. 1. Ὠ'ναξ teneat.
13. $\alpha + \omicron$: χῶστις Sol. 73,37, κῶνομάκλυτον Sem. Am. 7,87 ubi rectius cum Schulzio (qu. ep. 202) κῶνομάκλυτον legas.
14. $\alpha + \omicron$: γοῖα Theogn. 514 quod est singulare huius modi contractionis exemplum (duo alia exempla ap. Hoffmann ion. dial. 542).
15. $\alpha + \omicron$: κούκ Sol. 13,60, Theogn. 442, 1342, κούκ Hippon. 83,2, κούκῆθ' Theogn. 930, κούδ' Semon. Am. 7,25, κούτ' Semon. Am. 7,59, γούτως Theogn. 496.
16. $\omicron + \epsilon$: οὔτεροι Sol. 37,3 (apud Aristot. Αθ Πολ. cap. XII). alia, quae mihi notaveram, iam prodierunt in Hoffmanni ion. dial. 1898 p. 537 sqq.
17. $\omicron + \epsilon$: οὔνεκα Euen. ap. Theogn. 671, 1349, τούνεκα Euen. ap. Theogn. 488, τούνεκεν Xenoph. 2,19, inde ab Homero saepissime, quod Lobeckius ad Soph. Ai. 123 sine apostropho τούνεκα scribendum censet, cum sit correlativum illius formae οὔνεκα.

Denique etiam duplex crasis extat $\kappa\alpha\iota + \omicron + \alpha$: κῶπόλλων Hippon. 31, quae non recedit ab usu vulgari sermonis Hipponactis.¹⁾

καί cum ι longa rarissime par crasin coniungitur; nulla enim praeter quattuor exempla in omnibus scriptoribus graecis videntur extare.²⁾ quamobrem in fr. 119 lectio κῆλόαος quam Elmsleius primus proposuit, planè falsa, rector sententia fuerit, quam iam supra § 3 I protuli: ι vocalem ictu nec metri nec syllabae adhibito ad vices consonae descendisse: καί Ἰόλαος = καί ἰόλαος.

Praecipue crasis in iambis et trochaeis usurpatur, sed cum Archilochus crasi 11^{iens} in iambis usus sit, diligenter ex hexametris et pentametris eiecit, quod non casu factum esse nos comparatio ceterorum elegiacorum docet: antiquiores enim

¹⁾ Aliter Renner, Curt. stud. I. 1, 199 cui non assentior, cf. K. W. Krüger di. 14,4, 14.

²⁾ Krüger di. 14, 4, 3. G. Meyer ³ § 156.

omnes Callinus, Archilochus, Mimnermus, Tyrtaeus, Solo (excepto 13,37 $\chi\acute{\omega}\sigma\tau\iota\epsilon$), Sappho, Anacreo, Xenophanes, Simonides C. crasin prorsus defugerunt, Theognis saepius admisit, posteriores rarissime.¹⁾

Pro crasi ter ab Archilocho

§ 7.

aphaeresis sive elisio inversa²⁾

adhibita est, quae a principio vocabuli brevem vocalem post longam vocalem vel diphthongum vocabuli praecedentis aufert. huc non pertinent voces $\kappa\epsilon\acute{\iota}\nu\omicron\varsigma$ et $\theta\acute{\epsilon}\lambda\omega$, quae cum saepe consonae l. postponentur formae apud poetas elegiacos et iambographos iustae et legitimae sunt (cf. Lobeck Ai. 24). sed unum exemplum est eorum quae apud alios quoque poetas graecos usitatissima sunt; sublata enim est ϵ vocalis praeunte η , qui usus sane frequens est, praesertim si vocabulum posterius praeposito ($\acute{\epsilon}\pi\acute{\iota}$, $\acute{\epsilon}\kappa$) est:³⁾

$\delta\acute{\eta}$ $\pi\acute{\iota}\kappa\omicron\upsilon\rho\omicron\varsigma$ 24

¹⁾ In Callimachi hymnis I. II. III. IV. per paucae tantum voces crasia efficiunt: sexiens nomen Ἀπόλλων cum articulo vel δ per crasin copulatur ($\acute{\omega}\pi\acute{\omicron}\lambda\lambda\omega\nu$ II 9, $\acute{\omega}\pi\acute{\omicron}\lambda\lambda\omega\nu$ II 28. 107, $\tau\acute{\omega}\pi\acute{\omicron}\lambda\lambda\omega\nu\omicron\varsigma$ II 1, $\tau\acute{\omega}\pi\acute{\omicron}\lambda\lambda\omega\nu$ II 32, $\acute{\omega}\pi\omicron\lambda\lambda\omicron\nu$ II 69), quinquies $\omicron\upsilon\nu\epsilon\kappa\alpha$ vel $\omicron\upsilon\nu\epsilon\kappa\epsilon\nu$ legitur ($\omicron\upsilon\nu\epsilon\kappa\alpha$ III 45, $\omicron\upsilon\nu\epsilon\kappa\epsilon\nu$ IV 53, $\omicron\upsilon\nu\epsilon\kappa\alpha$ III 236, $\omicron\upsilon\nu\epsilon\kappa\alpha$ IV 57, $\omicron\upsilon\nu\epsilon\kappa$ IV 247) semel $\acute{\omega}\nu\alpha$ I 33, $\kappa\acute{\eta}\mu\omicron\iota$ III 81, (corr. Meineke), semel $\delta\acute{\eta}\pi\epsilon\iota\tau\alpha$ IV 160, semel $\pi\rho\omicron\upsilon\chi\omicron\upsilon\sigma\alpha$ IV 218; pauca exempla sunt in hymnis V. et VI.: $\chi\acute{\omega}$ IV 95, $\chi\acute{\omega}\varsigma$ VI 120, $\chi\acute{\alpha}\tau\iota\varsigma$ VI 131, $\chi\acute{\alpha}\tau\iota\varsigma$ VI 131, $\tau\acute{\omega}\nu\theta\iota\omicron\nu$ VI 38, $\delta\acute{\eta}\pi\epsilon\iota\tau\alpha$ VI 87, $\tau\acute{\omega}\rho\gamma\omicron\varsigma$ V 54 pent., $\tau\acute{\omega}\rho\gamma\omicron\nu$ V 138 pent.; sed nonnulla in epigrammatis: $\chi\acute{\omega}$ 1,11, 18,3 hex., $\chi\omicron\delta\mu\acute{\omicron}\varsigma$ 31,5 hex., $\chi\acute{\alpha}$ $\lambda\iota\mu\acute{\omicron}\varsigma$ 46,5 hex., $\acute{\omega}\rho\chi\acute{\alpha}\iota\omicron\varsigma$ 59,1 hex., $\acute{\omega}\mu\beta\rho\alpha\kappa\iota\acute{\omega}\tau\eta\varsigma$ 23,1 hex.; $\tau\acute{\omicron}\upsilon\delta\omicron\mu\alpha$ 5,6 pent., $\tau\acute{\omicron}\upsilon\delta\omicron\mu\omicron\varsigma$ 8,6 pent., $\acute{\omega}\nu\alpha\zeta$ 8,6 pent., $\kappa\acute{\alpha}\mu\acute{\epsilon}$ 24,4 pent., $\omicron\delta\mu\acute{\omicron}\varsigma$ 30,4 pent., $\tau\acute{\omicron}\upsilon\delta\omicron\mu\acute{\omicron}\nu$ 32,2. 48,6 pent., $\tau\acute{\omega}\nu\theta\epsilon\rho\acute{\omicron}\varsigma$ 43,4 pent., $\tau\acute{\omega}\rho\alpha\mu\acute{\epsilon}\nu\omega$ 46,2 pent., $\tau\acute{\omega}\gamma\alpha\theta\acute{\omicron}\nu$ 46,6 pent., $\kappa\acute{\eta}\tau\iota$ 51,2 pent., $\kappa\acute{\eta}\gamma\acute{\omega}$ 59,6 pent. Callimachus igitur in distichis crasi utitur, sed ita tantum ut prior vocula sit particula $\kappa\alpha\iota$ sive articulus (δ - $\tau\acute{\omicron}$ $\tau\acute{\omicron}\delta$ $\tau\acute{\omicron}\phi$) atque in pentametris arsis prima (7iens) vel quarta (6iens) crasin arripiat.

²⁾ Marii Plotii ars gram. p. 452-K: aphaeresis fit, cum a prima parte verbi syllaba tollitur.

³⁾ K. W. Krüger di. 14,9, 2 b. d.

quod est antiquissimum aphaeresis exemplum. Hoffmann ion. dial. 1898 p. 543 crasin δῆπ . . . mavult et artis vocabula p. 536 sq. turbatum it; refutavit viri docti sententiam Aug. Scheindler, 'metr. stud. zu Soph.' ('serta harteliana 1896 p. 14 sqq.¹⁾) neque ego dubito, quin

ἀτη 'κινήσατο 73
δξύη 'ποτάτο 186

scribendum sit signo elisionis addito, cum augmentum fere semper (6,3. 9,4. 6. 8. 12,2. 18,1. 2. 25,2. 29,1. 3. 30,2. 31. 32. 33. 34. 35. 38. 52. 73. 74,3. 4. 78,3. 4. 83. 86,3. 89,5. 93,1. 94,1. 2. 96. 97,3. 99. 101. 103,2. 104. 112. 122. 125. 127. 138) teneatur, excepto solum λίπε 114 (χάλλιπον 6,2), in qua forma vis magna sermonis epici cognoscitur.

At in ὦ 'ταῖρε 85

non vocalem ε devorata sed per crasin cum ω coaluisse credo ὦταῖρε, v. § 6.

Lucius de crasi et aph. p 28. duo tantum ex cett elegiacis exempla affert ἦ 'x Theogn. 577 et ἀρετή 'στιν Theogn. 147.

§ 8.

Synizesis (synecphonesis)²⁾

in eo posita est, ut in duarum vocalium concursu numeri priorem pennis praepetibus (ut ita dicam) praeter-

¹⁾ De A 277 Πηλεΐδη θελ magna est controversia inter viros doctos. Ahrensus, de crasi et aph. p. 22 aphaeresin quidem non admittit, sed θέλω aeolicam formam inter aeolismos, qui dicuntur, quibus Homeri carmina abundant, refert, cum poëtae lesbiaci vocabulo θελω usi sint, e. g. Alc. 54, Sapph. 26. eandem sententiam probant Westphalius³ III 1, 126 et (accuratius) Lucius de crasi et aph. p. 43 sq. contra Christius metr. ² p. 35 adn. aphaeresin hoc loco statuendam vult.

²⁾ Testimonia veterum: Heph. W. cap. II. περί συνεκφωνήσεως p. 10. Γεωργίου τοῦ Χοιροβόσκου ἐξήγησις εἰς τὸ τοῦ Ἡφαιστῖωνος ἐγχειρίδιον ed. Hoerschelmann (= anecd. v. gr. ed. Studemund Berol. 1886 p. 35): συνεκφωνήσεως ἥτις λέγεται καὶ συνίζησις, schol. Heph. p. 118 maxime que p. 121 W.: (περὶ συνίζησεως) συνίζησις ἐστὶ σύλληψις δύο συλλαβῶν εἰς μίαν ἐν τῷ βαίνειν κτλ; p 123: διαφέρει δὲ συναλοιφῆ συνεκφωνήσεως, ἧγγουν συνίζησεως ἢ μὲν γὰρ συναλοιφῆ ὡς γράφεται οὕτω καὶ ἐκφωνεῖται ἢ δὲ συνίζησις οὐχ ὡς γράφεται ἐκφωνεῖται, ἀλλ' ἐν τῷ βαίνειν τὰς δύο συλλαβὰς ὁμοῦ ὑπὲρ

volent, unde priori vocali mora demitur, alterius vocalis sonus et quantitas non mutatur. Synizesin igitur agnosco e. g. in θεός ap. Pind. P. I. 56

οὕτω δ' Ἰέρωνι θεός (υ) ὀρθωτῆρ πέλοι¹)

(hoc et tria exempla similia affert G. Meyer gr. gr. ³ § 151 p. 223), sed non ap. Semonid. Am. 7.1

χωρίς γυναικός θεός ἐποίησεν νόον

— 1 — υ — 2 — 3 — 4 — 5 — 6

sive Sem. Am. 7,7:

τὴν δ' ἐξ ἀλιτρῆς θεός ἔθηκ' ἀλώπεκος

quibus duobus locis vocales pronuntiatione constringendae non sunt.²)

In Archilochi reliquiis synizesis recepta non est nisi in mediis vocabulis, sed ita solum ut prior vocalis sit brevis.

I. Saepissime ε per synizesin cum vocali longa coniungitur et simul pronuntiat:

1. εα: εα 51 (sicuti ψ 77, Aristoph. eccles. 784, nub. 932 et fortasse thesm. 64, 176, Soph. Antig. 95 OR 1451).

2. εη: fortasse κερδαλέη 89,5 (nonnulli libri κερδαλή). sed

τῆς τοῦ μέτρου θεραπείας συνεκφώνει κτλ., Mar. Victorin 66 K συνεκφώνησις, cum duae vocales in unam syllabam coguntur. — cf. Renner, a quo multum discessi, in Curt. stud. I. 1, 179—197. J. Menrad de contractionis et synizeseos usu homer. Monach. 1860, J. Rumpel in philol. XXVI 241—52, Chr. Baier, animadv. in poett. trag. gr. 1874, Aug. Scheindler, metr. stud. zu Soph: in sertis hartelianis 1896 p. 14, quem sequor; aliter Christ, Westphal-Gleditsch, Hoffmann.

¹) Schroederus (rec. Pindari carmina, Lps. 1900, p. 28) metro ionico in voce θεός variato (— υ υ —) θεός legendum esse censet.

²) Aliter Schroederus l. l. — θεός apud elegiacos et iambographos editionis Bergkianae in his casibus:

θεοῦ Sem. Am. 7,104.

θεοί Theogn. 142, 660.

θεῶν Mim. 2,4. 9,6. Sol. 4,2. 13,3. Xenoph. 1,24. Thegn. 171. 202.

330. 810. 1010. 1148. 1182. 1280.

θεοῖς Th. 171 (bis).

θεοῖσιν. Th. 358, 944, 1116, 762.

θεοῦς Th. 1144.

quae exempla Schroederus ad 'insolentiorum vocalium contractionem' revocat.

cum contractam formam omnes libri exhibent συκῆ 19, ῥοδῆς 29,2, σιδηρῆ 177 ego et 89,5, κερδαλῆ praefero.

3. εω: Λεῶφιλος 69 (quater), θεῶν 25,3; in casu genetivo substantivorum et nominum in — ης finitorum (cf. G. Meyer § 133, 345 Renner C. st. I 201, 203): μύκew 47,2, Γύγεω 25,1, Λυκάμβew 28, Λεπτίνew 70,1, Σελληῖδew in adnot. B ad fr. 104; Ἄρεω¹⁾ 25,1;

in genetivo pl. 1-flexionis: θυρέων 127, Μουσεῶν 1,2, τερπωλέων 22, pro Γυρέων 54,2 nunc rectius Γυραῖ²⁾ legitur cf. § 3 II; Leo Meyer quidem gedr. vgl. d. griech. u. lat. decl. 87 ubique contractionem — ῶν postulat, sed Renner Curt. stud. I 1,203 formas solutas etiam Mimn. 6,1, 7,3, Theogn. 1056, 1249, 1273 libris adversantibus restitui vult;

tertia declinationis: στηθέων 103,3 (et Theogn. 1164, ubi omnes codd. Theognidis praeter Mutin. στηθῶν exhibent). μεδέων 138 (incerta versus specie);³⁾

in adverbio: ἀσφαλέως 58,4, 66,4, (ubi tres codd. — ῶς praebent).

Atque etiam Ποσειδῶν in Ποσειδέων mutandum censeo, quemadmodum Rennerus docet (p. 190), quamquam locus Herodiani ab illo allatus ad vetustam Jadem referendus non est.

II. Rarissime α et υ et ι, per synizesin cum vocali insequenti coaluerunt: de δαίμονες (recte Bergk.!) — δαῖμονες 3,4 (Hiller-Crusius) conferas Bahntje p. 91, Fick δάμονες scripsit. Pro ἄεθλα 104, (cf. ἄεθλον Pind. Ol. IX 108 Py. I 99 N. X 32; Ol. III 15, N. IX 9, XI 23, Js. III 9, V 48; N. VI 27 Schroeder, Pind. carm. pag. 25) contractionem ἄθλα praeopto³⁾ ex μεθῶν 78,1 Casaubonus μέθω recte restituit.

¹⁾ Synizesin hic tuetur eodem modo Deutickius p. 17, de flexione v. Ludwich A. h. t. I 381,31. 428,25. 431,12. Herodian. II 639,21 ss., G. Meyer gr. gr. ³ §§ 317. 323 pag. 420; 'heteroclitum ex nominativo Ἄρης suspensum' (Schulze qu. ep. 457).

²⁾ Contra formas solutas habes Ξιφέων 3,3 (υ υ —), ῥρέων 115 (υ υ —), quae imitationi sermonis epici conspicuae sunt tribuendae.

³⁾ Lectionem enim „εὔτε πρὸς“ quam Bentleius proposuit pro tradita „εὔ τοι πρ. ἄεθλ tueri malui quam transmutationem verborum πρὸς δηῖτ' ἄεθλα“ Bergkii, quae mihi minime probabilis videtur. De contractione ἄθλα cf. Hoffmannum.

De ἄλωθ: ἀναξ 75,1 videas quae § 3 p 37 disputavi.

III. Quod attinet ad verba in — έω, Bergkiius plerumque vocales disiunctas exhibet, quas scilicet συνιζήσει coartari vult, sicuti έρέω 25,3. 68,2. 79,2. 89,1. φιλέω 58,1. έγκυρώσειν 70,3. δολοφρονέουσα 93,2. φιλέειν 80. κρατέει A 9. sed non abest a me suspicio, quin aliter res se habeat, quoniam ex synizesi temporis progressu saepe contractio facta videtur esse. nam cum et formae contractae verborum in — εω finitorum reperiantur, sicuti

ε̄ι pro εε: έφόρει 93,1, άγρει 4,3, κηλειται ap. Hiller-Crusium 112a.

ε̄ι pro εει: επικρατει 69,1, καθαιρει 116, πολεμει B 8, κερτομειν 60 (sic in Stob. codd. tradit).

ε̄υ pro εο (quae contractio ab Herodiano II 336, 15, 675,21, 777,9, άρασις ιωνική appellatur): ποιούμενος 44, πονευμένη 32, πολευμένη (sive — ε) 46,¹⁾ εξαλειύμενος 128, (άλευμένη Sem. 7,61).

ε̄υ pro εου: φρονησι 70,3

etaeque plures numero sint quam solutae (12 : 6) et reliqua verba in — άω sive in — όω semper contractione syllabarum in flectendo utantur, sicuti όραξ 87,1, 88,2, όρα 54,1, άσγάλα 66,6, φοίτα 4,2, έστρωφατο 33, ποτατο 186, πλαναται 56,5, εισορων 74,6, κυκώμενε 66,1, νικων 66,4, δρωντα 65,2, νω[μωντ]ας C 47; γουνομένη 75,1, όρθοδσιν 56,2, γολούμενος 95, σαλευμένη 102 (dubia fide), neque tituli antiquissimi adversantur, verisimile mihi videtur ab Archilocho in flexione verborum in — εω terminatorum similiter ac verborum in αω et οω semper vocales contractas esse²⁾ praesertim cum in illis exemplis,

¹⁾ Ita scribendum. non recte Bergkiius secutus est Liebelium, qui πωλευμένη pro πολευμένη reposuit, ut cum fr. 32 consentiret, nam ibi πωλευμένη nihil est nisi coniectura Toupii (quam Bergkiius ipse illo loco in contextum non recepit), non scriptura tradita. itaque ego utroque loco tenenda censeo, quae tradita sunt.

²⁾ In trimetro

[γ]ρ[άσ]ου πνεοντα φωρα — τφ χυτρει [ζε νυν] B 7

distraktionem participii πνεοντα quae non adversetur retinendam esse nemo est quin sciat; cf. W. Schulze qu. ep. 163 sq.

quae supra pag. 62 attuli (ἐρέω eqs.) metrum vocales diductas tamquam unam syllabam metiri cōgat. itaque sic legere et scribere praeopto: ἐρῶ φιλῶ ἐγκυρῶσιν δολοφρονεῦσα φιλεῖν. quo fit, ut nonnullae etiam difficultates removeantur: verbum enim ἐρέω ('narrabo' 74,2, 89,1) bis positum est pro ἐράω sensu 'admodum concupiscendi' (25,3, 68,2); quod alibi non invenitur. is locus, de quo ipse Casaubonus (ad Athenae. p 459) iudicat 'Ἐρέω pro ἐράω amo, cupio admodum, an graecū sit, dubito', haud aliter expediri possit quam si scribamus ἐρῶ.¹⁾

Universus hic usus ad certam regulam revocari potest, quam ego sic constituo:

Archilochus poëta nullas formas solutas admisit, quae metro cōgente distractis vocalibus legi possint, exemptae sunt praeter imitationem homericam paucae priscae formae sicuti θεοί.

Hac norma etiam locus fragmenti 68 fulcitur, ubi διψέων tamquam διψάων usurpatum est, quod alibi non extat. atque quamquam viri docti corrigerē et interpretari alio modo frustra conati sunt, quid facilius cognoscitur quam similitudo et imitatio Homeri? cf. Od. λ 584 διψάων πιέειν, similiterque Il. Σ 162. Quare διψέων ipsa Homeri imitatione satis et excusatur et explicatur.²⁾

¹⁾ Quamquam Hephaestio dicit (in capite XV sive 49,22 sq.), scil. esse, qui anapaestos Archilochi ascribant ἐρέω et φιλέειν quae per συναφώνησιν εἰς ἴαμβον contraxerit ille. Hinc deducendum Leo monet Horati usum in epodis, qui 2,35; 5,79; 11,23 similia ausus est cum ambiguitate simili. docent haec scripturae consuetudinem (εω) in editionibus antiquis obtinuisse.

²⁾ cf. Anacr. 57. διψῶντα πιεῖν. — In μέλεα 12,1, Νεοβούλης 71, ἐφρόνεον 112 (at cf. Krüger di. 34, 3, 2) contractione vocales in unam syllabam coartatas esse censeo. cf. W. Schulze qu. ep. 145. 519. contractionis exempla omnia perhibent Renner 179—197 et Hoffmann 450—500.

Quoniam de prosodia egi, sequitur nunc, ut de singulis versibus et colis disseram. usui mihi erant praeter Rossbachium Christium alios imprimis dissertationes Arnoldi Lange qui disputavit de disticho graecorum elegiaco (Vrat. 1868) et Pauli Deuticke qui praecipue systemata et strophas metrorum adumbravit, trimetri denique compositionem accuratissime Hermannus Usener in libro cui est titulus 'altgriechischer versbau' (1887) perscrutatus est. licet igitur angustioribus finibus commentationem meam circumscribere, praesertim cum Deuticke de mixtis versuum generibus plurima absolverit. sed de hexametro et pentametro, cum me accuratius observasse credam quae fortasse ad recentiorum poetarum artem illustrandam pertinere possunt, diligentius agere propositum est.

Primum igitur dicam

§ 9.

de hexametro.

Incisionem inde ab Homero usque ad Nonni aetatem eam quae est post tertium trochaicum praevaluisse notissimum est. eandem rationem in Archilochi hexametris valere non est quod miremur. nam cum illa quae semiquinariā vocatur inter 25 versus noviens (3,5. 6,3. 9,9. 11. 13,1. 14.¹⁾ 15.¹⁾ 18.¹⁾ 19) occurrat, ea quae est κατὰ τρίτον τροχαϊόν 16^{iens} comparet (1,1. 2. 3,1. 3. 4,1. 3. 6,1. 8,1. 9,1. 3. 5. 7. 10. 12,2. 16. 17.²⁾) ut ratio quae intercedit inter incisionem 'masculam' et 'trochaicam' sit fere 1:2. sectionem autem semiseptenariam non nisi cum incisione pedis tertii coniunctam admitti nec secus diaeresin bucolicam ipse Arnoldus Lange pag. 6 docuit. Atque componitur

1. $\frac{3}{2} \cup | + \frac{4}{1} | : 4,1$ (semel quo accedit 84,2)

$\frac{3}{2} | + \frac{4}{1} | : \text{ter: } 15, 18, 19.$

2. $\frac{3}{2} \cup | + \frac{4}{1} \cup \cup | \text{noviens: } 2, 3, 1, 3, 4, 3, 6, 1, 9, 1, 7, 12, 16.$

$\frac{3}{2} | + \frac{4}{1} \cup \cup | \text{sexiens: } 3, 5, 6, 3, 9, 9, 11, 13, 14.$

¹⁾ Liceat versus incertae fidei et auctoritatis una enumerare, ut, quaecunque dubiam fidem esse ostendunt, accuratius perspiciantur.

²⁾ Quibus accedit 84,2.

Iam diaeresis quae est κατά τὸν τέταρτον τροχαίον quae apud omnes poetas graecos rarissime adhibetur (cf. Mar. Victor. 2508. Ter. Maur. 1700, Prisc. 1217; Gottfr. Hermann orph. 692, Spitzner de versu graec. heroico p. 11, Düntzer z. a. w. 1837 No. 77, C. A. J. Hoffmann quaest. hom. 1848 pag. 25, Volkmann comm. ep. p. 11, W. Meyer z. gesch. d. griech. hex. 1885 pag. 979, Aug. Engelbrecht die caesuren des hom. hex. 1896 p. 304 sq.) apud Archilochum non extat et in ceterorum poetarum elegiacorum fragmentis bis tantum reperitur (Theogn. 1171, Euen. 1,5¹). si quartus pes spondeo efficitur (8. 9,3. 5. 10. 19), semiseptenaria semel (19) invenitur. ubi autem pes quartus diaeresi vacat (sexiens: 1. 8. 9,3. 10. 17), quintus distinguitur: qua in sede versus vox finire debeat, ex hac tabula elucebit:

1	2	3	4	5	6					
2.	1. 3,1	2. 1. 4,3	2. 3,1	1. 1.	12.	4,1.	2.	1.	2.	1.
3,1.	11. 4,3. 3,5.	2. 9,5. 16. 9,3.	3,3.	2.	4,3.	3,1.	2. 3,1.	3,3.	3,3.	3,3.
3,3.	13. 6,3. 4,1.	3,1.	14.	9,7.	3,5.	3,1.	3,3.	6,1.	4,3.	4,1.
4,1.	15* 9,3. 6,1.	<u>3,3.</u>			6,1.	3,3.	6,3.	3,5.	8.	5. 4,3.
14*	16* 19 9,1.	4,1.			6,3.	4,1.	9,7.	4,1.	9,7.	6,3.
		<u>9,5.</u>			8.	4,3.	11.	4,3.	11.	9,1.
		<u>9,7.</u>			9,5.	6,1.	14*	6,1.	15.	9,3.
		13. 9,1.			9,9.	8.	15*	6,3.		9,5.
		9,3.			11.	9,1.	18.	9,1.		9,7.
		9,9.			13.	9,3.	19.	9,7.		9,9.
		10.			14*	9,5.		9,9.		10.
		12.			15*	9,7.		11.		13.
		13.			18.	10.		12.		14*
		15*			19.	12.		13.		15*
		16*				16*		14*		16*
		17.				17.		16*		17.
		18.								18.
										19.
5×.	5×.	5×.	8×.	17×.	3×.	2×.	3×.	14×.	16×.	1×.
			2×.	2×.						1×.
										8×.
										7×.

*) Asteriscis incertos versus fr. 14—16 notavi.

¹) Apud Th. facile evitari potuit velut Nauckii transpositione verborum, non ita apud Euenum.

Lineolis quae numeris subiectae sunt **interpunctio**¹⁾ significatur, quam post primum dactylum bis, post sectionem semiternariam bis, post tertium trochaeum semel, post bucolicam vero diaeresin maxime (8^{iens}) adici cognoscitur, cum in fine hexametri 7^{iens} ponatur. Post primam thesin pedis quinti nunquam interpungi, quamquam voculae his sedibus versus terminari amant (18^{iens}) sane memoratu dignum est. praeter hunc extrema vocabula libenter eum locum occupant, qui est post arsin secundam vel tertiam, post trochaeum tertii pedis, post quartum dactylum (16^{iens}) et primum pedem (13^{iens}). monosyllaba versu exeunte Archilochus sibi non indulsit, sed disyllaba 9^{iens} (2. 3,3. 4,1. 3. 5. 6,1. 9,1. 7. 17), trisyllaba 13^{iens} (1. 3,1. 6,3. 9,3. 5. 9. 10. 13. 14. 15. 16. 18. 19), tetrasyllaba bis (8. 11), vocem denique quinque syllabarum semel (12).²⁾ accentum vocum ad versus ictum accommodare non studuit. monosyllaba plane expulit etiam ex tertia et sexta sublacione, plerumque etiam ex altera positione dactyli secundi et quarti. vocabula autem quae molossum efficiunt semper in prima et tertia syllaba percuti primus Arthurus Ludwich monuit.³⁾ quem usum elegiaci secuti sint, quo accuratius intellegatur, propono tabulam in qua non solum voces molossicae enumerantur, sed etiam quaecunque compositiones illius pedis fieri possunt afferuntur.

¹⁾ 4,1 et 14 non est interpunctio; de vocativi syntaxi anceps iudicium.

²⁾ Quot syllabarum sint clausulae in hexametri exitu ap. Theognidem, poetas ante-theognideos, post-theognideos, exposuit Carolus Hultgren, observ. metr. in poet. eleg. pars I Lps. 1871 p. 9 sq.

³⁾ Causa nimirum aperta:

1' 2' 3' | 4' 5' | 6' 7' | 8' 9' ∪ ∪ — —

ut molossici vocabuli altera syllaba percutiatur opus est ut positum sit aut 2, 3, 4 aut 4, 5, 6 aut 6, 7, 8, quae omnia ipsis numeris vetantur.

Molossus.

Index locorum.

Hexameter.

1 — 2

Archilochus	ἐξαῦτις 9,9. Ἡφαιστος 12,2. κρόπτωμεν 10,1. ὄψηλούς 17,Γ.
Callinus	Σμυρναίους 2,1. τιμῆν 1,6.
Tyrtaeus	αἰθωνος 13. αἰσχύνει 10,9. γηράσκων 12,39. εἰκοστῶ 5,7. θαρσύνῃ 12,19. Μεσσήνην 5,3. μυθεῖσθαι 4,7.
Asius	ἄκλητος 3.
Mimnermus	ἔπποισιν 12,3. Τιθωνῶ 4,1. ὄβριστῆ 11,3.
Solo	γινώσκω in Aristot. Αθ. Πολ. c. V. v. 1. δηώσας 13,21. εὐθύνας 4,37. οἰκισμῶ 19,5. πραθίντας 4,25. τοιαύτῃ 13,25. ὄψηλόν 4,29.
Xenophanes	εὐῶδες 1,3. πᾶρκεινται 1,9. σπείσαντας 1,15.
Theognis	αἰδεῖσθαι 399. ἀλλήλους 59. ἄνθρωποι 141. 1381. ἀνθρώπων 375. 799: ἀπληστον 109. ἄσσονται 243. ἀφθογγος 569. βήσεσθαι 185. βουλεύου 633. γινώσκων 1093. δεμαίνω 541. Δημῶναξ 1085. εἰρήνη 885. εὐδαίμων 653. εὐδοξος 195. εὐζωμεν 1043. εὐρήσεις 449. ἐχθαίρω 579. 581. ἰᾶσθαι 433. ἰκτινίου 1261. κάλλιστον 255. κεκλήσθαι 563. κιβδήλου 117. μερμήρας 1325. μομμεῦνται 369. οἰχῆται 1297. ὄρνιθος 1197. ὄφθαλμοί 1163. παιᾶσιν 779. παντοῖαι 445. 623. παύροισιν 75. πίνωμεν 763. σπουδαῖον 65. τεθναίην 343. τερποίμην 791. τοιοῦτος 95. ὄβριζῃ 751. φείδεσθαι 931. φραζέσθω 1147. χαίρησεις 1241. χρητίζων 1333. ὄραίην 1289. Ὀραῖος 1275. ὄραῖου 1199.
Euenus	ἀρνεῖσθαι Th. 491. ἀρπάξας 1347. ἡγοῦμαι 3;1. μυθεῖται Th. 481. φορητοί Th. 679.
Io	κιρνάντων 2,3. πίνωμεν 2,7. σπένδοντες 2,5.
Dionysius	Φαίακος 4,5.
Chalcus	
Critias	Μέλητος 1,6. πεύχουσιν 2,11.
Socrates	Αἰσωπός 1,1.
Plato	ἄνθρωπος 12,3. Εὐβοίης 10,1. Ναυηγόν 12,1. Ναυηγοῦ 11,1. πλωτῆρες 13,1. σιγάτω 24,1.
Anacreon	Ἀβδηρων 100,1.

Pentameter.

1 — 2

Archilochus

εὐήθης 19,2.

Callinus

θνήσκοντος 1,19.

Tyrtaeus

αἰχμηταί 5,6. εὐθείαις 4,6. ευρσίαν 2,*. θνήσκωμεν 10,14.
 κάλλιστον 12,14. κινεῖτω 11,26. μαντείαις 4,2. νικήσας
 12,36. νικήη 12,4. πειράσθω 12,44. πλουτοίη 12,6. πτώ-
 σοντες 11,36. πτωχεύειν 10,4. στηριχθεῖς 10,32. 11,22.
 τρεσσάντων 11,14. τρηρχείας 12,22.

Mimnermus

ἀκτινες 11,6. ἀνθρώπων 2,16. ἡμερτήν 9,2. ἡμείρων 2,14.
 ποιῶμαι 5,2. τεθναίνην 1,2. τρυχοῦται 2,12.

Solon

ἀνθρώπων 13,4. ἀδαίνει 4,36. ἀλλεῖσι 4,28. γηράσκω 18.
 θηγεύειν 13,34. ἀσκηθῆ 19,4. ἡτρώι 13,58. ἰκνοῦνται 4,24.
 ἡμερτής 2,6. 13,52. κτήσεσθαι 13,42. λατρεύει 13,48. λαχνοῦ-
 ται 27,6. πλουτοῦσιν 4,11. πραῦνει 4,38. σύμπασι 11,6.
 φειδωλήν 13,46. χάσκοντες 13,36.

Xenophanes

ἀσκητοῖς 3,6. ἀστοῖσιν 2,6. εὐφήμοις 1,14. προκρίνειν 2,14.

Theognis

αἰσιῶ 4. αἰνήσαι 612. αἰνήσεις 756. αἰσχύνη 1272. αἰ-
 χμητής 868. ἀνθρώποις 1172. ἀνθρώπους 84. ἀνθρώπων
 160. 168. 380. 850. 1318. ἀνθρώπων 154. ἀτηρός 634.
 ἀφραίνων 322. γήθησεν 10. γινώσκειν 1060. γινώσκουσ' 500.
 γινώσκων 98. 312. 898. εἰζήσθαι 180. εἰδείη 770. εἰδήσω 814.
 ἐκθῶνα 358. ἐκλείπει 942. ἐκφεύγει 742. ἐκδαίρειν 1094.
 εὐειδής 1002. εὐροίμην 344. ἐχθαίρειν 1094. ἡλάστεις 600.
 θηρευταί 1254. θωρηχθεῖς 884. ζητοῦσιν 684. ζητῶμεν 1134.
 ἰθεῖα 396. ἡμερτῶν 1064. κιδίστην 904. Αἰγλάντου 892.
 Αἰγτοίδης 1120. μαυροῦσθαι 192. μιμεῖσθαι 370. μούναρχοι
 52. νικήσας 1286. νοσφισθεῖς 94. Ξανθήσιν 828. οἰμωχθεῖς
 1204. οἴχεσθαι 1102. οἰκείων 46. ὀρθῶσαι 760. παντοῖαι
 624. παντοίων 1000. περὶθῶ 506. πημαίνει 1224. πίνωμεν
 1042. ποιῶσιν 738. πτωχεύει 922. πωτήση 238. συγκύρη
 698. συμμίση 36. τεθνηκώς 1230. τερπολή 1068. τίνονται
 204. τρύχοντα 752. ὕβριστήν 1081b. φεῖδεσθαι 908. φοί-
 νικος 6. φροντίζω 912. χαίρησεις 992. χεμάρρη 348.
 χηρώσει 956. ὠνήμην 1380.

Hexameter.

1 — 2

Simonides

αἰχμηταί 103,3. 105,3. ἀνθηκον 155,1. Ἀργεῖος 125,1.
ἀσβεστον 99,1. ἀσκητῶς 157,3. Ἑλλάνων 138. Ἑλλήνων 90.
Ἰγίων 161. κάλλιστον 149,3. Μίλωνος 156.

Bacchylides

Εὐδημος 49,1.

2 — 3

Archilochus

Εὐβοίης 3,5. πετραίη 19,1.

Tyrtaeus

Ἄρης 11,7. Κυκλώπων 13,3. μνησαίμην 12,1. τετλαίη
12,1. φευγόντων 11,9.

Pisander

Ἰππαίων 1.

Mimnermus

αὐγῆσιν 14,11.

Solon

ἄκλαυστος 21,1. ἀγρήμων 13,41. ἔμφυλον 4,19. ἐξάραντ'
9,5. ἡμέρω 13,7. λειαινέει 4,35. Παιώνος 13,57.

Theognis

Αἰγείδης 1233. αἰνήσας 969. ἀλλάξει 21. ἀνθρώποι 1039.
1069. ἀνθρώποις 617. 1007. 1135. ἀνθρώπων 295. ἀνθρώ-
πων 101. 135. 139. 165. 203. 411. 421. 699. 729. 801.
933. 973. 1387. ἀπρήκτου 1075. ἀθλητήν 941. ἀφθογγοσ
549. Δημόκλεις 923. δουλείη 535. εἰδείης 125. 641.
εἰκάσσασις 127. εἰρωτᾷ 519. ἐκφαίνει 967. Ἑλλήνων 781.
ἐμπίωνων 533. εὐβουλος 329. εὐδαίμων 1013. εὐρήσεις 79. 849.
Εὐρώτα 785. θαυμάζω 373. θαυμαστόν 25. θησαυρόν 409.
κιγκλιζέειν 303. κίνδυνος 557. κοσμήσω 947. κομᾶζειν 1207.
οἰωνοῖς 545. παμπήδην 615. πημαίνεειν 689. πίνοντες 1047.
ποιητόν 435. ὕψηλῶν 951.

Euenuis

ἀνθρώπων 5,1. ἡνίχθω Th. 681.

Ion

εὐειδέης 2,9.

Critias

τοιούτων 2,9.

Antimachus

φωνήσας 3,1.

Plato

εἰσαθρεῖς 14,1. μηγύεις 8,2.

Zeuxis

νικάτω 3.

Crates

χρυσείων 3,2.

Theocritus

εὐνούχου 1.

Chius

Simonides

ἀγγέλλειν 92. Ἀλκμήνης 170,1. ἀνθρώπων 102,1.
ἀχλαίων 167,3. Βοιωτῶν 132,1. Ἑλλάνων 137,1.
Ἑλληνες 140,1. ἐμφύχων 106,4. Εὐβοίας 107,3. εὐδρον
96,1. Εὐρώπην 142,1. Ἠφαίστω 151,3. κυδαίνων

Ceus

Pentameter.

1 — 2

Euenus

αἰδεῖται Th. 482. ἀλλήλων 494. βαπτίζει 2,6. γινώσκοι (ubi fulgo γινώσκοι) Th. 682. γινώσκων (ubi vulgo γινώσκων) 484. δειμαίνω Th. 680. θωρηχθέντ' Th. 470. κωτίλλεις 488.

Aeschylus

Τυροσηνῶν 2.

Jon

ἀνθρώπων 4,4. Ἑλληνας 3,4. ὀρχεῖσθω 2,8.

Critias

εὐναίου 1,5. τέρψασαι 2,24. τοιαύτη 2,18. Τυροσηνή 1,7. Φοινίκας 1,9. φορτήγους 1,11.

Antimachus

φεύγοντας 1.

Plato

γυμνῶσαι 12,2. ζητοῦσαι 29,2. Ξανθίππη 3,2.

Aristoteles

ἐκτείνεν 4,2. οἰκείω 3,5.

Crates

μῦρμηκος 1,7.

Anacreon

ἄγκυται 102,2. Ξανθίππη 108,2. συμμίσγων 94,4.

Simonides

ἀνθρώπους 169. ἀνθρώπων 117,2. Γόργυπος 124B. Ἑλληνας 136,2. εὐδῶξου 145,4. εὐτόλμω 140,2. κάλλιστον 105,4. κυθαίνουσ' 99,4. Λητοῖδην 164,2. Μηδῶν 95,4. Νισαίων 107,10. οἰκτεῖρω 113. παντοίης 84,2. πενήκοντ' 147,4. Σπερχειῶν 94,2. τρηγεῖαν 89,4. χαίρησαι 122. χερνήτῳ 124A. Φοινικῶν 142,6.

Bacchylides

λικμήση 49,1.

Carmina

Ἀργέστη 40.

popularia

Fragmenta

εἰλεῖσθαι 28. φύονται 1.

adespota

2 — 3

Archilochus

ἐξᾠδης 6,4. τερπωλᾶς 13,2.

Tyrtaeus

Ἀδρήστου 12,8. θώρηκος 12,26. εὐρείης 11,24. Μεροσύνην 5,2. οὐτάζων 11,30. ὀφθαλμοῖς 10,26. φεύγοντος 11,18.

Asius

εἰστήκει 4.

Pisander

Λήθαργος 2.

Mimnermus

ἄμπασις 12,2. ἀνθρώπους 15. ἐνδήμων 7,2. Ἑφαιστου 12,6. ὀφθαλμούς 5,8.

Solon

ἀγρευταί 23,2. αἰδοῖον 13,6. αἰθρίην 13,22. ἀνθρώπους 4,40. ἀνθρώπων 15,4. βούλονται 4,6. ἐκβάλλει 27,2, ἐκφαίνει 27,4. ἱμαίων 25,2. κινήσας 13,20. οἰαγός 13,56.

Cleobulina

συγκόλλως 1,2.

Hexameter.

<u>2</u> — <u>3</u>	
Phrynichus	ὄρχησις 3.
Bacchylides	Πάλλαντος 48,1.
<u>3</u> — <u>4</u>	
Theognis	παιδείας 1305. ὄβριστην 775.
Aristoteles	εὐδαίμων 3,6.
Simonides	Διγίνης 155,9.
<u>4</u> — <u>5</u>	
Callinus	εἰρήνη 1,3.
Tyrtæus	ἀνθρώποις 12,29.
Mimnermus	ἄγνωστον 5,7. ὁμήνη 14,7.
Solo	Ἡφαίστου 13,49. ἡμερτῆς 1,1.
Xenophanes	ἔξηκοντ' 7,1.
Theognis	ἄλλοις 217. ἀνθρώποις 273. 1027. ἀνθρώπους 23. ἀνθρώπων 339. ἀστοῖσιν 739. ἀτηράς 433. ὄρχηθμῶ 791.
Io	πρεσβέων 1,1.
Theocritus	Εὐβούλου 1.
Chius	
Simonides	ἔμπροσθεν 107,5.
<u>5</u> — <u>6</u>	
Io	Ἀλκμήνη 2,5.
— <u>4</u> —	
Xenophanes	Τιτήνων 1,21.
Theognis	συλλήβδην 147.
Io	Ἡρακλεῖ 2,5 (B. scrips. . . . κλέῖ non necess.).
Simonides	σωτήρες 139,1.
— <u>6</u> —	
Xenophanes	παρσύνει 1,3. (?)
Theognis	ἀνθρώποις 271. Ἀρπυϊῶν 715.

Pentameter.

2 — 3

Xenophanes

Theognis

γῆρέντος 8. ἔστηκέν 1,4. ἵπποισιν 2,10. κενταύρων 1,22. λαρινοῦ 5,2. πενταθλεῖν 2,16. πιαίνει 2,22.

ἀγνώμων 1260. αἰνήσω 1080. ἀλλήλοισ 326. 1246. ἀνθρώποις 172. 246. 622. ἀνθρώπους 1278. ἀνθρώπων 314. 402. 616. 652. 870. 902. 918. 990. 1152. 1262. 1298. 1364. ἀσπασμούς 860. βούλευσαι 1052. γινώσκουσ 1142. γινώσκων 420. δυστήνου 354. εἰδείης 702. εἰργοῦσιν 710. ἐκφαίνε: 1342. ἐλθοῦσαι 16. ἐξέλθη 610. ἐξελεθὲν 424. ἐξάιρει 630. ἐξευρεῖν 120. ἐπλήσθη 8. ἐργοῦσιν 66. Εὐβοίης 784. εὐαλδή 830. εὐανθεῖς 1200. εὐρέσθαι 1370. Εὐρώτα 1088. εὐφθογγον 534. ἐχθαίρειν 874. 1092. ἠγείσθαι 282. ἠγέονται 290. ἠνεγκαν 880. θωρήξας 842. θωρηχθεῖς 508. ἰθείη 330. ἰκτίνο 1302. ἰσχονται 384. ἰφθιμος 1388. Κενταύρους 542. κωμάξειν 1352. κωτίλλειν 816. κωτίλλων 852. Ληθαίῳ 1216. μνηστεύει 1112. Μουσαῖον 250. νικάτω 466. νικήσῃ 1310. ὄρνιθος 580. Οὐλυμπόνδ' 1136. πατροφῆς 888. 1210. ποιήσεις 438. πτωχέων 926. σημήνη 808. σπουδαίην 1374. σπουδαῖον 70. σπουδαῖον 642. σπουδαίῳ 116. 644. συμμίξῃς 64. συμμίξων 214. τερπωλῆς 984. τηλαυγέος 550. τιμήσας 1386. ὑβρίζειν 44. ὑδρεύει 264. τοιοῦτου 298. ὑψηλᾶς 1292. χρήσῃται 772.

γινώσκειν 3,2. κερδαίνουσι 7. παιδείης Th. 1348.

Ἰπάρχου 1,2.

Ἄσσειαν 3,4.

πεντήποντι 5,2.

εὐθύμων 1,14. Θησείδης 6. ὀφθαλμῶν 1,6. Περσεΐδαις 2,6.

ἀρχεῖον 4,2.

ἐκτήκει 2,12. ἤρμοσται 2,20. οἰνώσαι 2,28.

ἐκμήνας 7,6. Εὐβοίης 9,4. εὐρείας 7,4. εὐφώνων 6,2. ναυηγού 13,2.

Ἑλλήνων 1,4. εὐρήσθαι 2,2.

εὐκτητον 1,9.

ἡμερτάν 119,2.

ἄνθρωποι 4,2. καδεστάς 6,6.

Αἰγείδω 99. αἰῶνος 112,4. ἔστασαν 104. εὐχολᾶς 110. ἡμερτήν 113,4.

Euenus

Hipparchus

Aeschylus

Sophocles

Io

Dionysius.
Chalcus

Critias

Plato

Parrhasius

Crates

Sappho

Erinna

Anacreon

Hexameter.

1, — 2

Tyrtæus

εἰ δ' οὕτως 10,11. καὶ στέρνον 11,33. καὶ τύμβος 12,29.
μηδ' ἀνδρῶν 11,3. τὴν δ' αὐτοῦ 10,3.

Mimnermus

ἀλλ' ἐχθρός 1,9. τὴν σαυτοῦ 7,3.

Solo

ἔσθ' ἠβῆς 25,1. οἱ δ' εἶχον 5,3. ἐν δ' ἀνδράς 13,11. τοῦτ'
ἦβη 4,17. τῆ δ' ἔκτε 27,11.

Cleobulina

ἀνδρ' εἶδον 2,1.

Xenophanes

ἀλλ' εἰκῆ 2,13. οὐχ ὕβρις 1,17.

Theognis

ἄ δαιλή 351. 649. ἀλλ' αἰεὶ 3. ἀλλ' ἄλλω 167. ἀλλ'
ἀμφὶ ἧδ. ἀλλ' αἰσχροῖν 889. ἀλλ' ἀνδρῶν 835. ἀλλ' εἴη 97.
ἀλλ' ἦβην 1131. ἀλλ' ἔπποις 551. ἀλλ' οὔτις 787. εἰ θείης
993. εἰ κ' εἴης 1177. ἐν δ' ἦβη 1063. εἰ ἔρδων 573. ἐξ ἀρ-
χῆς 739. ἦ μηδέν 913. θεοῖς εὐχου 171. καὶ προῆσαι
661. καὶ σώφρων 665. Κύρν', ἔμπης 817. μηδ' ἐχθρούς
1033. ναῦς πέτρῃ 1361. γυν δ' ἦβη 961. οὐδ' ἡμᾶς 1215.
οὐχ ἔπποις 249. οὐ πολλόν ἧδ. οὐκ ἔστιν 209. οὐκ ἔστι
687. πίν' οἶνον 879. πρίν τ' ἐχθρούς 1015. πῶς ὑμῖν 825.
σῆς ὄργῆς 1301. σοὶ τ' εἴη 995. ταῦτ' εἴη 741. τοῦ πίνων
883. τοῦ χροῖης 451. τῶν αὐτοῦ 1009. τῶν δ' ὄντων 515.
τῶν εἴη 349. χρῆ Μουσῶν 769. χρῆ τολμᾶν 555. ὦδ' εἴη
765. ὦ παίδων 1365. ὦς δ' αἰτίως 1159. τῶν πάντων 273.

Euenus

μηδ' εὐδοντ' Th. 469. τῷ πίνειν 473.

Empedocles

ὅς πλείστους 2,3.

Plato

ἄ δαιλοί 30,3. ἄ Κύπρις 31,1. καὶ Μοῦσαι 31,3. τὴν ψυχὴν
1,1. τῷ μῆλῳ 2,1.

Sappho

τῷ γριπέι 120,1.

Anacreon

ἀλλ' ἔστις 94,3.

Pentameter.

2 — 3

Simonides

Αἴαντος 96,2. αἰχμητῆς 120,4. ἀνθρώπους 107,8. βαστάζειν 167,6. Ἑλλάνων 108,4. 137,4. Ἑλλησιν 141,6. εὐμηλον 103,2. Εὐξείνῃ 119,2. εὐρείαν 84,6. Εὐρίπου 89,2. ἠπειρῶ 142,4. ἱμερτήν 115,2. Ἴππαρχον 131. κάλλιστον 84,4. 85,2. νικήσας 156. τεθνηώς 129. φοινίσσα 106,2. Φοινισσᾶν 107,6.

Phrynichus

ποιεῖται 3.

Carmina

ἀλγήσας 30.

popularia

1, — 2

Archilochus

εἰ κείνου 12,1. καὶ Μουσῶν 1,2.

Tyrtaeus

ἄμφ' αὐτήν 5,4. εὖ δ' ὀργήν 11,8. καὶ παίδων 12,30. μῆδ' ἐκτός 11,28.

Mimnermus

θεῶν βουλή 9,6. ἐξ Αἴτης 11,2. οἷ' ἤβης 1,4. οὐδ' αὐγάς 1,8.

Solo

ἀλλ' ἡμεῖς 15,2. εἰς ἔργον 11,8. ἐν νηυσὶν 13,44. ἡ μέλλει 13,66. ἡ παίδες 13,32. καὶ καλός 13,40. καὶ Μουσέων 26,2. καὶ παίδων 27,10. καὶ χρυσός 24,2. μὴ κινή 12,2. οἷ' πολλῶν in Arist. ΑΘ. ΠΟΛ. c. 5. ὅς πολλῶν 4,20. οὐδ' ἔρδειν 27,12.

Demodocus

οὐκ εἰσὶ 1,2.

Xenophanes

οὐ μείους 3,4.

Theognis

ἀλλ' αἰεὶ 114. 536. ἀλλ' αὐτός 222. 408. ἀλλ' ἔρδων 982. ἀλλ' ὥσπερ 254. εἰς οἴκους 194. ἐκ θυμοῦ 62. ἐκ λίμνης 1098. ἐν κωμοῖς 242. ἐν μέσσοι 1164. ἐν ταυτῇ 378. ἐν πάσαις 240. ἔργ' ἀνδρῶν 640. εὖ ἔρδων 1266. ἡ ζῶειν 182. ἡ ζῶω 914. ἡ τ' ἀνδρός 386. καὶ γήρως 174. καὶ γῶναι 124. καὶ κεῖσθαι 428. καὶ μακρὴν 72. καὶ πασέων 274. καὶ παίδων 716. καὶ σιγᾶν 626. καὶ Σμύρνην 1104. καὶ σώφρων 454. ἡ πλουτεῖν 146. Κύρν', ἔξεις 336. μέτρ' ἤβης 1326. μὴ πίνουσ' 1040. μῆθ' ἄρκω 284. νῦν δειλοί 58. οὐδ' ἀνδρῶν 1130. οὐδ' ἔρδειν 690. οὐδ' ἔππων 986. οὐδ' εὐρώς 452. οὐθ' ἔρξαι 178. οὐθ' ὄων 26. οὐ μέλλει 152. ὅς κ' εἶπη 96. πλὴν πλοῦτου 596. στήθ' αὐτοῦ 1366. τῆς ἀλλης 1202. τοῖς αὐτῶν 1268. τοῖς δ' ἐχθροῖς 872. τοῦθ' ἔρδειν 1086. 1096. 1238. τῶν δ' ἄλλων 812. τῶν δ' αὐτοῦ 440. τῶν πρόσθεν 110. τῶν τ' ἐχθρῶν 338. ᾧ γνῶμη 412. ὡς πλοῦτος 718. ὡς δ' αὐτως 1270.

Euenus

ὅς πολλὰς 492. οὐ πάσας Th. 474. τῆς αὐτοῦ 480.

Hexameter.

1, — 2

Simonides

ἡ πατρός 111,3. Κρής Ἄλκων 158. οὐκ ἔστιν 175. τὰς δ' ἄλλας 125,5. τῶν αὐτοῦ 121.

2, — 3

Archilochus

γὰρ κλαίων 13,1.

Callinus

οὐκ ἔμπας 1,16.

Tyrtaeus

δὲ πλήθει 4,1. μὲν βουλῆς 4,3. μὲν ψυχὴν 11,5. τε κνήμας 11,23.

Pisander

ἐκ Κρήτης 3.

Mimnermus

αὖ παιδῶν 2,13. δὴ κείνου 14,1. ἐν θυμῷ 2,11. τις κείνου 14,9.

Solo

γὰρ τούτους 9,3. γῆν τέμνων 13,47. δὲ φοβεῖν 4,5. ἐν δῆμῳ 4,23. ἐξ αὐτῶν 13,75. εἰ ἔρδειν 13,67. (cf. Theogn. 105. 955. 1263.) Ζεὺς πάντων 13,17. ἔς πόντου 13,19. ᾧ παῖδες 23,1.

Xenophanes

γὰρ κωλῆν 5,1. εἰ πόκτης 2,15.

Theognis

ἄν πόντον 107. αὖ φθέγγονθ' 761. γὰρ πλουτεῖς 929. γὰρ προσθεῖς 809. εἰ γνώμης 453. ἐκ σκίλλης 537. ἐκ πάντων 1315. καὶ θρέψαι 429. καὶ κεῖθεν 711. καὶ στάθμης 805. Κύρν', ἀτης 133. Κύρν', αὐγαί 1183. Κύρν', ὀργῆς 1223. ἐξ αὐτοῦ 1371. εἰ ἔρδειν 1317. μὲν δαίμων 149. μὲν ξεῖνον 521. μὲν μῶσθαί 771. μὲν πίστις 1137. μὲν σ' αἰνῶ 873. μὲν χείρων 901. μὲν χρυσόν 499. μὴ δηρόν 47. μὴ θυμοῦ 631. μὴ παῖδας 1255. νῦν αἰδῶς 647. οἱ βουλῆ 163. οὐ δῆεις 83. οὐ κρύψας 1343. οὐ πάντως 305. οὐχ οὕτως 413. παρ δόξαν 639. πῶ ξεῖνον 143. τὴν μορφὴν 1259. τίς ζῶει 1143. τοὶ πλοῦτον 525. τοὶ πάσχων 991. τοὶ ταύτην 193. τοὶ χρῶνται 161. τῶν ἐχθρῶν 1079. τῶν ὄντων 517. χρῆ πάντας 717.

Euenus

μὲν τούτους 1,2. ὡς εἶνος Th. 477.

Critias

τὲ κτήσει 2,19.

Dionysius

ἐκ μητρὸς 1.

Minor

Astydamas

ἐν κείνοισι 1.

Speusippus

ἐν κόλποις 1.

Aristoteles

ἡ πρῶτος 3,4.

Simonides

γὰρ χαλκός 144,3. δὴ τέξων 95,3. ἐκ Σπάρτας 109. ἐν γαίῃ 142,5. ἐν πόντῳ 114,5. καὶ Πυθῶν 153. μὴ θυμόν 110,3. οἷς ταύτη 85,11. οὐδ' εὐρώς 171. οὐ Κροίσου 124 A. πέρ φύλλων 85,3.

Pentameter.

1, — 2

Dionysius
Chalcus

ἐς σφαίρας 3,4. σοὶ πρώτῳ 1,3.

Euripides.

ἄρ' εἶδες 2,2. ἐν ταυτῷ 2,4.

Critias

εἰς αἰσχρούς 2,10.

Socrates

μὴ κρίνειν 1,2.

Astydamas

οἱ γλώσσης 2.

Aristoteles

ἀλλ' ἀνδρός 4,4.

Erinna

αἱ καυδάν 4,4. αἴτ' ἀστοί 5,4. ἐς θρηγῶν 6,8.

Simonides

καὶ Μήδους 96,4. οὐκ ἔτλη 94,4. ταῖς αὐτῶν 97,2. Ζεὺς πάντων 87.

Bacchylides.

τῷ πάντων 49,2.

Fragmenta
adespota

τὸν φρουρόν 12.

2, — 3

Archilochus

γὰρ κείνοι 3,4. καὶ κοίλων 4,2.

Callinus

γὰρ πολλῶν 1,21. ἐν δ' οἴκῳ 1,15. καὶ παιδῶν 1,7. οὐδ' αἰδεῖσθ' 1,2. τὸ πρῶτον 1,11.

Tyrtaeus

ἐκ χώρης 12,42. καὶ θυμὸν 12,18. καὶ λαοὺς 12,24. καὶ παιδῶν 12,34. σὺν μικροῖς 10,6. οὐτ' αἰδοῦς 12,40. οὐτ' αἰδῶς 10,12.

Mimnermus

σῖψ' ἀγῆς 2,2. ὄφρ' Ἡώς 12,10.

Solo

ἀλλ' ἦδη 9,6. δὴ πάντων 16,2. δὴν θνητοῖς 13,16. ἐκ λαμπρᾶς 9,2. ἦντ' ἄνδρες 27,8. καὶ νόστον 19,6. καὶ πλευρῆς 24,4. νῦν ἡμέων 13,72. οὐκ εἶασ' 5,6. οὐθ' ὑμῖν in Arist. ΑΘ. ΠΟΛ. c. V. σὺν-δ' ὄρη 24,6. τίς λύσαιτ' 13,60. τίς φεύγων 4,30. τοῖ θνητοῖς 13,74.

Xenophanes

ἀλλ' ὕδωρ 4,2. ἦδ' ἔπικον 2,12. ὄσο' ἀνδρῶν 2,18. στί' εἴη 2,8. τὴν ἔγνω 6,5.

Theognis

ἀλλ' αἰεὶ 32. 1368. ἄν μισθοῦς 434. ἄν πλοῦτου 1158. γὰρ γνώμην 128. γὰρ θνητῶν 618. γὰρ πάντες 224. γὰρ σφ' ἀνδρῶν 552. γῆς δ' οὔρος 826. δὲ σπονδάς 762. δὲ σπουδῆ 170. δὴ κέρβος 608. δὴ κρήνης 962. δὴ τούτοις 1314. εἶθ' ὄρκῳ 200. εἰ νήφων 628. εἰς οἶκον 566. εἰς τούτων 1176. ἐκ γαστροῦς 300. ἐκ δούλης 538. ἐν θυμῷ 1050. ἐν μέσσω 994. ἐν πόντῳ 1376. ἐκ νυκτῶν 460. ἐν κόλπῳ 602. ἐν πολλῇν 560. ἐς Τροίην 12. εἰ ἔρδων 368. ἦ σκληρόν 1194.

Hexameter.

3, — 4

Mimnermus

μὲν χροισίην 5,1.

Theognis

μὲν πλείω 907. μὲν ποιοῖς 713.

4, — 5

Pisander

ἦν, ἐπιφ 1.

Mimnermus

τὰ κλειτόν 17.

Theognis

ἐκ γαστροῦ 305. μοι πλοῦτος 1067.

—, 2 —

Xenophanes

δὲ πρῶτον 1,13.

—, 4 —

Xenophanes

τοῖς οὐδέν 1,23

Theognis

οὔτ' εὔνοον 641 (ubi Bergkii recte εὔνοον commendat!)

Crates

καὶ Μούσας 1,10.

Pentameter.

2, — 3

ἦ τ' ἀνδρός 196. καὶ δημοσίων 302. καὶ ζεύγλην 848.
καὶ Μουσῶν 1056. καὶ πλούτῳ 1122. καὶ ρυθμὸν 964. καὶ
πατρῶν 176. καὶ σπείρειν 106. καὶ τιμῆς 666. καὶ τούτων
356. καὶ σαπροῦ 1362. Κύρν', ἐχθρός 92. μὲν πλουτεῖν 158.
μηδ' ἀχθοῦ 1032. μήθ' ἐρθεῖν 1182. μὴ πίνειν 840. νῦν
δ' ἦδη 970. νῦν πολλῇ 48. οἱ τούτων 1186. οἱ τὰμά 346.
οὐδ' ἦβης 1070. σὺν δ' εἶδος 1320. σὺν καλῷ 1336. τοὶ
πολλῶν 74. πολλ' ἔξεις 558. εἶθ' ἔρκαψ 200. ἐς πολλήν 560.
ἐν πολλοῖς 636. εἶσ' ἀνδρός 658. γῆς δ' οὔρος 826. καὶ
ζεύγλην 848. οὐδ' αἰσχροῦ 86. τοῖς δ' ἄλλοις 854. οὐτ'
αὐτῶ 866. ἐς τούτων 934. οὐκ ἔδρησ' 954. τοὶ νικᾷ 972.
τε ψυχρήν 1252. τοὶ ταύτῃ 1372. τοὶ χώρῃ 822. τῶν
ἐχθρῶν 562. τῶν δ' ἄλλων 700. τὸν Μήδων 764. τε σπαύδειν
980. τε πρώτη 1146. τῆς γνώμης 1222. τῶν αὐτῶν 1334.
ὡς ἄνδρες 68. ὡστ' εἰπεῖν 414.

Euenus

ἐκ πόντου Th. 672. ἦ λύπη 6. ἦ λύπη 2,2. καὶ βάζστης 1,6.

Pigres

γὰρ πάσης 2.

Io

δὲ κρητῆρ' 2,2. καὶ παίξειν 1,16. τοῦ χαίρειν 1,10. τῶν
ἄλλων 2,10.

Thucydides

ἐκ πολλῶν 4.

Critias

καὶ γράφας 4,2. καὶ πίνειν 2,26. τὴν αὐτὴν 2,2.

Antimachus

τοὶ θῶσω 3,2.

Plato

ἦ τλήμων 1,2. καὶ βληχῆ 24,2. καὶ γαίη 11,2. καὶ πάντῃ
8,2. οὐκ εὐρών 17,2. 18,2. οὐκ οὔτω 8,4. τὴν ὤρην 2,4.
φεῦ γαίης 10,2. ὡς πολλοῖς 14,2.

Aristoteles

ἐς κλεινόν 3,1. οὐδ' αἰνεῖν 3,3.

Sappho

καὶ κόπαν 120,2.

Erinna

ἐν τύμβῳ 5,8.

Anacreo

καὶ ξίνων 111,4.

Simonides

ἐκ πάντων 100,2. εἶσθ' ἦβης 85,12. ἐξ Ἄργου 163. καὶ
νικᾷ 152. καὶ χλεύης 88,2. μὴν θνητῶν 85,4. οὐδ' ἔκαυ
119,4. οὐδ' ἦρθη 111,4. τοῖς κείνων 92. τοῦτ' ἐλθῶν 127.
τῶν ἱπποῦς 132,4.

**Fragmenta
adespota**

εἰς Ἑλλῆς 13. ἦ κρέσσων 9. τῷ φουσῆν 7.

Hexameter.

1 —, 2

Archilochus

Callinus

Tyrtaeus

Mimnermus

Solo

Xenophanes

Theognis

τοίους γάρ 9,3.

λαῶ γάρ 1,18. μέχρις τεῦ 1,1. ὥσπερ γάρ 1,20.

αἰσχρὸν γάρ 10,21. ἀρχειν μὲν 4,3. αὐτὸς γάρ 2,1. δῆμου δέ 4,9. ἐχθρὰν μὲν 11,5. ἐχθρὸς μὲν 10,7. θυμῷ γῆς 10,13. μηρούς τε 11,23. οὐδεις ἄν 11,15. πάντες δ' ἐν 12,41. πάντες μιν 12,37. ταύτης νῦν 12,43. ὅμεις δ' ὦ 11,35.

αἰεὶ μιν 1,7. ἄλλος δ' αἶ 2,13.

αἰεὶ δ' οὐ 13,27. ἀλλὰ Ζεὺς 13,17. ἄλλος γῆν 13,47. ἀνδρῶν δ' ἐκ 9,3. αὐτοὶ γάρ 11,3. αὐτοὶ δέ 4,5. αἴτη δ' ἐξ 13,75. δεῖξει δὴ 10,1. δῆμος δ' ὦδ' 6,1. δῆμῳ μὲν 5,1. εἶναί δέ 13,5. εἶην δὴ 2,1. ἴσόν τοι 24,1. ὄλβον μοι 13,3. πλοῦστον δ' ἐν 13,9. πολλοὶ γάρ 15,1. τοίη γάρ 4,3. τίκτει γάρ 8. ὅμειων δ' εἰς 11,5. φλακῶρη μὲν 13,15. χῶστις μὲν 13,37.

πέμψας γάρ 5,1.

αἰεὶ μοι 531. αἰεὶ τῶνδ' 755. αἰδῶς μὲν 291. Αἴθων μὲν 1209. αἰσχρὸν τοι 627. ἀλλὰ Ζεῦ 341. ἄλλον δ' οὐ 207. ἀλλὰ χρῆ 717. ἀνδρὸς τοι 361. ἀστοὶ μὲν 41. ἀστῶν δ' οὐ 367. αὐται γάρ 1057. αὐτὸς δέ 775. αὐτὸς τοι 193. βλάπτουσι ἐν 387. γυναιή τοι 267. δεῖλοι τοι 1025. δεῖλός δ' οὔτ' 443. δεῖλους εἶ 105. 955. δεῖλῳ γάρ 281. δεῖπνον δὴ 999. δεσμοῦ, μὴ 1307. δῆμόν τε 45. δισσαί τοι 837. εἶη μοι 561. 1153. εἰκὸς τόν 279. ἐλπίς καὶ 637. ἐχθρὸν μὲν 1219. εἰσὶν δ' οἱ 163. ἐσθλὸν καὶ 875. ἐσθλῶν μὲν 35. ἦβα μοι 877. ἦβη καὶ 629. ἦδη γάρ 1229. ἦδη καὶ 1097. ἦδη νῦν 647. ἦλθες δὴ 511. ἦλθον μὲν 783. ἦμεῖς δ' ἐν 983. θυμῷ γνοῦς 1305. ἴσως τοι 271. Κάστορ καὶ 1087. κριτοῦς μὲν 183. Μοῦσαι καὶ 15. νηὸς τοι 513. οὐδεις, Κύρν', 133. οὐδέν, Κύρν', 1223. 1225. οὐδέν πω 1265. οὐδεις γάρ 441. οὐδεις λῆ 299. οὐδεις πω 143. ὄρφη γάρ 1077. ὄστις μὴ 1255. ὄστις σοι 1101. ὄστις τοι 221. οὔτω μὴ 191. οὔτω χρῆ 1083. παῖδες δ' οὔτ' 737. παιδός τοι 1367. πάντη γάρ 269. πάντων μὲν 425. πικρός καὶ 301. 1353. πίνων δ' οὐχ 413. πλοῦτός καὶ 1157. πολλοὶ παρ 643. πολλοὶ τοι 115. 161. 965. πολλοῖς ἄν 455. πολλοῦς τοι 693. πολλῶ τοι 605. πρῆξας δ' οὐκ 953. αἰγὰν δ' οὐκ 613. οὔτω μὴ 191. τίκτει τοι 153. τολμᾶν χρῆ 591. τόρνου καὶ 805. τούτων δ' ἄν 839. ὕβρις καὶ 1103. τέσσαυς δ' οὐ 83. φῦσαι καὶ 429. φόρμιγγε δ' αἶ 761. ψυχρὸν μοι 263. ὦν-θραπ', εἶ 453. χαίρων εἶ 691. χούτως ἄν 339.

Pentameter.

1 —, 2

Archilochus

νήφειν ἐν 4,4. οὐδείς ἄν 8,2. ταύτης γάρ 3,4. φοίτα
καί 4,2.

Callinus

ἔλασας, τό 1,11. ἔρδει γάρ 1,21. μνήσαι δ' εἰ 2,2.

Tyrtaeus

βλάπτειν οὐτ' 12,40. εἵκουσ' ἐκ 12,42. ἰθὺς δ' εἰς 11,4.
Φοῖβος γάρ 4,10. φυγὴν καί 12,18.

Mimnermus

ἄλλος τις 7,4. ἐστᾶσ' ὄφρ' 12,10.

Solo

αἶσαν καί 4,2. βροντὴ δ' ἐκ 9,2. ἀρχὴ δ' ἐξ 13,14. ἐσθλὸν
καί 19,6. ἤβης σὺν 24,6. ἰσχύν, ἦντ' 27,8. νικᾶν δ' οὐκ
5,6. τιμῆς οὐτ' 5,2.

Demodocus

πάντες πλὴν 2,2.

Phocylides

πάντες πλὴν 1,2.

Xenophanes

ἀνδρῶν ἠδ' 2,12. βῶμης ὄσα' 2,18. σμικρὸν δ' ἄν 2,20.
τυροῦ καί 1,10. φυγὴ, τὴν 6,5.

Theognis

ἄλλον δ' ἐν 394. ἄθλων εἰς 1014. αἰδοῦς, ἡ 410. αἰδώς,
οὐδ' 86. αἰσχρὸν ἄ' εἰ 628. αἰσχρὸν δὴ 608. ἄκρη γάρ
620. ἄλλης δὴ 962. ἀνδρὸς δέ 170. ἀνδρῶν, οἱ 346.
αἴλει καί 1056. ἀστοῖς τοῖσδ' 24. βουλή δ' εἰς 1054.
γῶναι γάρ 694. δαίμων ἐς 350. δειλός, Κύρν' 92. δειλῶν
τοῖ 366. 1030. δειρήν, ἡ 266. δῆων γάρ 552. δοίη τῶν
1334. εἶργει γάρ 686. ἐλθη δ' ἐς 708. δρήσας δ' οὐκ 954.
εἶργει μῆθ' 1180. εἶδον μὲν 915. εὔδει σὺν 1336. ἔξω δ'
ὥστ' 56. ἡμεῖς δέ 762. θυμός; γῆς 826. ἡβη καί 1122.
ἴσον τῶν 82. ἴσον καί 106. ἴσχει γάρ 140. ἴσως γάρ 224.
ἱππῶν, μη 890. κρέσσων τοῖ 218. Κλεάρισθ', οἱ 514. κλαί-
ουσ', οὐδ' 1070. κρήνην τε 1252. Κύπρις, σὸν 1320.
χερσίν τε 980. μηδὲν τὸν 764. οὕτως ὡς 68. οὔτοι γάρ 638.
οὐδείς, ἦν 932. ὄργην καί 964. ὄχθαι μῆδ' 1032. οὐδείς,
ἀλλ' 1368. παῦροι τοῖ 74. πίστους ἐν 80. πρόφρων ἐς 404.
πολλοὺς ἄν 434. πολλὸν γάρ 618. πλουτεῖν τῶν 700.
πολλῶν ἐξ 836. πλούτη, τοῖ 1062. πιστόν καί 1316. ριπτεῖν.
καί 176. τιμᾶς μῆδ' 30. τρέφας οὐτ' 948. τούτων τοῖ 822.
τολμᾶ δ' ἐν 320. τολμᾶ δ' οὐκ 388. τίσαι νιν 364.

Euenus

χωρὶς δέ 4,2. οἶπερ καί 1,6. τῆμος καί 2,4.

Io

αὕτη γαρ 1,2. ἡμῖν δέ 2,2. κείνος τῶν 2,10. ξυνὸν τοῦ
1,10. πίνειν καί 1,16.

Thucydides

τέρφας, ἐκ 4.

Critias

εἶπον καί 4,2. ἐσθαιν καί 2,26. πίνειν τὴν 2,2.

Hexameter.

1 —, 2
Euenus

Aschylus
Melanthius

Critias

Plato

Erinna

Anacreo

Simonides

Scolia

Fragmenta
adespota

2 —, 3
Xenophanes

Theognis

4 —, 5
Bacchylides

— 2, —

Tyrtaeus

Mimnermus

Theognis

— 3, —

Theognis

Crates

Simonides

— 4, —

Tyrtaeus

Theognis

Simonides

ἀντλεῖν δ' οὐκ Th. 673. δεῖξω δ' ὡς Th. 477. οὕτω μὴ
1349. ὁμεῖς δ' εὖ Th. 493.

ζῶν δέ 3,3.

αὐτοῦ γάρ 1,1.

γνώμη δ' ἢ 4,1. γνώμη τε 2,19. πλοῦτον μὲν 5,1.

ἀστὴρ πρὶν 15,1.

στάλαι καὶ 5,1. ταῦταν γῶν 4,3.

Ἐρμῆ τε 111,3. ὦρη γάρ 113,3.

αἰδῶς καὶ 120,1. ἀνθρωπ', οὐ 124 A. ἀστοὶ δέ 107,9.
εἰπὼν τίς 154. ἦδη γάρ 144,3. θηρῶν μὲν 110,1. Ἴσομῶ
δ' ἐν 155,5. μέσοι δ' οἱ 84,1. σῆ περ 85,3. οὔτω τοι 144,1.
πατρὶς μὲν 152,1. πλείστων δὲ 95,3. Στροίβου καὶ 150,1.
χαίρει τις 122.

ἔγχει καὶ 27.

Θραϊ (δὴ) 3.

πρῶτον μὲν 1,13.

δοτις δὴ 1173.

ἀγροῦ τόνδ' 49,1.

τύμβος καὶ 12,29.

ἐχθρὸς μὲν 1,9.

ἔρδων εὖ 573. εὐχου θεοῖς 171. οὔτις μοι 787.

αἰδοῦ καὶ 1179. δαίμων καὶ 149. δεῖλός καὶ 1107. εἰκων,
ἢ 389. ἦβης καὶ 527. κλέψας, ὦ 1311. στάθμην καὶ 543.
στάθμης καὶ 805. τιμῶσ', ἐν 169. τρίβου καὶ 465. ψέξει τόν 611.

Ἐρμῆν καὶ 1,10.

λιτρῶν καὶ 141,3. νίκας οὐκ 125,5.

δόξαν πλὴν 12,9. νίκην καὶ 4,9.

ἄτης καὶ 133. ἔρδειν, οὐδ' 1279.

ἀθλεῖν δ' οὐ 149,3. νῆας καὶ 96,3.

Pentameter.

<u>1</u> —, <u>2</u> Antimachus Plato Philiscus Sappho Erinna Anacreo Simonides Fragmenta adespota	ἔππους τοι 3,2. ἡμῖν δ' οὐδ' 31,4. κρουνοὶ καὶ 24,2. σκέψαι τήν 2,4. τιμᾶτ' ἢ 31,2. ὄπται καὶ 8,2. δειξείεις εἰ 2. κύρτον καὶ 120,2. Ἥρινν' ἐν 5,8. στάλαν, τῷ 6,2. Ἄρης δ' οὐκ 101,2. ἀστῶν καὶ 111,4. κισσὸν καὶ 108,4. ἄλλην, σφ' 116,4. δραχμαὶ καὶ 157,2. ἡμῖν ἐκ 100,2. ἰχθῶς ἐξ 163. παιδων τ' οὐκ 111,4. παῦροι μὴν 85,4. υἱὸς καὶ 152. φυχῆ τῶν 85,14. ἔσθλοι μὲν 11. ἡμεῖς δ' εἰς 13. τέλμα δὴ 8 B.
<u>2</u> —, <u>3</u> Archilochus Tyrtaeus Theognis Euenus Critias — <u>2</u>, — Solo Theognis	— οὔπω. Ζεὺς 11,2. οἷσπερ νῦν 1312. οὐδέεις πω 430. οὔπω τις 706. οὔσαι οἱ 288. (dubia fide!) ὡσπερ νῦν 456. νήφων ὧν Th. 478. (coniectura! legebatur γὰρ νήρω quod Fick tuetur;). Λυδῆ χεῖρ 2,6. (incerta paradosi.) χρῦσός καὶ 24,2. ἀντοῦ καὶ 1366 (voce monosyll. praecedente et sequente). αὐτως καὶ 1270. δεῖλοι. τίς 58. ἔρδειν τῶν 1096.

Hexameter.

1, —, 2

Archilochus

οὐ τοι πόλλ' 3,1.

Callinus

οὐ γάρ πως 1,12.

Tyrtaeus

οἱ μὲν γάρ 11,11. ὅς δ' αὔτ' ἐν 12,23.

Mimnermus

οὐ γάρ τις 14,9. οὐ μὲν δὴ 14,1. τὸν μὲν γάρ 12,5.

Solo

Ἄλλ' εἰ μοι 20,1.

Xenophanes

ἄλλ' εἰ μὲν 2,1. νῦν γάρ δὴ 1,1.

Theognis

δὴν δὴ, παῖ 597. 1243. εἰ μὲν γάρ 905. 929. ἐκ τῶν γάρ 51. ἐν γάρ τοι 287. Ζεὺς γάρ τοι 157. Ζεὺς μοι τῶν 337. ἦ μὲν δὴθ' 1127. ἦν δὴ χρῆ 175. ἦν μὲν γάρ 1355. καὶ γάρ τοι 525. Κόρον', οἱ πρόσθ' 1109. καὶ νῦν εἶσ' 57. μῆδ' εἰ Ζῆν' 285. νῦν μὲν τῆδ' 217. οἱ μὲν γάρ 1061. ὅς δὴ καὶ 1125. οὐ γάρ τοι 1285. οὐκ εἰμ', οὐδ' 1213. οὐτ' ἂν σ' ἐκ 103. πῶς δὴ σευ 377. τίς δὴ κεν 747. τοῦ μὲν γάρ 395. χρῆ γάρ τοι 1359. ὦ παῖ, μῆ 1283. 1295. 1351. ὦ παῖ, τὴν 1259.

Euenus

ἄλλ' ἢ πρὶν Th. 485. ἦ μὲν γάρ Th. 489. καὶ πρὸς μὲν 1,3.

Critias

οὐ γάρ πως 3,3.

Erinna

ὡς τὰν παῖδ' 6,5.

Simonides

ἄλλ' εἰ μὴ 110,3. ἦ σεῦ καὶ 130,1.

2, —, 3

Solo

μοι κἄν νῦν 20,1. μοι πρὸς θεῶν 13,3.

Theognis

ἦν, ὅς μὲν 907.

Sophocles

ἦν οὐ παῖς 4,1.

4, —, 5

Theognis

παῖ καὶ γάρ 1311.

—, 2, —

Solo

εἰ μοι κἄν 20,1 (voce monosyllaba praecedente et sequente).

Critias

γάρ πως ἦν 3,3.

—, 3, —

Theognis

χρῆ τοῦτ' οὐ 659.

—, 4, —

Theognis

ὦ παῖ καὶ 1311.

Pentameter.

1, —, 2

Callinus

Solo

ἄνδρ', οὐδ' εἰ 1,63.

εἰ καὶ τις 4,30. κοῦκ ἄν τις 13,60. οἱ γὰρ νῦν 13,72.
οὐ γὰρ δὴν 13,16.

Xenophanes

Theognis

καὶ κεν σῖτ' 2,8.

ἀλλ' ἐν τοι 1372. ἢ γὰρ καὶ 392. θεοὶ γὰρ τοι 660. καὶ
γὰρ τήν 940. καὶ τοῦτ' εἰς 566. μηδ' εἰ νῦν 48. οἱ νῦν
ἐν 636. οὐδ' ᾧ κ' ἐκ 300. οὐ μὲν δὴ 1314. σοὶ δ' ᾧ πατ'
1340. σὺν σοὶ καὶ 1118. ᾧ πατ', καὶ 1362. ὡς εἶ μὲν 520.

Antimachus

Philiscus

Scolia

οἱ (σοι) τῶν 5. (σοι add. Bergk.)

καὶ τήν τοῦ 8.

εἰ χρεὴ τοῖς 27,2.

2, —, 3

Archilochus

Theognis

εἴτ' ἄν δὴ 3,2.

γὰρ τοῦς μὲν 686. εἴτ' ἄν δὴ 394. καὶ δὴ νῦν 1361.
οἱ τὸν σὸν 598. οὐδ' εἰ μοι 1024. 1328. σοὶ μὲν γὰρ 1212.
τοῖσδ' οὐ πῶ 24.

**Fragmenta
adespota**

δὴ, κἄν τι 8B.

Sunt igitur 569 molossi ita collocati, ut primā et tertiā syllaba cadant in ictum versus, 7 ita, ut syllaba media acuatur quorum septem exemplorum unum Xenoph. 1,3 πορσύνει Bergkii coniecturae debetur (παρρατείνει / traditum), alterum Ἄρπειων (cf. G. Meyer gr. gr. 3^a § 96 p. 160) in Ἄρπειων mutatum est, tertium ἀνθρώποις collatis Theogn. 591 et 1221 ego in θνητοῖσι βροτοῖσι corrigendum censeo, quartum σωτήρες vitiosi versus est (Simonidi C. sane abrogandi!) lege Wernickiana — ex qua in thesi pedis quarti syllaba naturaliter longa esse debet — violata. ceterum non omnes arses aequae rectae tonosi favere inde patescit quod 546 molossi initium a primo vel secundo pede sive hexametri sive pentametri capiunt. percussionem | 4 — 5 | quae 18^{iens} reperitur raram esse oportere vel inde elucet, quod ea fieri ita non potest, ut lex secunda pag. 87 h. c. non laedatur. atque etiam si molossus ex monosyllabo et spondeo insequenti compositus est (421^{iens}), monosyllabum maxime primam vel secundam arsin capessit (410^{iens}) sive hexametri sive pentametri. aliter res se habet, si spondeus praecedit (321^{iens}), cum primus pes solus spondeo locus placitus sit (290^{iens}) sive hexametri sive pentametri. denique si tria monosyllaba molossus efficiunt (85^{iens}), primum eorum in prima vel secunda arsi poni solet (81^{iens}) et hexametri (50^{iens}) et pentametri (31^{iens}). nulla igitur exempla occurrunt harum formationum — 2 —; — 3 —; — | 3 —; 3 — | 4; 3 | — | 4; 5 | — —; 5 — | 6; 5 | — | 6; — 5 —; — | 6 —; — | 5 —; — 5 | —; — 6 | —; — | 5 | —; — | 6 | —, pauca tantum extant 3 — 4 (quater); 5 — 6 (semel); 3 | — 4 (ter), 4 | — 5 (quater), 2 — | 3 (bis), 4 — | 5 (semel), 2 | — | 3 (quater), 4 | — | 5 (semel), — 4 — (quater), — 6 — (ter), — | 2 — (semel), — | 4 — (ter), — 2 | — 5^{iens}, — | 2 | — (bis), — | 3 | — (semel), — | 4 | — (semel).

De contractione hexametri egerunt Arnoldus Langen pagg. 9, 21, 22 et Carolus Hultgren pag. 6. ex tabula, quam hic adicio, in qua omissi sunt pauci versus spondiazontes (de quibus dixit Arth. Ludwig, dissert. halens. pag. 45; cf. etiam supra et tabulam molossicam h. c.), intellegetur Archilochum numerorum mollitudinem sectatum continuatos spondeos raro videri admisisse et ex 32 formis hexametrorum quae componi possunt 9 σχήματα sibi indulsisse.

Σχήματα dactylorum apud elegiacos.

σχήματα	Archi- lochus	Callinus	Tyrtaeus	Mimnermus	Mimnermus (Theog. 933- 938.1007-12. 1023-4. 1055 -8. 1063-70) 13 hexam.	Euenus (Theog. 467- 496. 667-682. 1345-1350). 37 hexam.	Solon (17: σπονδειαίζων) 108 hexam.	Theognis omissi sunt: 211-212. 227-232. 271. 315-318. 467-496. 585-590. 613. 644. 667-682. 693. 715. 719-728. 793-796. 875. 903-930. 935-938. 983-988. 995. 1003-1006. 1007-1012. 1017-1024. 1055-1058. 1063-1070. 1071-1074. 1081-1082 1113-1114. 1161-1162. 1209-1210. 1227-1228. 1239 a b. 1253-1254. 1345-1350. 609 hexam. (6 σπονδειαίζοντες).	(Theognis) 903-930. 1209.1210 15 hexam.	Phocylides Demo- docus 1 u. 2. 3 hexam.	Asius 2 hexam.	Pisander 2 hexam.	Cleobul. 2 hexam.	Xenophan. 34 hexam.														
	24 hexam.	11 hexam.	73 hexam.	42 hexam.	13 hexam.	37 hexam.	108 hexam.	609 hexam. (6 σπονδειαίζοντες).	15 hexam.	3 hexam.	2 hexam.	2 hexam.	2 hexam.	34 hexam.														
1) dddd μονόσχημος δακτυλικός	1. 9,1. 6,1. 9,7. 3,3. 11. 18. 7	1,8.1,10.3	2,2. 3,2. 4,5. 5,1. 10,31. 11,17. 11,21. 11,31. 12,31.	1,5. 2,7. 9,3. 11,1. 11,7. 12,9. 12,11. 14,5.	985. 987.	469. 471. 671. 1345. (9,1' έπος)	1,5. 4,1. 9,1 11,1. 12,1. 13,13. 13,29. 13,35. 13,45. 13,59. 16. 19,1. 24,9. 27,1. 27,3. 27,5. 27,15. 27,17. 28. pag. 5,6. Arist. Aθ. Πολ. (ed. Kaibel-de Wilam.) 20	5. 11. 17. 27. 37. 39. 67. 89. 159. 179. 187. 199. 213. 235. 237. 245. 251. 289. 311. 353. 357. 359. 385. 391. 393. 405. 419. 423. 439. 501. 503. 505. 547. 559. 565. 583. 593. 619. 625. 651. 657. 707. 709. 731. 749. 789. 811. 823. 829. 833. 841. 843. 855. 859. 861. 867. 869. 957. 1001. 1037. 1049. 1111. 1133. 1145. 1149. 1151. 1181. 1187. 1195. 1235. 1247. 1267. 1303. 1321. 1339. 1373. 1385.	917. 921. 1.				2,5. 2,17. 3,1. 3,3. 4,1. 5,3. 6,2. 7,3.															
2) sddd	3,1. 4,3. 6,3. 9,9. 12. 17. 6	1,1. 1,6.	5,3. 10,9. 10,13. 10,23. 11,15. 12,7. 12,23.	2,1. 4. 7,3. 11,3. 11,5. 12,3. 12,5. 14,3.	983. 1057. 1063.	1,1. 2,1. 473. 481. 485. 489. 667. 1347.	2,1. 4,3. 4,7. 4,15. 4,21. 4,27. 4,29. 4,37. 4,39. 5,1. 5,5. 6. 8. 9,3. 11,5. 11,7. 13,11. 13,21. 13,23. 13,27. 13,33. 13,39. 13,43. 13,53. 24,3. 24,5. 25. 27,11. pag. 5,4, Arist. Aθ.Π. 29	9. 35. 41. 49. 57. 73. 75. 95. 109. 141. 153. 157. 167. 195. 207. 243. 261. 267. 279. 281. 283. 285. 287. 299. 301. 313. 341. 347. 349. 351. 361. 363. 369. 383. 395. 397. 431. 443. 449. 457. 511. 531. 555. 561. 579. 581. 621. 627. 649. 655. 683. 685. 691. 701. 733. 741. 757. 759. 765. 769. 779. 783. 845. 851. 877. 879. 883. 889. 895. 961. 993. 997. 1025. 1043. 1087. 1093. 1097. 1119. 1127. 1131. 1159. 1189. 1213. 1225. 1229. 1237. 1271. 1275. 1283. 1285. 1289. 1295. 1297. 1299. 1301. 1307. 1333. 1341. 1353. 1355. 1357. 1359. 1361. 1367.	905. 909. 915. 927.	1.			1,15. 2,3. 2,13. 6,4.															
3) dsddd	2. 4,1. 16.*		5,5. 7. 10,1. 10,17. 10,27. 10,29. 11,7. 11,13. 11,25. 12,17. 12,25. 12,27. 12,33. 12,35. 14	2,3. 2,9. 2,11. 3,1. 5,3. 6. 12,1. 14,11.	1023. 1055.	467. 475. 479. 483. 487. 495. 669.	4,9. 4,13. 4,23. 4,33. 13,1. 13,7. 13,19. 13,31. 13,41. 13,55. 13,61. 13,63. 13,65. 13,69. 13,73. 14. 15,3. 20,3. 21. 24,7. 27,7. 27,13.	1. 7. 13. 29. 31. 33. 43. 77. 81. 87. 91. 93. 99. 129. 139. 189. 203. 205. 215. 219. 233. 239. 257. 275. 293. 323. 325. 329. 333. 365. 407. 411. 417. 427. 437. 447. 461. 463. 499. 507. 517. 519. 537. 545. 549. 557. 571. 599. 603. 617. 639. 659. 663. 711. 729. 767. 771. 797. 803. 815. 819. 827. 847. 853. 857. 863. 871. 873. 881. 887. 893. 899. 939. 941. 943. 947. 971. 981. 989. 991. 1013. 1031. 1045. 1075. 1089. 1091. 1095. 1099. 1105. 1117. 1123. 1137. 1141. 1143. 1165. 1167. 1169. 1173. 1183. 1191. 1107. 1217. 1263. 1309. 1319. 1323. 1331. 1337. 1343. 1371. 1383. 1387 (d. f.)				1,5. 2,7. 2,19. 3,5.																
4) ddsdd	14.*		3,1. 10,19. 11,29.	1,3. 5,1.		4.	13,51. 22. 26.	61. 71. 137. 155. 177. 197. 201. 247. 319. 331. 371. 379. 381. 403. 497. 577. 697. 735. 977. 1061. 1115. 1129. 1205. 1277. 1327. 1335. 1363. 1379.	919. 925.	1 (Demo- docus) 2.			1,21.															
5) ddsdd	9,5.	1,3. 1,14.	6,2. 10,15. 12,13.	1,1. 5,7. 17.	1067.		2,3.	19. 53. 69. 111. 113. 121. 145. 181. 225. 253. 265. 307. 321. 415. 539. 575. 609. 635. 703. 745. 753. 949. 959. 1175. 1193. 1231. 1240. 1251. 1269. 1313. 1329. 1377.																				
6) ssssd πεντάσχημος δακτυλικός	19.		4,9.					641. (d. f.) 717.																				
7) sssdd			11,3. 11,33. 12,1.	14,9.		1,3.	9,5 (d. f.). 11,3.	83. 101. 117. 133. 161. 165. 193. 413. 421. 429. 611. 801. 805. 967. 969. 973! (d. f.). 1047. 1177.	929.		3.			1,9.														
8) dsssd								169. ([libri] dsdsd). 1311						2,21.														
9) dsddd			12,9.					567. 645. 775. 837.																				
10) sdsdd		1,20.	4,3. 11,1. 11,11. 11,23. 12,29.	1,9.		491. 493. (9,2 έπος)	1,1. 13,15.	55. 65. 163. 209. 223. 269. 309. 343. 375. 445. 533. 551. 563. 637 (643). 647. 689. 791. 825. 897. 933. 1015. 1033. 1083. 1255. 1291.						1,13.														
11) ssddd		1,18.	5,7. 10,7. 10,11. 10,21. 11,5. 11,35. 12,3. 12,5. 12,11. 12,15. 12,37. 12,39. 12,41.	2,13. 5,5. 9,5. 12,7. 14,1.	1007. 1011.	477. 679. 1349.	4,5. 4,17. 4,25. 13,3. 13,9. 13,17. 13,25. 13,37. 13,47. 13,57. 13,71. 13,75. 15,1. 20,1. 24,1. pag. 4,22. Arist. Aθ. Πολ. (ed. Kaib. de Wil. I.)	3. 25. 45. 79. 97. 105. 119. 143. 171. 175. 185. 191. 249. 303. 387. 425. 435. 441. 453. 455. 513. 515. 525. 541. 569. 573. 595. 633. 653. 661 (d. f.). 665. 687. 699. 751. 761. 785. 787. 799. 865. 885. 951. 953. 955. 965. 999. 1085. 1101. 1103. 1125. 1153. 1163. 1197. 1199. 1215. 1223. 1241. 1259. 1265. 1351. 1365.	923.			2,1.	1,3. 1,17. 1,19. 5,1.															
12) dssdd	3,5. 13. 15.	1,16.	4,1.	7,1.	1069.	1,5. 5,1. 681.	4,35. 13,67 (d. f.).	47. 107. 125. 127. 135. 149. 295. 335. 389. 401. 409. 465. 521. 527. 543. 607. 631. 781. 809. 849. 945. 979. 1039. 903. 907. 1059. 1079. 1107. 1135. 1155. 1179. 1233. 1245. 1273. 1287. 1317. (659?)				3.		1,7.														
13) ddsdd			12,21					147. 173. 705. 777. 975. 1201. 1279.						1,21. 1,23.														
14) sdsdd			2,1. 11,19. 12,19.	2,15. 9,1.	1009.	3.	5,3.	15. 115. 151. 183. 221. 337. 367. 377. 399. 509. 605. 713. 737. 755. 835. 839. 1109. 1147. 1157. 1171. 1203. 1219. 913. 1261. 1305. 1381.																				
15) sdsdd	9,3. 10.	1,12.	4,7. 10,3. 11,27. 12,43. 13.	1,7. 14,7.		2,3. 673.	10. 13,5. 19,5. 27,9.	51. 59. 103. 217. 255. 263. 273. 291. 297. 339. 355. 433. 451. 459. 591. 597. 623. 629. 739. 743. 747. 763. 817. 831. 1209. 1029. 1035. 1053. 1061. 1077. 1139. 1243. 1281. 1293. 1325.					1,1. 1,11. 2,1. 2,11. 6,1. 7,1. 6															
16) dsdsd	8.		10,5. 10,25. 11,9. 11,37.	2,5.	1065.	2,5. 675. 677.	4,19. 4,31. 13,49. 19,3. 23.	21. 23. 63. 85. 123. 131. 241. 259. 277. 305. 327. 345. 373. 523. 529. 535. 553. 601. 615. 695. 773. 807. 813. 821. 891. 911. 901. 963. 1027. 1041. 1121. 1185. 1211. 1221. 1249. 1257. 1315. 1369. 1375.				1.		2,9. 2,15.														
ratio inter dactylos et spondeos:																												
d s	85 20	4,25 13	42 13	3,23 1	253 112	2,25 1	161 49	3,3 1	49 16	3,06 1	126 49	2,6 1	412 123	3,35 1	2185 830	2,64 1	54 21	2,6 1	13 2	6,5 1	6 4	1,5 1	6 4	1,5 1	3 2	1,5 1	127 48	2,65 1

in universum: $\frac{d}{s} = \frac{3522}{1293} = \frac{2,72}{1} (= 2^{3/4})$

Sequitur ut exponam quid intercedat discriminis inter Archilochi hexametrum et Homeri recentiorumque poetarum. cavendum quidem ne in tanta paucitate fragmentorum semper certae regulae stipulentur, sed haec certo apparent:

1. Numerus spondeorum valde deminutus est.

2. Incisio quae est post tertium trochaicum saepius usurpatur quam in carminibus homericis in quibus eadem praevalet. et incisio semiquinaria coniungitur semper cum diaeresi quae est aut post sublationem aut dactylum quarti pedis.¹⁾ Quae rationes eodem modo valent in hexametris alexandrinorum²⁾ et Nonni eiusque sectatorum.

3. Interpungitur haud rarius post diaeresin bucolicam (8^{iens}) quam in fine hexametri (7^{iens}); — apud Homerum et Nonnum in exitu versus triplo vel quaedruplo saepius quam reliquis versus locis cf. Arth. Ludwich ap. Rossbachium III 2³ pag. 64 sq.

4. Diaereses 'podicae' — quod artis vocabulum Arthurus Ludwich bene novavit — Iⁱ et IVⁱ pedis frequentia ceteras superant.

5. In altera parte hexametri duas vel tres continuas diaereses 'masculas' esse non licet, id quod non infringitur

---

¹⁾ Eandem regulam praeter Archilochum sequuntur in reliquiis servatis Callinus Asius Pisander Mimnermus Solo Demodocus Xenophanes Epich. Aesch. Soph. D.-Ch. Eurip. Thucyd. Agath. Joph. Antim. Plato Zeux. Dio-M. Ast. Phil. Aph. Speus. Arist. Theocr. Menander, neglexerunt Tyrtaeus bis (2, 1. 4, 3; regulam observavit 23^{iens}), Phocylides semel (6,2; regulam observ. semel et in versibus epicis 18^{iens}), Theognis 8^{iens}, (217 = fere 1073, 225, 533 ~ 975, 629, 703, 1015, 1171, 1339; regul. observ. 28^{iens}). Jo semel (1,1; reg. observ. 12^{iens}), ps.-Empedocles semel (1,1), Euenus semel (1,5; reg. obs. 6^{iens}), Critias bis (5, 1. 7, 6; reg. observ. 22^{iens}), Parrhasius semel (2,3; reg. obs. ter), Mamercus semel propter clausulam vocis heptasyllabae, Crates semel (7,4; reg. observ. 11^{iens}).

²⁾ Wilh. Meyer. z. gesch. d. alexandrin. hexam. 1885 p. 993. „die hexameter, welche nach der 3. hebung cäsus haben, müssen zugleich in dem stück nach dieser cäsus noch eine zweite cäsus haben, entweder nach der 4. hebung oder, die sog. bukolische, vor der 5. hebung.“ idem vir doctiss. observat pagg. 994, 997 illam regulam ne a poetis elegiacis quidem antiquioribus neglectam esse.

versibus 9,7 ἔχει | τὰδε ὄνν | μὲν ἐς ἡμέας et 11 πολιῆς | ἀλλὸς ἐν | πελάγεσσιν.

6. Spondeus quarti pedis nusquam fine vocis continetur, quod idem valet in alexandrinorum nec non nonnianis carminibus (Tiedke quaest. nonn. specim. p. 28 sqq., Gerhardt p. 148, 203, Usener de Theognide in Fleckeisenii annal.) atque etiam Callinus Mimnermus Euenus Solo hanc sequuntur normam, violant Tyrtaeus (4,7), Xenophanes 1,13. 2,12, Theognis (181, 753, 1193, 641? [Bergk., A. Langen de dist. gr. p 20, Hiller-Crusius rectius εὐνοον], 445? (cod. O altero loco [post v. 1162] ἐπέργεται unde δόσις παντοίη conicere possis), 147; 1279, 695, 901, 911? 963);¹⁾ neque pes secundus ex bisyllabo constare potest, cf. quae pag. 86 disputavi (exceptiones Tyrt. 12,15, Sol. 13,71, Xenoph. 1,13, Theogn. 205, 223, 1045, 1173, 1249, Erism. 5,5) — neque ex duobus monosyllabis; atque etiam in tertio pede spondeus repudiatur, quem unum bisyllabum vocabulum auf duo monosyllaba efficiunt (— exceptionem habes e. g. Theogn. 425, 659 —).

7. Contra Nonni usum synalipha et synzesis adhibentur. De crasi et ν paragogico cf. §§ 4, 6.

8. Guilelmus Meyer (z. gesch. des griech. u. lat. hexam. 1885) hasce tres regulas hexametri alexandrinorum argumentis probavit:

- a) 'der trochäus und der dactylus im zweiten fusse darf nicht durch den schluss eines drei- oder mehrsilbigen, im ersten fusse beginnenden wortes gebildet werden;'
- b) 'die männliche cäsur im dritten fusse darf nicht durch ein zweisilbiges iambisches wort gebildet werden;'
- c) 'wenn die dritte hebung wortschluss und männliche cäsur bildet, so darf nicht auch die fünfte hebung wortschluss mit männlicher cäsur bilden.'

¹⁾ W. Meyer pag. 1000: 'In den fragmenten der elegiker und bei Empedokles sieht man die zahl der spondeischen wörter und wortschlüsse an dieser stelle abnehmen, und endlich ist das, was bei Homer vorliebe war, bei den alexandrinern regel.'

I. Contra primam regulam peccant inter antiquos poetas elegiacos:

a) fine vocis longioris post secundum trachaeum: Archil. 14 (de quo frgm. infra!), Tyrt. 6,2. Mimnermus 11,5, Sol. 27c (Hiller - Crusius), 3. 4,15. 24,9 (= Theogn. 727 = 1187). 27,1. Xenoph. 2,3, Theogn. 297, 347, 371, 405, 415, 459, 697, 735, 869, 919, 987, 1133, 1205 || 1235, 1303, 1321, Pigres (μῆνεν ἄειδε), Jo. 3,1. Emp. 1, Plat. 30,1. Zeux., Parrhas. 1,1. 2,1. Sappho 118,1. Sim. 99,3, 102,3. in 1332 igitur hexametris **34^{iens}**.

praeterea¹⁾, Phoc. 12, pseud. Phocyl. 9, 26, 29, 46, 79, 154, 185, 189, 193, 199, ps.-Ar. (peplogr.) 25, 26, ps.-Charm. pag. 379, pag. 518 No. II. et III.

in 538 igitur hexametris **16^{iens}**.

in universum:

in 1870 hexametris **50^{iens}**.

b) fine vocis post secundum dactylum: Sol. 11,1, Th. 235, Sim. 118, ps.-Phoc. 37, 222.

In 1870 igitur hexametris **5^{iens}**.

II. Secundam regulam nunquam laedunt Archilochus (fr. 14?) et Callinus, sed Týrtaeus 10,9. 11,19. 29. 12,9. 43. Mim. 2,15. 9,1. 11,5. 17, Solo. 2,1. 4,1. 37. 13,39. 24,9 (= Th. 729). 27,1. Xenoph. 2,3. 6,4. Theognis 61, 69, 71, 151, 183, 201, 243, 245, 319, 331, 337, 371, 397, 399, 405, 415, 423, 497, 559, 697, 709, 735, 779, 835, 839, 869, 879, 909 (ὁ δῆ) 915, 919, 957, 975, 995, 1171, 1187, 1203, 1205 || 1235, 1237, 1240a, 1247, 1251, 1261, 1275, 1279, 1285, 1299, 1303, 1321, 1327, 1335, 1339, 1341, Pigres. 1, Sappho 118,3. 119,1. Anacreo 108,1, Simonid. C. 85,9. 97,5. 149,3. 172,1, Jo. 3,1, Emped. 1,1, Thucyd. 1, Euen. 4,1, Crit. 1,4. 6. 8. Joph. ? 1, Zeuxis 1, Parrh. 1,1; (**88^{iens}**).

1) Circumspexi vers.: ps.-Aesop. 3, Demod. 5, Phocyl. 28, ps.-Phoc. 230, in titulo pag. 245,7, pag. 246,6, ps.-Soph. pag. 247,2; pag. 248,4; Macedon. pag. 250,4, Hipp. 1, Alcib. 1, ps.-Euen 20, Crit. ἐπη 10, ps.-Socr. 13, ps.-Plat. 40, Simm. 8, Prax. 2, ps.-Demosth. 8, ps.-Arist. (peplogr.) 75, ps.-Choerclaus pag. 368, 15, incerti auctoris pag. 376 sqq.: 21.

ps.-Phocyl 2A, ps.-phocylidea 6, 9, 22, 26, 29, 30, 52, 54, 59, 61, 62, 96, 112, 117, 137, 141, 145, 148, 154, 185, 196, 224, titulus pag. 246,1, ps.-Soph. pag. 247,1, ps.-Socr. pag. 288,3, 4, ps.-Plato 19,1, 21,1, 30,1, pag. 319,5, ps.-Demosth. pag. 332,1, ps. Aristot. (peplogr.) 4, 25, 46, 59, ps.-Crat. pag. 369 adn. 8, Aeschin. pag. 377,2, Dorieus pag. 378,5, Agamestor pag. 379,3, Charm. pag. 379,1, ps.-Scyth. 2,3: in 1870 igitur hexametris **130^{iens}**.

III. Tertiam regulam Archilochus et Callinus nusquam migrant, repudiant autem hi: Tyrtaeus, 2,1. 4,3. Minnermus 17, Solo 2,1. 4,19. 13,25. 49. 27, 3. 17. (Demod. 2 ∞ Phocyl. 1 lenius), Phocylides 4,2. 5,1. 10. Xenophanes 1,3. 11. 17. Theognis 11, 19, 21, 75, 83, 217, 305, 323, 629, 717, 777, 779, 815, 883, 905, 925, 1015, 1073, 1147, 1177, 1311, 1339, Anacreo 112,3, Simonid. C. 92 (ὦ ξένων ἄγγ. Ααα.) 107,5, 125,5, 132,1, 134,1, 135,1, 136,3, 139,1, 142,5, 151,3, 168,1, Pigres 1, Sophocles 5,1, Jo. 1,1. 4,3. Emped. 1,1, Eurip. 1,1, Euenus 1,3. 9,1. Crit. 2,23. 27. 7,6. 10. Parrh. 1,1. 2,3. Astyd. 3, Aristot. 4,1, Crates 7,4 (66^{iens}).

ps.-Phocylides 2 A., ps.-phocylidea 5, 6, 12, 15, 31, 32, 48, 51, 53, 65, 71, 72, 76, 97, 101, 104, 107, 111, 115, 121, 132, 135, 136, 138, 143, 145, 146, 149, 151, 152, 153, 154, 157, 170, 172, 195, 221, 223, 225, titulus pag. 246,3, ps.-Socrat. pag. 288,1. 7. 13. ps.-Plato 16,1; ps.-Aristot. (peplogr.) 5, 61, Agam. pag. 379,3, Aeschrio 9.

In 1870 igitur hexametris **115^{iens}**.

Leges igitur illae alexandrinorum in 1870 hexametri (— Archilochi versibus hic semper adnumeratis! —) 300^{iens} vel in 1330 hex. elegiacis fere 200^{iens} et in 1350 pentametris 200^{iens} (cf. paragraph. sequentem) violatae sunt, unde in Archilochi reliquiis (47 versibus eleg.) 7—10 exempla expectare debes neglectae illius elegantiae. at unus tantum versus in offensionem cadit fr. 14:

Γλαῦκ', ἐπίκουρος ἀνήρ' τόσσον (legebatur τόν σόν) φίλος, ἔσκε
(Fick ἔστε) μάχηται,

quem primus Bergkiius propter Glauci nomen ad Archilochum rettulit. circumspiciens unde nodum expediam, non quidem

dubito, quin nisi excusationem ex locutione proverbiali petas aut fragmentum ab Archilocho alienum sit aut verbis transpositis sic scribendum sit:

Γλαῦκε, τόσονδ' ἐπίκουρος ἀνὴρ φίλος, ἔσκε μάχῃται.¹⁾

Meyerus illis legibus propositis sic pergit (pag. 983):

'diese regeln, welche zuerst bei Kallimachus deutlich hervortreten, sind vielleicht von ihm festgesetzt.'

Sed iam confido rem aliter se habere. cum enim constet Archilochum summo studio ab alexandrinis tractatum esse, eius recensionem Alexandreae factum esse, Aristophanem grammaticum carmen Archilochi longissimum quodque optimum iudicasse, Aristarchum eius ἔξιν i. e. facilitatem adgnovisse, in componendis trimetris magnam esse consensionem inter Lycophronem alexandrinum et Archilochum, structuram ἐν κῶτει quae apud Archilochum extat in Lycophrone solo legi, regulam primam et secundam Meyeri etiam in pentametris Archilochi (et Callini) sedulo observari, Archilochum censeo auctorem fuisse, quo duce alexandrini artem suam elegantem excolerent, praesertim cum saepissime illae leges a ceteris elegiacis laedantur.²⁾

¹⁾ Hoffmann (ion. dial. 1898 pag. 95) piaculum commisit Archilocho obtrudens talem versum

πάντα βροτοῖσι πόνος κτλ

| ∪ 2 ∪ | ∪ 3 |

²⁾ Accedit quod **hiatui debili** quem vocant qui fit, si vocalis longa vel diphthongus in extremis vocibus ante vocalem insequentem in thesi dactyli corripitur, in Archilochi elegiis (Lucas, stud. theogn. p 55) aditus patet maxime ad thesin alteram dactyli (12iens) perraro vero correptio talis in thesi prima admittitur (in Archilochi hexametris exemplum nullum est —), id quod 'mero casui' (Lucas p 59) tribuere mihi nefas videtur; unde plus fuleri sententiae meae ad crescere autumo, Callimachum qui (semel in hexametro V 71 et) semel in pentametro

(62,2 κείται ἐν Ὀρτυγῆ

1 ∪ ∪ | ∪ 2 ∪ ∪ 3 |

quae tripodiam respondet illi Archilochi fr. 90

βόπτρω ἐρειδομένη

— ∪ | ∪ — ∪ ∪ — |

cf. Hill.-Crusium pag. XIII 97) hiatum trochaicum sibi indulsit, ab Archilochi studio originem huius severitatis iam dudum a Kaibelio observatae traxisse.

De pentametro.

Post Arnoldi Langen dissertationem haec sola addo:

1. Dactyli in priore hemistichio praevalent apud Archilochum et Mimnerum, ad quod demonstrandum sequitur haec tabula (ad quam conf. Hultgren pag. 11 tab. IV, Langen pagg. 13, 14 [non semper recte iudicantem] 25):

Σχηματτ pentametrorum apud elegiacos.

σχήματα Pentametri prius hemistichium	Archi- lochus	Callinus	Tyrtaeus	Mimnermus	Mimnermus (Theognis 983-988. 1007- 1012. 1023- 1024. 1055-8. 1063-70.) 13 pentametri	Euenus (Theognis 467-496. 667-682. 1345-1350.) 37 pentametri	Solo 112 pentametri	Theognis omissi sunt versus: 211-212. 227-232. 271. 315-318. 467-496. 585-590. 613. 644. 667-682. 693. 715. 719-728. 793-796. 875. 903-930. 935-938. 983-988. 995. 1003- 1006. 1007-1012. 1017-1024. 1055-1058. 1063-1070. 1071-1074. 1081-1082. 1113. 1114. 1161. 1162. 1209-1210. 1227. 1228. 1239 a. b. 1253. 1254. 1345-1350. 608 pentametri.	ps- Theognis 903-930. 1209. 1210.	Phocyl- ides Demo- docus	Asius	Pisander	Cleobul.	Xenophan.
	18 penta- metri [21 penta- metri]	12 pentam.	73 pentam.	41 pentam.	37 pentametri	112 pentametri	15 pent.	3 pent.	2 pent.	2 pent.	2 pent.	2 pent.	34 pent.	
1) dd	7. 9.4. 9.8. 9.6. 9.2. 11. 17.	1.4. 1.17.	6.1. 6.3. 7.1. 10.2. 11.10. 11.32. 12.2. 12.10. 12.16. 12.20. 12.28. 12.32. 12.38. 14.	1.6. 2.6. 2.8. 2.10. 4. 5.4. 5.6. 9.4. 11.4. 12.4. 14.2. 14.4. 14.6. 14.8.	1008. 1012.	5. 468. 676. 1346.	2.4. 4.8. 4.12. 4.18. 4.22. 4.26. 4.32. 4.34. 6. 7. 11.4. 13.10. 13.12. 13.18. 13.24. 13.64. 13.70. 20.2. 22. 27.16. 27.18. pag. 4.23. Arist. A. II " 5.10. ibid. 23	2. 18. 22. 28. 34. 50. 78. 100. 102. 104. 112. 122. 132. 136. 142. 148. 150. 162. 188. 190. 202. 208. 226. 248. 256. 260. 262. 268. 276. 280. 286. 294. 324. 332. 340. 342. 362. 372. 382. 390. 400. 406. 416. 418. 436. 442. 450. 462. 464. 510. 512. 516. 518. 522. 526. 528. 546. 584. 592. 604. 632. 646. 656. 662. 696. 712. 714. 736. 740. 746. 750. 754. 774. 776. 778. 780. 782. 786. 790. 792. 818. 820. 834. 838. 844. 846. 864. 878. 900. 944. 960. 974. 978. 1016. 1028. 1036. 1044. 1084. 1090. 1100. 1106. 1108. 1116. 1124. 1128. 1138. 1144. 1156. 1168. 1170. 1174. 1206. 1208. 1214. 1220. 1226. 1232. 1234. 1240. 1242. 1244. 1256. 1264. 1276. 1284. 1296. 1306. 1322. 1344. 1354. 1358. 1378. 132	916. 928.			4.		1.6. 1.18. 7.4.
2) ss	3.4. 4.2. 13. 19.	1.11. 1.19. 1.21.	2.2. 4.6. 10.4. 11.2. 11.14. 11.18. 12.8. 12.18. 12.22. 12.30. 12.36. 12.40. 12.42. 12.44.	1.4. 2.16. 5.8. 9.6. 12.10.	986. 1056. 1064. 1068. 1070.	1.6. 2.6. 3. 7. 4.6. 4.24. 4.30. 4.36. (d. f.) 4.38. 5.6. 9.2. 482. 484. 488. 492. 680. 682.	24. 26. 38. 46. 48. 58. 62. 68. 70. 72. 74. 84. 86. 92. 94. 96. 98. 106. 110. 114. 116. 124. 126. 152. 170. 176. 192. 196. 214. 222. 224. 238. 240. 254. 274. 290. 298. 300. 312. 314. 338. 344. 346. 354. 358. 370. 378. 384. 396. 408. 420. 424. 428. 434. 452. 454. 456. 500. 506. 508. 534. 542. 552. 566. 580. 596. 600. 608. 612. 616. 618. 622. 626. 628. 630. 634. 636. 640. 642. 686. 698. 700. 706. 710. 718. 756. 760. 762. 764. 772. 784. 808. 812. 814. 816. 822. 826. 830. 842. 860. 888. 898. 902. 954. 962. 964. 980. 982. 990. 994. 1032. 1040. 1042. 1096. 1104. 1112. 1120. 1122. 1130. 1134. 1136. 1152. 1164. 1172. 1180. 1212. 1216. 1224. 1230. 1252. 1262. 1266. 1270. 1298. 1302. 1312. 1314. 1316. 1320. 1334. 1336. 1352. 1362. 1364. 1366. 1368. 1370. 1372. 1374. 1380. 1388.	908. 912. 914. 926. 1210.	1. (Demo- docus).	4.		1.2.	1.4. 1.14. 1.22. 2.2. 2.6. 2.8. 2.12. 2.14. 2.16. 2.18. 2.22. 3.4. 3.6. 5.2. 6.5. 8.	
3) ds	2. 3.2. 6.2. 9.10. 6.4.	1.2. 1.5. 1.7. 1.9. 1.15.	3.3. 4.4. 4.8. 5.2. 5.8. 10.6. 10.8. 10.10. 10.12. 10.16. 10.18. 10.20. 10.24. 10.26. 10.28. 10.30. 11.6. 11.20. 11.24. 11.30. 11.34. 11.38. 12.24. 12.26. 12.34.	2.2. 2.4. 3. 7.2. 8.2. 12.2. 12.6. 14.10. 15. 16.	984. 1010. 1024. 1058.	2.2. 6.8. (=472) 478. 490. 668. 670. 672. 674. 1348. 1350.	8. 12. 16. 20. 32. 42. 44. 60. 64. 66. 76. 88. 108. 120. 128. 130. 134. 138. 144. 158. 166. 172. 184. 186. 198. 200. 210. 216. 220. 234. 244. 246. 250. 252. 258. 264. 278. 282. 288. 296. 298. 302. 304. 308. 310. 326. 330. 352. 356. 368. 376. 394. 398. 402. 414. 422. 426. 430. 438. 444. 460. 466. 498. 502. 504. 530. 538. 540. 544. 550. 554. 556. 558. 560. 562. 568. 572. 576. 578. 598. 602. 606. 610. 614. 648. 650. 652. 654. 658. 664 (d. f.) 666. 688. 692. 702. 730. 732. 766. 798. 804. 806. 810. 840. 848. 852. 854. 858. 866. 870. 874. 876. 880. 882. 934. 946. 950. 952. 968. 970. 972. 976. 998. 1026. 1038. 1046. 1048. 1050. 1052. 1076. 1078. 1080. 1088. 1092. 1110. 1126. 1146. 1142. 1146. 1150. 1158. 1160. 1166. 1176. 1178. 1182. 1184. 1186. 1188. 1190. 1194. 1196. 1200. 1212. 1222. 1236. 1246. 1248. 1250. 1260. 1268. 1274. 1278. 1282. 1288. 1292. 1294. 1308. 1310. 1324. 1328. 1342. 1356. 1376. 1386.	910. 918. 924.			2.	2.2.	1.2. 1.24. 2.10. 3.2. 4.2. 5.4. (s. tr.) 6.3.	
4) sd	1. 12. 4.4. 8. 18.	1.13. 2.	2.4. 4.2. 4.10. 5.4. 5.6. 10.14. 10.22. 10.32. 11.4. 11.8. 11.12. 11.16. 11.22. 11.26. 11.28. 11.36. 12.4. 12.6. 12.12. 12.14.	1.2. 1.8. 1.10. 2.12. 2.14. 5.2. 6. 7.4. 9.2. 11.2. 11.6. 12.8.	988. 1066.	1.2. 1.4. 2.4. 4. 476. 486. 494. 496. 678.	4. 6. 10. 14. 30. 36. 40. 52. 54. 56. 80. 82. 90. 118. 140. 146. 154. 156. 160. 164. 168. 174. 178. 180. 182. 194. 204. 206. 218. 236. 242. 266. 270. 272. 284. 292. 306. 320. 322. 328. 336. 348. 350. 360. 364. 366. 374. 380. 386. 388. 392. 404. 410. 412. 432. 440. 446. 448. 458. 514. 520. 524. 532. 536. 548. 564. 570. 574. 582. 594. 620. 624. 638. 660. 684. 690. 694. 704. 708. 716. 734. 738. 742. 744. 748. 752. 758. 768. 770. 788. 800. 802. 824. 828. 832. 836. 850. 856. 862. 868. 872. 884. 886. 890. 892-894. 896. 940. 942. 948. 956. 958. 966. 992. 996. 1000. 1002. 1014. 1030. 1034. 1054. 1060. 1062. 1086. 1094. 1098. 1102. 1118. 1132. 1148. 1154. 1192. 1198. 1204. 1218. 1238 (=1086). 1258. 1272. 1280. 1286. 1290. 1300. 1304. 1318. 1326. 1330. 1332. 1338. 1340. 1360. 1382. 1384. 150	904. 906. 920. 922. 930.	1. 2.	2.			1.8. 1.10. 1.12. 1.16. 1.20. 2.4. 2.20. 7.2.	
$\frac{d}{s}$	$\frac{24}{18} = \frac{1,3}{1}$	$\frac{11}{13} = \frac{0,85}{1}$	$\frac{73}{73} = \frac{1,0}{1}$	$\frac{50}{32} = \frac{1,6}{1}$	$\frac{10}{16} = \frac{0,6}{1}$	$\frac{28}{46} = \frac{0,6}{1}$	$\frac{990}{124} = \frac{0,8}{1}$	$\frac{589}{622} = \frac{0,94}{1}$	$\frac{12}{18} = \frac{0,7}{1}$	$\frac{2}{4} = \frac{0,5}{1}$	$\frac{1}{3} = \frac{0,3}{1}$	$\frac{3}{1} = \frac{3,0}{1}$	$\frac{1}{3} = \frac{0,3}{1}$	$\frac{21}{47} = \frac{0,44}{1}$

in universum $\frac{d}{s} = \frac{919}{1041} = \frac{0,9}{1} = \text{fere } \frac{1}{1}$

Pari numero dactylorum et spondeorum Tyrtaeus utitur, deinde dactyli magis magisque minuuntur apud Theognidem ($d : s = 0,94 : 1$), Callinum ($0,85 : 1$) — observes quod discrimen inter Archilochum ($1,33 : 1$) et Callinum sit, etiam numero dactylorum et spondeorum in hexametris —, Solonem ($0,8 : 1$), ps.-Theognidem ($0,66 : 1$), Mimnermo-Theognidem ($0,62 : 1$), Euenum ($0,61 : 1$), Xenophanem coloph. ($0,45 : 1$).

2. Utrum principium pentametri dactylicum an spondiacum a poetis praeferatur, illustrat tabula sequens.

	numerus pent-orum	dactylus	spondeus	ratio quae
		Imo loco pent — i	Imo loco pent — i	inde cognoscitur
Mimnerm.	41	24	17	1,41 : 1
Callinus	12	7	5	1,40 : 1
Archilochus	21	12	9	1,33 : 1
Tyrtaeus	73	39	34	1,15 : 1
Theognis	606	305	301	1,01 : 1
Solo	112	53	59	0,90 : 1
Versus ex Theognide sumpti qui ab editoribus Mim- nermo (?) tribui solent .	13	6	7	0,86 : 1
Euenus	37	15	22	0,68 : 1
Theognidi abiudicandi vv. 903—930, 1210	15	5	10	0,50 : 1
Xenophan.	34	10	24	0,42 : 1
Pisander	2	2	—	
Cleobulina	2	1	1	
Asius	2	—	2	
Phocylid. fr. 1, Demodoci fr. 1, 2	3	—	3	

Principium igitur dactylicum praeoptaverunt Mimnermus Callinus Archilochus Tyrtaeus, spondiacum Solo Mim.-Theognis, Euenus, ps.-Theognis (903—930, 1210), Xenophanes, utrique pariter favit Theognis.

3. De interpunctione in fine distichi haud raro neglecta dixit A. Langen pag. 15.

4. In clausula pentametri quem usum singuli poetae secuti sint, explicat tabula haec:

In clausula pentametri

usus est:	voce 7 sylla- barum	6 sylla- barum	5 sylla- barum	4 sylla- barum	3- syllaba	bi- syllaba	mono- syllab.
Archilochus	—	—	5	4	4	7	—
Callinus	1	—	1	2	3	6	—
Tyrtaeus	1	1	7	14	27	21	—
Asius	—	—	—	1	1	—	—
Pisander	—	—	—	—	1	1	—
Mimnermus	—	—	7	14	6	14	—
Solo	2	3	17	37	21	28	2
Cleobulina	—	—	1	—	—	1	—
Demodocus	—	—	—	1	—	1	—
Phocylides	—	—	—	—	1	—	—
Xenophanes	—	—	4	10	12	7	1
Theognis	3	15	92	132	190	204	10
Hipparchus	—	—	—	1	—	1	—
Pigres	—	—	—	—	1	—	—
Epicharmus	—	—	—	—	—	1	—
Aeschylus	—	—	1	2	—	3	—
Sophocles	—	—	—	—	2	1	—
Jo	—	—	4	3	10	3	—
Melanthius	—	—	—	—	1	—	—
Empedocles	—	—	—	1	1	1	—
Dionys. Chalcus	—	1	1	4	3	3	—
Euripides	—	—	—	1	1	1	—
Summa	7	20	140	227	285	304	13

usus est:	voce 7 sylla- barum	6 sylla- barum	5 sylla- barum	4 sylla- barum	3- syllaba	bi- syllaba	mono- syllab.
	7	20	140	227	285	304	14
Thucydides	—	—	—	—	—	2	—
Agatho	—	—	1	—	—	—	—
Euenus	—	1	6	3	11	16	1
Critias	1	1	3	5	9	5	—
Jopho	—	—	1	—	—	—	—
Socrates	—	—	—	—	1	—	—
Antimachus	—	—	—	3	1	1	—
Plato	2	—	11	6	4	7	—
Zeuxis	—	—	—	—	—	1	—
Parrhasius	—	—	—	1	—	4	—
Mamercus	—	—	—	1	—	—	—
Astydamas	—	—	—	1	—	1	—
Philiscus	—	—	—	1	2	1	—
Aphareus	—	—	—	—	1	—	—
Speusippus	—	—	—	—	1	—	—
Aristoteles	—	—	—	—	3	3	—
Cleo Siculus	—	—	—	—	1	—	—
Crates Theb.	—	—	3	4	2	1	—
Theocrit. Chius.	—	—	1	1	—	—	—
Menander	—	—	—	1	—	—	—
Sappho	1	—	1	—	3	1	—
Erinna	—	1	1	1	3	4	—
Anacreo	—	1	4	7	8	5	—
Simonides	2	2	21	33	48	29	—
Timocreo	—	—	—	—	—	1	—
Phrynichus	—	—	—	—	1	—	—
Bacchylides	—	—	1	—	2	1	—
Philoxenus	—	1	1	—	1	—	—
Scolia	—	—	—	1	—	—	—
Carmina pop.	1	—	—	1	1	1	—
Adespota	—	1	5	3	1	4	—
Summa	14	28	200	300	389	382	14

Qua cum tabula conferas Hultgren pag. 12, Langen p 14, 26—30, cuius numeri corrigendi sunt, attamen satis demonstrant, quanta et quam pulchra in formandis pentametris Graeci usi sint varietate. addo indicem locorum:

I. Voces septem syllabarum: Callinus 1,2, Tyrt. 4,6, Sol. 2,4, (τῶν Σαλαμινάφ.), 27b, Hiller-Crusii (τήν θ' ὑπερηφ.), Theogn. 284, (μήτε φιλ.) 942 (οὐκ ἐπιδ.), 1058, Crit. 5 (τοῦ Λακ.), Plat. 1 (ὡς διαβ.), 2,4 (ὡς ὀλιγ.), Sapph. 118,4 (τῷ Σ.), Sim. C. 114,4 ἀμφὶ Μολ. (d. f.), 115,4 (οὔτε σα.), cārm. pop. 28 (τοῖς Λακεδ.).

II. Voces sex syllabarum: Tyrt. 10,4, Sol. 4,16, 5,2, 15,2 (= Theogn. 316), Theogn. 2, 124, 210, 258, 348, 428, (Euen. 494), 528, 620, 758 (ἐπ' ἀπημ.), 812, 896, 1066, 1210, 1218, 1356, Di. Ch. 6 (τὸ ποθ.), Crit. 2,6, Er. 5,4, Anacr. 110, Simon. C. 167,4, 176 (τὰ βιαϊότ.), Philox. 15,4 (ὁ Πολυκρ.), adesp. 11B (τὸ δικ.).

III. Voces quinque syllabarum: Archiloch. 5^{iens} 1. 4,4. 7. 9,8. 9,10. Callin 1,5, Tyrt. 2,4. 10,22. 11,20. 24. 12,2. 26 (= Th. 936). 42. Mimn. 5,2 (= Th. 1018), 5,6 (= Th. 1022), 8 (= Th. 1228), 9,2. 12,6. 14,4. 6. (ἀνά προμ.), Sol. 2,2. 6. 27a (Hill.-Crusii), 4,10 (ἐν ἡσυχ.) 38. 6,2. 11,2. 12. 13,18. 38. 52. 18. 19,4. 20,2. 24,10 (= Th. 728), 27,2 (ἐν ἔπτ' ἔτεσιν), 6, Cleobulina 2, Xenoph. 1,4. 16. 2,16. 8. Theogn. 6, 8, 18, (διά), 48 (ἐν ἡσυχ.), 78, 90, 126. 140, 174 (καὶ ἦ.) 176 (κατ' ἦλ.), 206, 224, 236, 238, 250, 252 (κ' ἦέλ.), 266 (ἀπὸ σ' 274, 278, 288, 294, 314, 24, 32 (τὰ τῶν ἐτέρων), 38, 58 86 (ἐς ἀμπλακ.), 92, 400, 30, 40 (Euen. 484, 86), 538, 64, 610 (ἀπὸ στόμ.), 30 (ἐς ἀμπλακ.), 32, 46, 48, 52, 56, (Euen. 676), 706, 8, 10, 12, 34, 50, 54, 62, 74, 76, (ἐν εὐφροσ.), 86, 806, 16, 13, 64, 70, 84, 920, 44, 66, 76, 90, 1000, 68 (σὺν εὐφροσ.) 70, 78, 1100, 16, 22, 32, 48, 58, 66 (ἐπ' ἐμπ.), 84 96, 1222, 24, 26 || 34, 56, (ἐν εὐφρ.), 74, 76, 94, 1304 24 (ἐς εὐφροσ.), 32, 36, 58, 82, Aesch. 4,4, Jo. 1,4. 2,8. 3,4. (καὶ ἔξεμ.), Di. Ch. 1,1, Ag. 2, (ἀπ' εὐλ.), Euen. 1,6, 2,4. 5. Crit. 1,2. 9. 2,10. Joph. (τὸ σεμνότ.), Pl. 3. 8,2. 4. 9 (ἐνὶ μ.), 10 (ἀφ' ἡμετ.), 13. 24,4 (ὕπερ καλάμ.). 6. 29. 31,2. 31,4 (τὸ παιδάρ.). Crat. 3, Theocr. Ch. 2, Sapph. 120, Er. 6,8, Anacr.

96, 103, 105, 106, Sim. C. 85,14, 94, 103,4, 104, 107, 111 (ἐς ἀτ.), 116, 118, 122, 123,4, 125, 127 (κατ' ἐμπ.), 131 (καὶ Ἀρ.). 136,4, 140,4, 141,6, 143, 146, 147, 152, 157, Bacchyl. 49,4 (ἀπ' ἀ), Philox. 15,4, adesp. 2, 9, 13, 14, 15.

IV. Voces quattuor syllabarum: Archil. quater 2, 6,2, (οὐκ ἐθέλων). 6,4 (οὐ κακίω), 19. Call. 1, 13. 19. Tyr. 5,2. 6,1. 10,2. 14. 18. 11,10. 36. 38. 12,12. 18. 20 (ἐν πολέμῳ). 24. 30. 32. As. 4, Mim. 1, 4. 8. 2,2. 6. 8. 4. 5,8. 9,4. 6. 11,6 (ἐν θαλάμῳ), 12,2. 12,4. 8. 16,1. Sol. 27c (H.-Crusii), 2. 4,2. 6. 11. 12. 18. 20. 4,24. 36. 40 (καὶ π.). 9,2. 10. 11,4. 13,2. 10 (εἰς κορυφήν). 13,12. 20. 26. 28. 32. 36. 54. 56 (οὐθ' ἱερά). 13,64. 66 (= Th. 586). 70 (= Th. 590). 74 (= Th. 230). 19,2. 6. 21 (καὶ στ.). 22. 23. 24,6 (= Th. 724). 8 (Th. 726 εἰς Ἀίδεω). 26. 27,4. 16 (καὶ σ.). Demod. 1, Xenoph. 1,6. 8 (καὶ κ.). 10. 12 (καὶ θ). 18. 20. (d. f.) 22 (τῶν πρ). 3,4. (εἰς ἐπ) 6. 5,4. Theogn. 20, 26, (οὔτ' ἀ), 30 (μηδ' ἄφενος), 40, 46, (καὶ κρ.) 50, 54, (οὔτε νόμους), 60 (οὔτ' ἀγαθῶν), 62, 64 μηδ' ὅτιοῦν), 66, 68, 72, 80, 100, 108, 12, 16, 34, 36 (εἶτε κακόν), 46, 62, (εἰς ἀγαθόν), 64 (οὐχ ἔπεται), 66 (οὔτ' ἀγαθ), 70, 72 (οὔτε κακά), 84 (ἐξ ἀγαθῶν), 88 (ἀντ' ἀγαθοῦ) 94, 204, 18, 40 (ἐν στόμασιν), 42 (καὶ λ.) 48, 60, 68 (οὔτε δίκας), 302, 20 (ἐν τ' ἀγαθοῖς), 30, 62, 66, 68 (οὔτε κακῶς), 80, 96, 402, (εἰς ἀρετήν), 26, 48, 58 (ὡς ἄκατος), 62 (Euen 496 οὐκ ἄχαρι), 518, 56, 58, 74, 76, 608, 18, 26 (οὐ δυνατόν), 38, 42, 44, 50 (Euen. ἐς τὸ μέσον 678), 702, 14, 30 (καὶ βίτου), 38, 56, 60, 102 (εἰς Ἀίδεω), 6 (ἐξ ἀδύτου) 24, 26 (ἐξ ἀγορῆς), 32, 46, 62, 88, 92, 932, 48, 50 (οὐκ ἔπιον), 52 (οὐκ ἐπέβην), 54, (οὐκ ἀνύσας), 56, 62 (ἢ ποταμοῦ), 74, 80, 86, 96, 1012, 26, 30, 36, 40, 42, 44, 46, 56, 64, 1124, 34, 40, 42, 44, 50, 52 (= 1239b), 70, 82, 94 (ἢ μαλακόν), 1202, 14, 20 || 32, 36 (οὐδ' ἄχαριν) 40b (μὴ ξυνίει), 44, 46, 48 (ὡς δύναμαι), 50, 54, 62, 68 (ἐν κονίῃ), 86, 88, 96, 98, 1326, 38, 62, 74, 84 (ἐκ χαλεπῶν), Hipp. 2, Aesch. 3, 2. 5. Jo. 1,10. 2,6. 6. Emp. 1, Di. Ch. 1,5 (εὐ θέμενος). 2,1. 3. 3,6. Eurip. 1, Euen. 2,6 (τοῦ θανάτου), Crit. 1,13. 2,18. 22. 26 (πρὸς τὸ φρονεῖν). 3,4 (οὐκ ἀμέτρως), Antim. 1. 4 (ἐν δέπαι). 6 (εἰς πέλαγος). Pl. 7,2. 4. 12,2. 4. 15 (ἐν φθιμένοις). 30,4. Parrh. 1,2, (ἐξ Ἐφέσου), Mam.

2, Astyd. (οὐκ ἔπεται), Philisc. 6, Crat. 1,2. 7. 9 (εἰς ἀροτήν), 2. Theocr. Ch. 4 (ἐν προχοαίς) Men. 1, Er. 6,6, Anacr. 94,4, 104, 108,2. 4 (καὶ γίμ.), 113,2. 4. 114, Simon. C. 84 (ἐν πολέμῳ), 84,6, (καὶ πατέρων). 85,4. 6. 92. 96,4. 97,2. 4. 100,4. 101, 108,2. 4. 109. 110. 115. 116,4. 119,4. 120 (εἰς θάνατον), 132 (ἐκ πολέμου). 133, 134, 135 (ἐν πελάγει). 135,4. 136 (ἐν πελάγει), 137, 140, 141,2. 142,6 (ἐν πελάγει). 143,4. 144,4 (ἐν πολέμῳ) 149, 156 (οὐκ ἔπεσεν), 160, scol. 27, car. pop. 30 (ἐκ Θέτιδος), adesp. 1, 7, 8A.

V. Voces trisyllabae: Archil. quater 3,2. 9,4. 6. 13. Call. 1,7. 11. 15. Tyrta. 3,3. 4,2. 5,6. 8. 7,2. 10. 6. 8. 10. 12. 20. 24. 11,4. 8. 12. 14. 18. 26. 11,30. 32. 12,4. 6. 10. 34. 38. 40. 44 (= Th. 938). 14. As. 2, Pis. 4, Mimn. 2,10. 14. 6. 14,8. 10. 15. Sol. 1. 27c. (H.-Crusii), 4. 4,14. 30. 32. 5,6. 7. 9,4. 11,8. 13,4. 46. 50. 62. 13,68 (= Th. 588). 14. 20,4. 24,2 (= Th. 720). 25. 27,8. 10. 27,18. Pho. 1, Xenoph. 1,2. 6. 2,2. 6. 8. 12. 14. 20 (ἐπὶ τῷ). 2,32. 3,2. 6,5. 7,4. Theogn. 10, 24, 28, 32, 34, 58, 70, 76, 82, 96, 104, 6, 10, 14, 18 (d. f.) 28, 44, 50, 52, 56, 68, 78, 80, 82, 98, 216, 46, 54, 56, (τὸ τυχεῖν) 62, 72, 80, 86, 96, 98, 300, 6, 8, 22, 36, 40, 42, 44, 54, 64, 70, 74, 76, 90, 94, 404, 8, 10, 12, 14 (περὶ σοῦ) 20, 24 (τὸ κακόν) 34, 38, 50, 52, 54, 60 (Euen. 468, 78, 82, 88), 504, 10 (= 212), 22, 34, 42, 50, 52, 60, 66, 72, 84, 92 (τό λάχος), 600, 4, 6, 16, 24, 34, 36, 54, 58, 66 (Euen. 672, 74), 684, 90, 92, 700, 18, 40, 44, 52, 64, 66, 70, 78, 80, 84, 804, 10, 20, 22, 28, 34, 36, 38, 40, 44, 50, 52, 56, 58, 72, 74, 76, 78, 80 (ὁ γέρων), 82, 86, 90, 912, 14, 16, 18, 24, 26, 30, 34, 70, 72, 78, 82, 88, 1010, 14, 28, 32, 34, 38, 62, 74, 76, 81b, 88; 92, 96, 98, 1102, 4, 8, 10, 20, 26, 38, 46, 60, 64, 76, 78, 80, 86, 90, 92, 98, 1216, 30, 42, 52, 60, 64 (παρὰ σοί), 66, 72, 78 (κατὰ γῆς), 82, 84, 92, 1306, 8, 10, 14, 18, 30, 34, 40 (πρὸς ἐμοῦ) 44 (Euen 1346, 48), 60, 70, Pigr. 2, Soph. 4,2. 4. Jo. 1,2. 6. 14. 2,2. 4. 10. 3,2. 4,2. 8,2. 4. Mel. 2, Emp. 2,4, Dio. Ch. 1,3. 3,2. 5. Eurip. 2,4, Euen. 1,2 (ἐν ἔθει), 2,2. 7, Crit. 1,7. 11. 2,2. 4. 8. 12. 2,14. 20. 6. Socr. 1, Antim. 3, Plat. 2,2. 6. 11. 24,2. Philix. 4. 8. Aph. 2, Speus. 2, Aristot. 3,1. 4,2. 4. Cleo. 2, Crat. 1,5. 11. Sapph. 118,2 (πρὸ ποδῶν),

6. 119,2, Er. 4,2. 5,2. 6,2. Anacr. 98, 102, 107, 109, 111, 2,4, 112,2. 4. Sim. C. 85,10. 12. 88, 89,2. 4. 90, 91, 93, 94,4, 95,2. 4. 96, 98, 99, 102, 103, 105,2. 4. 106, 107,4. 8. 10. 113, 114, 117,4, 119, 124A, 124B, 130,4, 132,4, 137,4, 139, 141,4, 142,2. 8. 144, 145,2. 4. 147, 150, 154, 161, 163, 164,2. 4. 167,2. 6. 169, Phryn. 3, Bacchyl. 48,4, 49,2, Philox. 14. carm. pop. 40, adesp. 2B.

VI. Voces bisyllabae: Archil. 7^{iens}: 3,4. 4,2. 8. 9,2. 12, 17, 18, Call. 1,4. 8. 1,17. 21. 2,2. 4. Tyrt. 2,1. 4,4. 5,4. 6,3. 10, 16. 26. 28. 30. 32. 11,2. 6. 16. 22. 28. 34. 12,8. 14 (= Th. 1004). 16 (= Th. 1006). 22. 28. 36. Pis. 2, Mimn. 1,2, 6, 10, 2,4, 12, 16, 3. 5,4 (= Th. 1020). 7,2 (= Th. 792). 4 (= Th. 794). 11,2. 4. 12,10. 14,2. Sol. 4,4. 8. 22. 26. 28. 34. 5,4. 9,6. 11,6. 13,6. 13,8. 14. 16. 22. 24. 30. 34. 40. 42. 44. 48. 58. 72 (= Th. 228). 76 (= Th. 232). 15,4 (= Th. 318). 24,4 (= Th. 722). 27,12. 14. Cleobulin. 1, Demod. 2, Xenoph. 1,14. 2,4. 10. 18. 4. 5,2. 6,3. Theogn. 4, 12, 14, 16, 22, 36, 38, 42, 44, 52, 56, 74, 84, 86, 88, 94, 98, 120, 122, 130, 132, 142, 148, 158, 160, 186, 190, 192, 196, 200, 2, 8 (= 1072), 14, 20, 22, 26, 34, 44, 64, 76, 82, 90, 92, 304, 10, 12, 26, 28, 34, 46, 50, 52, 56, 60, 78, 82, 88, 98, 406, 16, 18, 22, 32, 36, 42, 44, 46, 64, 66, (Euen. 470, 72, 74, 76, 80, 90, 92), 98, 500, 2, 6, 8, 12, 14, 16, 24, 26, 30, 32, 36, 40 (= 54), 44, 46, 62, 68, 70, 78, 80, 82, 94, 96, 98, 602, 12, 14, 22, 28, 40, 60, 62, 64, (Euen 668, 70, 80), 86, 88, 94, 96, 98, 704, 16, 32, 36, 42, 46, 48, 68, 82, 88, 90, 92, 800, 14, 18, 42, 54, 60, 66, 68, 94, 98, 900, 2, 4, 6, 8, 10, 22, 28, 40, 46, 58, 60, 64, 68, 84, 92, 94, 98, 1002, 8, 16, 24, 48, 50, 52, 54, 60, 80, 82b, 84, 90, 94, 1106, 12, 14, 18, 28, 30, 36, 54, 56, 62, 68, 72, 74, 88, 1200, 4, 6, 8, 12, 58, 70, 90, 1300, 2, 12, 16, 20, 22, 28, 42 (Euen 1350), 52, 54, 64, 66, 68, 72, 76, 78, 86, 88, Hipp. 1, Epich. 2, Aesch. 2. 3,4. 4,2. Soph. 1, Jo. 1,8. 12. 16. Emp. 2,2, Di. Ch. 3,4. 4,2. 4. Eurip. 2,2, Thuc. 2. 4. Euen. 1,4. 3. 4. 6. 8. Crit. 1,5. 2,16. 24. 28. 4. Antim. 5, Pl. 7,6. 9,4. 12,6. 14. 17. 18. 30,2. Zeux. 2, Parrh. 1,4. 2,2. 4. 3. Ast. 2, Philisc. 2, Arist. 3,3. 5. 7. Crat. 1,4. Sapph. 119,4, Er. 4,4. 5,6. 8. 6,4.

Anacr. 94,2, 99, 100,2, 4, 101, Sim. C. 81, 84,4, 85,2, 8, 87, 97,6, 99, 100, 102,4, 106,4, 107,6, 110,4, 111, 114,6, 117, 120,4, 121, 123,2, 128, 129, 130, 138, 142,4, 147,4, 149,4, 150,4, 153, 157,2, 175, Timokr. 9, Bacchyl. 48,2, Carm. pop. 29, Adesp. 8B, 10, 11, 12.

VII. Voces monosyllabae: Sol. 13,60 (ἥπια φάρμακα δούς);

Th. 92 (φίλος ὦν), 102 (φίλος ὦν), 1380 (ελεύθερος ὦν);

Th. 456 (ἄξιός εἰ), Sol. 6,4 = Th. 154 (ἄρτιος ἦι), Euen.-Th.

682 (σοφὸς ἦι), Th. 1086 = 1238 (καταθύμιον ἦι);

Th. 270 (ἔνθα περ ἦι);

Xenoph. 7,2 (Ἑλλάδα γῆν), Th. 1280 (ὦ καλὲ παῖ);

Th. 520 (μᾶλ' εἰ).

5. Pentametrorum similiter consonantium tabulam proponit C. Hultgren, observ. metr. II 1872 p. 17, qua demonstrat, novem fere inter centenos versus poetarum ante-theognidorum esse pentametros similiter consonantes.

De verborum simplici positione cf. Langen pagg. 16, 19, 31, 33—35.

6. De alexandrinorum legibus paragrapho 9 disputavi. Cogitaverit fortasse quispiam leges I et II ex pentametro- rum compositione sumptas esse, sed observatae sunt solum ab Archilocho (et Callino), repugnant autem hi:

legi I^{mae}: Tyrtaeus 4,2 (τε), 11,26 (δὲ), 32 (τε), 12,4 (δὲ), 6 (δὲ), 14 = Th. 1004 (τε), 28 (τε), Mim. 2,6, Sol. 6,4 (Aristot. Aθ. π. cap. 12), 13,64, 21,2, 27,18, Xenoph. 7,2, Theogn. 40, 164, 202, 248, 292, 294 (περ), 306, 332, 372, 414, 450 (Euen 468), 526 (δὲ), 592 (δὲ), 734, 746, 780, 828 (τε), 868 (γάρ), 878 (δὲ), 886, 922 (δὲ), 928, 1016 (τε), 1106, 1108, 1222 (δὲ), 1254 (τε), 1272 (δὲ), 1286 (γάρ), 1354, Jo. 2,8 (τις), Dionys. Chalc. 1,1, Crit. 1,5 (δὲ), 7 (δὲ), 2,18 (δὲ), Phil. 4, Aph. (τε), Arist. 3,5 (τε), Crat. 1,5 (δὲ), Simon. 116,2, 121 (δὲ), 140,4, ps-Sim. p 518 III adesp. 14.

In universum igitur 57 iens:

legi II^{ae}: Tyrt. 4,2, 10, 22, 11,16, 26, 32, 12,4, 6, 14 (= Th. 1004), 28, 32, 38, Mim. 1,6, 2,6, 7,4 (= Th. 796), Sol. 2,4, 4,28, 32, 6,4 (Aθ. Πολ. cap. 12), 11,4, 13,26, 30, 54, 64, 21,2, 24,10. (= Th. 728), 26,2,

27,12, 18, ps.-Aesop. 2, Xenoph. 1,8, 12, 2,20, 7,2, Theogn. 10, 14, 22, 40, 52, 54, 100, 104, 154, 164, 202, 236, 248, 266, 270, 292, 294, 306, 320, 328, 332, 342, 350, 372, 374, 382, 416, 442, 448, 450. (Euen. 468, 486), Th. 512, 526, 570, 592, (Euen. 678); 696, 734, 742, 744, 746, 754, 780, 802, 818, 824, 828, 844, 846, 868, 878, 886, 922, 928, 930, 932, 996, 1008, 1016, 1036, 1084, 1090, 1106, 1108; 1198, 1220, 1240b, 1254, 1272, 1286; 1330, 1354, Jo. 2,8, 8,2, Emp. 1,2, Dion. Chalc. 1,1, 2,3, Eurip. 1,2, Euen. 1,4, Crit. 1,5, 7, 2,18, Plato 30,4, 31,2, ps.-Simon. 2,4 (εις Ἰλιάτωνα p. 318 : 2), Parrh. 3,2, Phil. 2, 4, Aph. 2, Aristot. 3,5, 7, peplogr. 6, 32, 58, 61, Crates 1,5, Simon. 85,6, 110,2, 113, 116,2, 117,4, 121, ps.-Simon. 184,10, p 518 III Adesp. 10, 11, 14.

In 1350 igitur pentametris 142^{iens}.

§ 10.

De trimetro

quoniam accuratissime disseruit Herm. Usener mihi haec sola relinquuntur:

1. Scholiastes Hephaestionis p. 152. W (cf. Christ. metr. § 377) postquam tria genera eius versus attulit, τραγικόν, κωμικόν, σατυρικόν ἰαμβον, haec addit: ὁ οὕτως ὡς ἰδίως λεγόμενος ἰαμβικός quod explicat sic: ἴδιον δὲ ἰαμβικοῦ τὸ δισυλλάβους μόνους ἐπιδέχεσθαι πόδας καὶ μάλιστα ἰαμβον αἶον πάτερ Λυκάμβα κτλ. inde profectus Meyer (abh. bayr. ak. München 1884 p. 66 sqq.) Lycophronis Alexandra perscrutatus has leges invenit:

- I. der trimeter meidet alle dreisilbigen füsse,
- II. kein vers kommt vor, der nicht nach der 3. oder nach der 4. senkung caesur hat,
- III. die caesur nach der 4. senkung ist sehr beliebt: z. B. 33 sichere fälle in v. 1—100.
- IV. einsilbiger zeilenschluss ist sehr gemieden,
- V. einzelne einsilbige wörter vor der trochäischen caesur sind sehr selten.

Adiecit etiam eandem trimetri compositionem in Arch. posteriorumque iambographorum vel choliambographorum praecipue in Solonis et Semonidis reliquiis agnoscere posse. quas leges postquam examinavi perlectis iambographorum fragmentis omnes diligenter observatas esse intellexi, unde haud infirmum sententiae meae de Archilocho alexandrinorum exemplo fulcrum additur.

2. Versuum formas accipe:

- a) $i i i i i i \cup \underline{1} \cup \underline{2} \cup | \underline{3} \cup | \underline{4} \cup \underline{5} \cup \underline{6}$ 21,1,¹⁾ 29,2, 30,1,¹⁾ 48,¹⁾ 41. quibus addas 88,3, 92, 93,2, A 9, B 7, 47,2,²⁾ 102.³⁾
- b) $s i i i i i - \underline{1} \cup \underline{2} \cup | \underline{3} \cup | \underline{4} \cup \underline{5} \cup \underline{6}$ 21,4 (ubi $\overset{1}{\curvearrowright}$), 29,3, 32,2, 35 || 104. A 7. 13. B 5 || 103,2,³⁾ 116.³⁾
- c) $i i s i i i \cup \underline{1} \cup \underline{2} - | \underline{3} \cup | \underline{4} \cup \underline{5} \cup \underline{6}$ 27,1, 29,1, 33, 39,2 || 89,3, 94,1, 95.
- d) $i i i i s i \cup \underline{1} \cup \underline{2} \cup | \underline{3} \cup | \underline{4} - \underline{5} \cup \underline{6}$ 25,4, 44 || 87,1, A 5, 47,1.¹⁾
- e) $s i s i i i - \underline{1} \cup \underline{2} - | \underline{3} \cup | \underline{4} \cup \underline{5} \cup \underline{6}$ 21,2, 21,3, 23, 25,2, 25,3 (ubi $\overset{2}{\curvearrowright}$), 27,2, 28, 34, 36, 37, 39,1, 40, 43, 46 (ubi $\overset{3}{\curvearrowright}$) || 88,1, 89,5, 94,3, 97,3, 118(?), A 3. 11. || 101 (ubi $\overset{3}{\curvearrowright}$).³⁾
- f) $i i s i s i \cup \underline{1} \cup \underline{2} - | \underline{3} \cup | \underline{4} - \underline{5} \cup \underline{6}$ 45 || 89,1.
- g) $s i i i s i - \underline{1} \cup \underline{2} \cup | \underline{3} \cup | \underline{4} - \underline{5} \cup \underline{6}$ 38 || 91, 104A, 119,4.
- h) $s i s i s i - \underline{1} \cup \underline{2} - | \underline{3} \cup \underline{4} - \underline{5} \cup \underline{6}$ 20 ($\overset{2}{\curvearrowright}$) 22, 25,1, 30,2, 32,1, 42 || 86,2, 87,3, B 3.

Apparet igitur usitatissimam esse speciem quintam (22^{lens}), deinde sequi secundam tertiam octavam, rarissime denique sextam speciem adhibitam esse. solutas autem arses poeta rarissime admisit quod et Usenerus attigit.

3. Quam vero causam Usener formae trimetri archilochici finxit, probare nequeo, enitet enim tam praeclara ars componendi et variandi versus, ut fas sit, vestigium quamvis tenue primariae originis inde elicere; sed quod ille miratur

¹⁾ trimetri altera tantum parte servata.

²⁾ trimetri priore tantum parte servata.

³⁾ trim. catal.

„dass der einschnitt nach der dritten senkung (caes. penthem.) beschwerten auftakt oder spondeus im ersten fuss verlangt“, ea ratio multo magis in recentioribus versibus cognosci potest. exempli gratia hic mihi liceat ita ut non certa eligam, temere eligere ex Sophoclis Aiace versus inde a 1226 usque ad 1315 (omissis vo. 1228, 1253, 1286; 1289, 93, 96, 98, 1300, 02, 09, 12). restant 53 trimetri quibus est incisio semiquinaria in spondeum exiens. incipiunt autem 47 versus a syllaba longa (1227, 29, 30, 32, 33, 34, 35, 38, 39, 44, 46, 49, 51, 52, 54, 55, 58, 59, 60, 61, 62, 63, 64, 65, 66, 68, 70, 71—77, 79, 80, 82, 83, 92, 95, 1303, 04, 06, 07, 08, 13, 15); contra a syllaba brevi initium capiunt 6 trimetri (1256, 1267, 1278, 1281, 1297, 1310). ratio igitur quae intercedit inter duo illa genere compositionis est 47:6, in Archil. 26:6.

§ 11.

De tetrametro

Bene disputaverunt Christius, secutus ut assolet Rossbachium, et Zielinskius et inprimis Rumpelius, quibus pauca tantum adiungenda sunt.

1. Leopoldus Schmidt de ethica ratione egregie professus est: „omnino animadvertendum est inter omnia versuum genera quae dives graecorum poetarum vena procreavit aliud nullum esse quod tam multiplices species assumpsit tantamque ethicae rationis varietatem admisit ac tetrameter trochaicus. nunc grave et sedatum, nunc velox, nunc humile et paene vacillans.“ (sc. metrum.) deinde comparatis Aesch. pers. 157, 239, Aristoph. av. 341, Alex. frgm. 276 sic pergit: „ubi maior erat productarum thesium numerus singulare quoddam pondus addebatur rythmo qui sine admixtis spondeis cursui aptissimus esse visus est“. observavit sicuti Hermanus Usener primum et quintum tetrametri pedem potius arsis solutionem admittere quam reliquos.

2. Quae sententia Schmidtii de ethica ratione tetrametri magis probatur hac tabula schematum

- a) t t t t t 56,1, 3. 58,2. 64. 66,1. 74,1.
b) t s t t t 51, 52, 56,4. 60. 66,6. 73. 74,5. 78,4.
c) t t s t t 54,1, 2, 58,4. 63,2. 66,3. 68. 69,1. 69,2. 70,3.
75,2. C 48 (= Leo, pag. 5). quibus accedunt 66,2
(ubi $\overset{1}{\curvearrowright}$), 74,2 (ubi $\overset{3}{\curvearrowright}$).
d) t t t t s 71, 74,3.
e) t s t s t t 50, 55, 56,2, 5, 61, 63,1, 66,4, 70,1; 2, 72,1,
74,9, 78,3, 74,8 (ubi $\overset{1}{\curvearrowright}$ $\curvearrowright$), 66,5 (ubi $\overset{5}{\curvearrowright}$), C 47.
f) t t t s t s 62, 77,2.
g) t s t t t s 74,7.
h) t s t s t s - 54,3, 58,3, 66,7, 74,4, 6, 75,1, 76, 77,1, 78,1;
C 49 (= Leo p. 5).

Usitatissima igitur species est quinta, deinceps sequuntur
tertia octava secunda, rarissima quarta et septima.

De ceteris versibus praecipue de compositione versuum
in strophas redactorum nec non de hymno, de quo videas
praeterea quae disputavi in prima parte disputationis, denique
de omnibus inventis ab Archilocho in re metrica musica ryth-
mica optime disseruit Paulus Denticke dissertatione quam
inscripsit „Archilocho Pario quid in graecis litteris sit tribu-
endum“. sequor autem eum quippe qui plurima recte ad
finem perduxerit satisque demonstraverit quanta Archilochi
fuerit in metris fingendis sollertia et ubertas.

Tabula argumenti.

---

§ 1.	de productionibus ante mutam cum liquida	1—16
§ 2.	de mensura vocalium ancipitum	16—33
§ 3.	de hiatu	33—42
§ 4.	de v paragogico	42—48
§ 5.	elisio vel synalipha	49—54
§ 6.	crasis	55—58
§ 7.	aphaeresis	58—59
§ 8.	synizesis (synecphonesis)	59—63
§ 9.	de hexametro	64—91
§ 10.	de pentametro	92—101
§ 11.	de trimetro	101—103
§ 12.	de tetrametro	103—104.

Index.

ἄγλός	22	Archilochi fr. 56,1	17
αι : α	17	58,3	4. 12
Ἄϊδος	20	62	19 ⁴)
ἀκολουθέω	18	66,7	3
alexandrini 87. 88sq. 100. 101		68,2	63
ἀμισθί	24	73	19
ἀμφίτριβας	5. 28	74,2	63
Anacreont. 63,5	24	74,3	19
ἀνήρ	20	75,1	37
ἀνιηρός	27	77,1	34
aoristi passivi exempla		78,1	61
1. in — θην exeunt.:		78,3	8
frg. 12,2. 34. 66,3. 5.		87,1	50
77,2. 78,3. 89,3. 96,1.		89,1	63
103,1. 122 (coni.		89,5	60
Bergk). C 55.		104	3. 4. 61
2. in — ην: συλλεγέντα		118	49
142 (νέι συναχθέντα).		119. 2. 31. 36. 57	
ἀπέθρῖσεν	5	134	5. 28
aphaeresis	58	143	8
apocope	49	B 4	7
Ἄπολλων	18	B 7	62 ²)
Archilochi fr. 2,1	41	Ἄρης	19
3,4	61	Aristotelis fr. 2.	15
14	90 sq.	Ἄσιη	20
15	7	Asii fr.	15
25,3	63	ἄτη	19
27,2	50	ἄθλον	3. 61
32,2	7	augmentum	59
46	62	Callimachus	16. 17. 18. 58 ⁴)
54,1	50	collocatio molossi	86
54,2	37. 61		

contractio vocalium . 3. 61. 62	Hephaestio p. 91 W . . . 1
— nem bisyllaba aver-	Ἡρακλῆς 2
santur . . . . . 62 ^a)	hexameter . . . . . 64 sqq.
— hexametri 86	— alexandrinorum . . . 87
— pentametri 92. 93	— Nonni 87
correptio attica 7	hexametri diaereses . . . 87
— ante stirpem δρακ . . . 8	— incisiones 64
— " " " τριβ 13. 28	hiatus 33
— in mediis vocabulis . 13	— debilis . 32 ^a). 39 ¹). 91 ^a)
crasis 55	— trochaicus 38
Crates 11	Hipponactis fr. 6 15
δαίμονες 61	Horatius in epodis . . . 63 ¹)
δάκνομαι 15	ι:υ 23
dativi sg. in —ι 26	ι:ει 17. 25
Διώνυσος 30	ια:εια 25
ε:η 31	ι dativi sg. III. flex. . . 26
ἐγκύπτει 24	— ις, — ιν, — ι 27
ει:ε 17	ἰάομαι 29
ει:ι 17. 26	ἰερός 29
εἰς:ἐς	ἰημι 24
1. εἰς metro cogente frg.	ἰλαος 23. 31
74,6. 78,2. 5.	ἰλάσκομαι 23
2. ἐς metro cogente frg.	ἰληθι 23
9,7.	imperativi 51
ἐκείνος:καίνος 50	interpunctio . 38. 66. 87. 94
elisio . . . . . 36. 37. 40. 49 sqq.	ἴομεν 25
εο — ευ . . . . . 62. 63 ^a)	ionica crasis 62
Epicharmi fr. 1899 (Kaibel) 16	" trope 27
ἐρῶ (ἐράω, ἐρέω) 63	ἴσος 30
ευ:ι 17	ἰσχύς 22
£ 34. 35	κακίων 29
γ ^ε coniunctio Archilocho	καλλίων 29
ignota	καλός 17. 18
genetivi in — οιο 34	κίχων 18
Γύγης 21	κοιναι συλλαβαί 1

lex wernickiana	86	φύω	22
λίην	27	Pindar. Pyth. XII 31	25
liquidae vis	26	πίομαι	30
Longinus philosophus	1	πόλις, πόλιν	27
Lycophronis Alexandr. 73 24.91		πριν	4. 25
Mall. Theodor. lib. de m.		productio ante mutam c.	
587 K	1	liquida	2 sqq.
Mar. Victorin. 31	1	productio ante mutam c.	
Meyer, Wilhelm 88. 101		liquida iu extremis	
Mimnermus	93	vocalibus	9 sqq.
— i fr. 12,9	35	— ante liquidam	26
molossi	86	— suppletoria	30
muta c. liquida	1	ῥυθμός s. ῥυσμός	3
Nonnus 51. 87. 88		ῥήματα hexametrorum	86
v paragogicum . . . . . 42 sqq.		— pentametrorum	92
ο : ω	30	Semonidis frg. 1,19	19
— οιο	34	7,1	60
ὄξυς	22	7,7	60
ου : ο	17	Solonis frg. 27,7	26
πεί	27	Soph. Ai. 239	5
Pape, griech. eigenn.	21	syllaba anceps	42
pentameter . . . . . 92 sqq		σύν : ξύν	24
— tri clausula	94	synalipha 37. 49. 88	
πέρδιξ	28	synizesis . 3. 11. 15. 59 sqq. 88	
perfecti formae		tetrameter . . . . . 34 ³ . 103	
1. activi: frg. 21,1. 47.		Theognis 17	18
56,3. 58,4. 143. A7.		206	19
B 4. 5. 10.		253	40
2. medii vel passivi:		271	86
frg. 2,1. 2,2. 30,1.		351	15
37. 58,1. 58,2. 84,3.		564	15
162. 165. D 3.		621	29
φάος	19	641	88
φθίνω . . . . . 29 ⁴)		712	19
		806	14

Theognis 910	15	trimeter	50. 101
911	14	trope ionica	27
964	3	Usener	49. 102 sq
1011	18	verba in — εω	62
1115	53	vocabula eadem mensura	
1327	27	variata	15 sq.
1346	29	vocalis ante vocalem cor-	
θεός	60	ripitur	30. 38
τίνω	29 ⁴⁾	vocales ancipites	16
τίω	29 ²⁾	Xenophanes 1,17	6
τοπρίν	4	ξύν : σύν	24
τὸ πρῶτον	15	ὕδωρ	22
τίβ	13. 28		

Vita.

Natus sum Hermannus Dettmer, hildesheimensis, anno h. s. LXVII mensis septembris die III, patre Christophoro, quem praematura morte ereptum lugeo, matre Mathilde. fidem profiteor evangelicam. Hildesheimii gymnasium Andreanum adii, unde vere anni LXXXVII maturitatis testimonium adeptus, ut studiis philologis me darem, Gottingam me contuli ibique per quinque semestria scholis interfui virorum illustrissimorum Sauppe, de Wilamowitz-Moellendorff, Guil. Meyer, Goedeke, M. Heyne, Roethe, Kielhorn; Baumann, G. F. Müller, Rehnisch. deinde Marpurgi Cattorum per bis senos menses litteris studui atque ibi statim, cum etiam antea Gottingae proseminario et seminario philologorum ascitus fuissem et exercitationibus linguae theodiscae moderatoribus Mauritio Heyne et Roethe — non enim usque ad id tempus seminarium theodiscum erat institutum — idemque exercitationibus metricis Udalrici de Wilamowitz-M. interfuissem, in numerum sodalium seminarii philologici et historici (rectore Benedicto Niese viro clarissimo et humanissimo) et theodisci adscriptus sum neque defui exercitationibus metricis, quas vir doctiss. E. Graf moderatus est. tum audiebantur a me Leopoldus Schmidt, Birt, Wissowa, Graf, Schroeder, Cohen, Natorp viri vere humani atque docti. postquam patre mihi carissimo atque dilectissimo morte erepto domi per quinque semestria pueros institutione domestica erudiui, aestate anni LXXXVIII reverti et Marpurgi C. scholas adii quas habuerunt viri doctissimi Wissowa, Guil. Schulze, Niese, de Sybel, Schroeder, Cohen, Mirbt. anno LXXXIV, die 9. mensis

februarii, examine pro facultate docendi superato seminarii daedagogici quod est cum Lyceo I Hannoverae coniunctum, per duo semestria sodalis fui ordinarius. deinde puerorum erudiendorum munus obii in gymnasio regio Andreano hildesheimensi.

omnibus praeceptoribus; imprimis Guilermo Schulze qui liberalissime studia mea et consilio et opera adiuvit, nec non viris illustr. Kaibel et Leo, quorum liberalitate et benignitate in hoc opusculo conficiendo usus sum, gratias ago quam maximas semperque me habiturum profiteor.

AL. KIR. ERZSEDET
TUD. SCH. TUD.
3. 1. 1881